Siø Predikaner

wt af þeim

Siø Ordum

DRottens Vors JEsu Christi/ er hann talade Siidarst a Krossenum.

Giørdar Af

Mag: Jone Þorkelssyne Vidalin, Sup: Skalh: Stipt.

(Sællrar Minningar)

Gal. 6. v. 14.

Þad verde mier ecke ad eg hroose mier nema af Krosse DRottens vors JEsu Christi/ fyrer hvørn mier er Heimurenn Krossfestur/ og eg Heimenum.

Prentadar a Hoolum i Hiallktadal/ af Marteine Arnoddssyne/ 1731.

Esaiæ 55. v. 5.

Hañ er særdur fyrer vorar Yfertrod-
slur / og er Lemstradur fyrer vora Mis-

giørninga/ Hegningeñ ligaur o honum/
ad vier skylldum nioota Fridar / og vier
hofũ fenged Lækning fyrer hañs Sar+

Vel Edla / Gudhræddre og Dygdumprÿddre Heydings Matronæ.

Hustru Grude Por

STEJNS Doottur /

Mine Allrar Kruvirdande Elskuleg re Systur / Oska eg og Alhuga Guds Astar og allra Heilla.

Vel-Edla Syster.

Argt a vid morgu / seiger i Ordshætte gomlum. Poott ad Syndest hafe (med otru Strasse / sem hun tilsfied hefur) pært margvijslega Stækdooma ist i Heimest/ ha hefur po Guds Fodurleg Giæska skickad poi svo / ad varla er nockurt pad Mein / ad ecke pifiest Lækning vid / ef hun er skynsamlega Erwkud i Tijma. Est vid Daudanum a eingen

 Lækn-

Lækning/ nema Guds Daude. Svo banvænt Mein er Daudeñ / ad hañ vard ei læknadur / nema Lijfed dæe / og med hønum droo Andskoteñ svo svartann Myrkva yfer alla Verølld / ad hønum vard ecke hroded / nema Lioos Heimsins slockn ade um̃ Hrijd/ til þess ad lijsa þeim sijdañ Eylijflega / sem ecke elska meir Myrkred eñ Lioosed : Og er Daudeñ þeim allra Meina Boot / eñ hinũ Vpphaf allra Harmkvala / sem ad tapader verda. Nu er eingeñ svo good Lækning/ ad hun duge/ nema hun sie i Tijma og med Skynseme brwkud / Svo er og Daude DRottens : Eige hañ oss ad Lækningu verda / þa hljootum vier Tijmañlega og med hiñe mestu Gudrækne um̃ hañ ad hugsa. Þeim sem hætt er vid nockrum skiædum Siwkdoome/ þeir brwka Jduglega Raad þar vid. Nu kañ þad ecke ad seigiast / ad oss sie hætt vid Daudanum / helldur er hañ oss viss / og þad a hverium Deige/ hverium Tijma/ hverju Augnabljke/ og þvi mæ oss þad

einfallt

einfællt þykio/ ad hafa þessa Lækning jafnañ vid Hondena / og læta hana off allorei vidskila verda. Eirn af hinum gømlu Skælldum i Firndeñe hefur talad a þañ Hatt / Ad sæ sem dæe fyrer Dygdena / hañ forgeinge ecke / helldur undergeinge hañ. Eñ eg vil seigia: Sæ sem deyr Christelega / hañ deyr alldrei / Þvi Endurlausnareñ seiger: Joh. 11. Hver sem trwer a mig / þad skal skie / ad þoott hañ deyre / þa skal hañ samt lifa. Þesse Wijsdoom ur / Jeg meina ad deyia Kiettlætra Maña Dauda/er svo stoor Speke/ ad øll Veralldareñar Kuñætta / øll Þecking Himenfunglaña/ Grasaña/ Steinaña/ Dijraña / Fuglaña / Fiskaña/ Tungumælaña/er Fæoitska hiæ hæñe & hesz marga vijs Madur skrifad þar uñ heilar Bækur / eñ eingeñ svo vel kiendt / svo sem DRotteñ JEsus i þeim Hiartnæmu Ordum / Er hañ falade under sitt allra helgasta Andlæt a Krossenum / i hverium hañ hefur lagt fyrer off synduga

Meñ / allt þ er ein Christeñ Manieskia a ad þeinkia og giøra under slyna Burt, por af Heime þessum / svo ad Daudeñ verde heñe Jñgangur til Lijfsens. Hid Fysta hañs blessad Ord kiener oss od tilgiefa vorum Ovinum af Hiarta / og er pad svo Naudsynlegt Christnum Manne / ad hañ gietur ecke ann þess erft eilijft Lijf. Þoi vier hofum pad i Skilmaala Daglega / þegar vier lesum pa þullkomnu Bæn / er DRotteñ J.Esus hefur feinged oss i Hendur / til ad bera fram̃ fyrer Naadign þeirrar dijrdarfullu Guddoomsins Þrenningar / og lyktad hana med þessum Ordum. Ef þier fyrer giefed Monnunum þeirra Avirdingar / þa mun sa Himneske Faderen tilgiefa ydur : Eñ ef þier fyrergiefed ei Monnunum þeirra Misgiorder / þa mun min Himneskur Fader ei forlaata ydur / ydar Synder. Þad Añad Orded syner oss Omælanlegañ Stærd Guds Naadar yfer syndugum Manne / og tekur allañ Efa fra þeim / sem berst vid Daudañ / um̃

pad

þvi / ad Guds Fodurleg Giæska villie uppgiefa honum alla Skullldena / hver-su sem hañ er hinum versstu Syndum hladeñ / nær hañ Idrast þeirra af Hiar-ta. Og þoott ad ecke hafe aller þañveg syndgad / Svo sem þesse Stoorbrota-Madur / vid hvern DRotteñ mællte þesse Lijknar Ord / þa er þo eingeñ svo Nei-lagur / ad ei mune honum þykia sijn Af-biot noogu stoor og mørg / sier til For-dæmingar / þegar komed er ad Reikningss-skapar Tijmanum ; og epter eingum vi-ta Meñ svo margar Synder / sem epter sialfum sier. Þvi giet eg ei añad sied / eñ ad sw Guddoomlega Fyrerhyggia hafe þvi svo tilskyckad / ad þesse Befælingur skyllde verda i samre Fordæmingu med allrar Veralldareñar Frelsara / ollum þeim til Epterdæmis a Daudastundune / sem a Nafn sijns Eingietens Sonar trwa mundu. Nu Þrìdia kieñer oss þad / ad jafnvel þoott vier eigum ad ve-ra blestum tijmañlegum Hlutū afhuga / nær ad þvi er komed / ad vier eigum ad

)4(giallda

giallda Gude hina stdurstu Skulld / pa er pad eingastveigest honum a moote / langtum helldur ap honum boded/ ad. hafa Gudrækelega Forsioon pyrer Rau-ungum vorum og Vandamøfium. Pad kiena oss Dæme Gudhræddra Maña / hins gamla Israels / og svo Davids Israels Konungs / svo og liet Gud seigia Ezechiæ Konunge : Giør Radstopun pyns Hwss / pvi pu skallt deyia. Po mifier oss allra hellst a pessa Kiærleikañs Skyllou/ Blessad Dæme Guds Eingetens Sonar vors Frelsara. Eñ til pess ad hañ kiende oss/ad ed skylldum vier hyggia oss med opmikillre Sorg pyrer vorum Astvinum i Daudans Tijd / hversu sem peir væru munad-arlauser epterlatner/ pa hapde hañ ecke stoor Vmsvip pyrer ad Radstapa sine Elskulegre Moodur / helldur fool hana alleina a Hendur skynum fætækum Læresvein. Minteñ liet oss epter eina Bæn/ hveria aller Christner Meñ Daglega bruka til ad prambera skyna Naudpurpt

med

med þ hin̄ Alvallda Gud/ þar i eru Sio Bæner / en̄ allema ein hlioodar um̄ Lijkamans Naudsyn. Christens Mans Daude a hans Lijkerne lijkur ad vera / þui talade og DRottens Sio Ord a Kross enum / og var allemasta eitt þeirra um̄ Tijmanlega Nlute/ svo ad han̄ kiende oss þar med ad eitt være Naudsynlegt / sem er ad bwa sig til Daudans / allt hitt mætte vera svo sem Nimverk hia þvi ad reikna: Skylldu Men̄ þui ecke plaga sig med Um̄hyggiu mikellre þyrer þui / sem ad Gud giefur sijnum Elskendum / jafnvel þa þeir sofa. Nid Fiorda og Fimta sijna oss Ouman̄rædelega þolen̄mæde Guds eingietens Sonar. J honum bioo øll Fylling Gudoomsins Lijkamlega/ svo sem Paulus vottar/ samt þreyngde svo Kvølen̄ ad hans Nátturlegum Lijkama og Sælu / ad han̄ hyrste wt af Opraun Þijslaña / og þo Talade han̄ þesse allra hoogværustu Ord: Gud min̄ / Gud min̄ / hvar fyrer hefur þu yfergiefed mig? Þaug eru

 Vppe

Vpphaf hiñs Tunugasta og añars
Davids Psalms / Er allur hlioodar
uñ hina Bitru Pijnu Drottẽs a Kross-
enum / og svo uñ hañs ærugt Traust
uñ Frelsunena af Daudanum. Nu
liggur oss a eingu meir i hiñe skiödurstu
Barattu vid Daudañ/ eñ a Þolenmæd-
eñe. Vitum þo/ ad Faderen liet siñ
Eingieten Son lijda svo mykla Pijster
a Krossenum / svo sem nægia kuñe hañs
Guddoomlegu Riettlæte og Endurlausn
Mañkynsens/ eñ ecke framar/ svo skulli
vier og meina / ad þegar Lijkamañs
Veikinde þvijnga oss i Bana-Sootteñe/
þa lætur hinn Trwfaste Gud oss þo
eckert lijda fram̃ yfer þad/ sem vier fæ-
um stadest / og alleina þad/ sem kuñe ad
tilreida oss þess betur honum i Hendur /
eñ ecke meira. Eigum vier þo ad hug-
sa / ad þegar Siwkdoomureñ þijner oss
hvad skarast/ ad Gud hafe oss þess mei-
re Dijrd og Sælu ætlad/ hverrar Smeck-
ur og farsæl Epterbid / ad deyfer alla
Lijkamañs Kvol / nær Guds Ande upp-

vekur hana i vorre løsnu Tialldbwd / þegar hun tekur til ad sundur‸glidna i Fiøtbrotunum: Og er eingeñ Efe a þvi/ ad hañ er oss þa hvad næstur/ til ad sijna oss uñ fyrer Himnarijkis Dyr / um̃ hveriar vier eigum nærre Samstundis ad ganga i Vors Herra Føgnud: Þvi til þess var JEsus yfergiefeñ i sijnu Dauda‸Stryde / ad vier af Heiløgum Anda skylldum ecke verda yfergiefner / þegar oss mest alage. J hinu Siøtta Ode DRottenis / er øll vor Saluhiaalp ifiepaleñ. Allt hvad hañ blessadur hafde lided ꝼ Syndarañ fra Moodur‸Lijfe og þaangad til/ ꝧ var þa fullkomnad z full nadar Gialld wtlagt fyrer Syndena / svo eckert var epter nema ad deyia. Og hefur hañ þvi hier openberlega lijst a Krossenum / og giefed øllum Sañydran‸de Mañeskium fulla Qvittantiu fyrer alla þa Skulld / er þeir attu Gude ad gialld / Eñ neglt þa Handskriftena a Krossenn / sem moote oss var. Og med þvi ad Tryeñ er alleina þad/ hvar fyr‸

er Mañesktañ hoolpeñ verdur / þa heþur hañ under sitt Andlꜳt þeinged off þessañ Grundvoll til ad byggia vora Trw a ꜳ Andlꜳtenu/ hver alldrei kañ ad skeika / þo Himeñ og Jørd forgꜳnge. Og hver sem ad honum nær (eñ honum nꜳ aller þeir sem þad af Hiarta girnast) þoott alldrei haþe hañ soo marg ar Synder a Bake / og ecke nema eina Stund erþidad i Vijngarde DRottenis / hañ mꜳ þull-øruggur seigia med Paulo 2. Tim. 4. Eg heþe goodre Barꜳttu bareit / eg heþe Skeided fullkomnad og heþe Trwna vardveitt. Framvegis er mier aþsijdis lagd Corona Riettlætesins/ sem DRotteñ hiñ Riettlꜳte Doomare mun gieþa mier a þeim Deige. Þad Sioūnda og Sijdarsta Ord Vors Lausnara / er hid allra Huggunarsamlegasta / þar hañ þool siñ Anda a Hendur Fødurnum / þvi hañ heþur ecke einasta aþhendt honum sijna Heilogu og Oþlecked Sꜳl/ hvor ed ecke visse aþ Synd / helldur og i Kraþte sijns Andlꜳts og

allrar

allrar Forþienuſtu/ allra þeirra Saler/ ſem verda eirn Ande med honum ꝏdt ur eñ þeir andaſt/ ſoo ad nær þeir haƀa leitoſt vid epter þeim Krapte/ ſem Guds Ande verkar i þeirra Breiſkleika / ad ƀylgia epter ſijnum Hertoga i Daudans Strijde / þa meiga þeir med ƀullu Trau ſte ƀela ſiñ Anda Gude a Hendur / þvi hañ er honum ꝏdur ſaleñ med þeſſu JEſu Andlaats Orde/ ſoo ad eingeñ Magt / hverke Dioƀull nie Helvijte / hverke Synd nie Daude/ kañ ad ſlijta oſſ aƀ hñs volldugre Hende/ſ ollū Nlut um ſtioornar/ bæde a Himne og Jordu.

Nu fyrer þvi Vel-Edla SYST-er/ ad hinum gooda Gude heƀur þocknaſt i Raad ſiñe/ ad vitia Ydar med þeim Kroſſburde/ ad þier haƀed mætt ſiꝏ a Bak Ydar Hiart-Kiæruſtu Aſtvina um nockra Stund / Eñ heƀur þo tempꝛad þeſſa ydar Sorg med þeirre Rijkuglegre Huggun / ad þier haƀed ſied þa ſkilia vid þeñañ vonda Heim / med Gudrækelegum og Chriſtelegum Vidurbwninge/

epter Dæme sijns Frelsara / svo ad þier viteð þa nu undañ ydur farna i þa eyliſþu Glede/ sem ecke hefur Auga sied / og ecke Eyra heyrt/og ecke hefur i nockurs Mañs Hug edur Hiarta komeð : Þa hefur mier til Hugar komeð að biooda ydar Goþugheitum þessar einþalldar Predikaner wt af þeim sijðustu Orðum DRottens JEsu a Krossenum / til lijtillrar þackklætis Minningar alls ydar Atlætis vid mig og mijna/ hvad eg og giøre með þessum fam Orðum. Lijtill er þesse Skeinkur ad søñu af miñe Hende/og ecke þess verdur/ ad hañ a eirn Hatt kuñe að sambiooda ydar Dygdaryke. Eñ sie hañ meteñ epter hañs Persoonu / fra hverium hañ er i fyrstu komeñ/ þa er hañ bæde stoor og þarfur/ þvi að þesse giæskurijku Orð Vors Frelsara / eru sa Læknisdoomur / er sierhver Christeñ Madur ætte að taka með sier i sijna Dauða-Gang / og þeim allðrei wr Miñe sleppa / þar til að DRotteñ blessar oss / svo að þegar aller Lijkams-

añs

afls Kraptar eru ad Prolum komner / og vier svo ad seigia ecke lifum framar / þa life Christur i oss / og ad hvert sem vier lifum edur deyum / þa sieum vier Christi. Og ad þessu svo fyrermælltu/ vona eg ad ydar Vel-Edla Kvenn. Prijde mune virda þessa mijna litla Þienustu/epter þvi sem eg hefe Sinne og Vilia til ad þocknast ydar Sysstur-Dygd / enn ei epter þvi sem eg ætte edur Skyllda mijn bijdur. Oska ydar Gofugheitum svo ad Enda sem Upphafe / Guds Ast ar og Vinaattu/og ad hvorke Daude nie Lijf / hvorke Einglar nie Hofdingia Dæme/nie Vallde/ hvorke þad Nærverandi nie Epterkomandi/hverke Hæd nie Dypt/edur nockur onnur Skiepna fæe skiled ydur vid þann Kiærleika Guds/ sem er i Christo JEsu DRottne vorum.

Þess Oskar af Alhuga

Ydar Vel-Edla Kvennprijdis

Einlægur og alls Goods unnande

Vinur og Mauungr/

Jon Thorkelsson Vidalin

T

Til Lesarans.

Hyrer þvi ad eg merkt hefe / ad þær Bækur / sem ad wtskrifa Historiu Pijnunar og Daudans Drottins Vors JEsu Christi/ sieu ad mestu wrgeingnar / þa læt eg þessar einfalldar Predikaner wtganga til þess/ ad þær lesast meige um Føstu Tijman / asamt Pijningar Historiunne/ af þeim/ sem ecke annad hafa. Oskande af Alhuga / ad þær verda mætte Gude Prijs Einum fyrst og fremst til Lofs og Dyrdar / en Christelegre Kyrkiu til Vppbyggingar / og hans Børnum þar inne til Sælar Nota. Þad Bænheyre Gud/ fyrer JEsum Christum/ Amen.

J. Th. V.

Annar

Annar Formaale.

Vinsamlegum Lesara/ Heil sa og Fridur.

Safnest til samans / og heyred / Syner Jacobs / Heyred / seige jeg / Israel Fodur ydar. Pessum Ordum talade fordum Daga Forfaderenn Jacob til Sona sinna a deyianda Deige / þa hann giørde sitt Testament / og blessade hvern þeirra med eirne sierdeilislegre Blessan / Gen. 49. Vor blessade Endurlausnare JEsus / sem komenn er af Jacob og Fedrunum epter Holldenu / Rom. 9. Hver ad er og Fader Eylyfdarennar / Esa. 9. Og i hvertum hiner Heidnu eru ordner Andleg Israels Børn / Samarfar og Hluttakendur Guds Fodurs Fyrerheita fyrer Evangelium / Eph. 3. Hann hefur seige jeg / talad til vor a deyanda Deige i þeim Testamentis Ordum / hver hann

talade/ Ecke i reiddre Nogldar-Sæng/ ecke a hægum Kodda/sem Jsrael/helldur ur ap Krossenum / a hvern hann var med Jarn-Goddum negldur a Hondum og a Footum / Og i þessum sijnum Testamentis Ordum hepur hañ ecke einasta toolp Persoonum / soo sem Jacobs Syner voru ad Tolu / helldur hvere og eirne Naud-þurþande Saalu Sierdeilislega Blessan / Huggun og Hiartans Endurlijþgun epterlaated. Þesse hañs Seinustu Testamentis Ord eru ecke sijdst a medal allra þeirra Orda / sem JEsus hefur talad/ Bæde Ande og Lijþ / Joh. 6. Hañ talade þaug ad sonnu med ormættre Tungu / þa hun i Kvoleñe under Daudañ lodde vid hañs Goom / Ps. 22. Eñ samt eru þaug Kraptur Guds til Sæluhiælpareñar / hverium þeim sem trwer / Rom. 1. Þegar Postuleñ Petur sa JEsum i hañs Forklaran a Fiallenu Helga/ og heyrde Moysen og Eliam tala þar vid hañ um hañs Bijþor / sem hañ munde

fullkomna til Jerusalem / sagde Petur til hans : Meistare / gott er oss hier ad vera / og giorum hier upp þriar Tialld-bwder/ Þier eina/ Moysi eina / og Eliæ eina / Luc. 9. J þessare Book / sem þier kiemur nu fyrer Siooner / Vin-samlege Lesare/ Virdest mier ad hennar Author Vel-Edla/ Vel-Eruverdugur og Hálærdur Mag. JON THOR-kelsson Vidalin, Biskup Skalhollts Stiptis/ Svo sem vid siona Hond leide þig og mig uppa eitt Fiall : Eige Fialled Lybanon/ a hverju Faber Stapulensis helldur/ ad Forklaran Herrans vors JEsu Christi hafe skied : Eige uppa Fialled Sina / hvar ed / epter Meiningu þess Frooma Ephræmii Christur skyllde hafa forklarast / Og a hverju Fialle Gud liet sig Fordum Daga sia og heyra med Elldingum / Reidarþrumum/og sterku Ludurs Hlioode / Exod. 19. Ecke uppa Fialled Thabor/ sem Fedurner seigia samhlioo-

da ad vered hafe Forklarunar Fiall vors Frelsara JEsu / hvar Petur villde giora þriar Tialldbwder / og so ad seigia/hafa þar sitt Nimnarijke a Jørdu: Helldur erum vid hier leidder til eins aüdvirdelegs Fialls / sem er Fialled Golgatha / fullt af Hausa-Skielium og rotnum Beinum aumkunarverdra Syndara / Hverier a þessu Fialle vegna sinna Glæpa Lijflatner voru. A þessu Fialle er Authorsens Asetningur/ ad syna JEsum/eige svo sem i hans Forklaran / helldur i hans stærstu Niduurlæging: Eige i skijnande Himneskre Byrtu / J hverre hann liet Petur sia sig a Fiallenu Helga / 2. Pet. 1. Helldur leider hann JEsum hier fyrer Siooner al-Blodugann og Benium hladenn fra Hvirfle og allt til Ylia / Svo sem þad riette Slatrunar Lamb / og Fornfæring fyrer Illvirkiana og allrar Veralldarennar Synder. A þessu forsmanarlega Synda-Straffs

Fialle

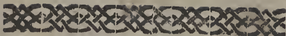
Fialle þaum vier ad sia sialþañ Gud / og heyra hañ talande til vor Manna / Eñ þo ecke i Elldingum nie Reidarþrumum / sem a Sina Fialle / helldur talar hier sa Odaudlege Gud under sijñ Dauda Ord Nialprædesens / Ord Huggunarefiar og Ord þess Eyliþa Lijfsens/ Joh. 6. J syñu Testamente ffyrer-sagde Forfaderefi Jacob Sonum syñum þad / sem epter hañs Dauda munde a þeirra Daga drijpa: J þessum syñum Sijs Testamentis Ordum seiger JEsus oss fyrer / hvad yfer oss mune koma/ ef vier hañs Ordū fylgium/ Sem er ein Owiseigianleg og Dyrdarsamleg Glede og eylijft Nialpræde Salnañ/ 1. Pet. 1. Og med þvi ad þesse Book mijns Vel-Edla Collegæ hefur borest mier i Hendur / hefe eg hana med Athuga yferlesed: Og af þvi eg hefe i henne fundeð mijnu Hiarta eina Gudlega Fullnægiu / virdest mier et tilheyrelegt / ad vera so

)3(Opinnde.

Hpundsſamur vid Guds Sagnud hier i Lande / Ad laata Bookena ecke Almenna verda og a Prent wtgannga / ollum þeim ſem hana vilia Jdka til ſannrar Saalarennar Nytſeme : Sierdeilis / þar ſem i voru Moodurmaale er ongva þa Book ad faa / ſem wt af ſyrer ſig / handlar um̃ þaug Sio Chriſti Ord a Kroſſenum / þo nockrar Bækur kunne ein nu til ad vera wt af þeſſo Þijnu almennelega. Enn jafnframt þeſſu heꝑe jeg / Einſamlege Leſare / ad minnaſt a / ad i Book þeſſare framkoma fornſtafud Ord / Hvorra Bookſtafan eg heꝑe ei viliad um̃breita / þar eg veit hun er riettare og betre enn ſw nyiare / ſem um̃ nockurn Tijma heꝑur vered brwkud / Vonande ad eingen mune ſig a þeſſu ſtella kunna / Sierdeilis þar þvilijka Bookſtafan er og i ſiaalfre Bibliunne ad finna / Einkannlega i þeirre / er ſaa Loꝑsverde Biſkup / Sæluge Herra Gudbrandur liet fyrſt

fyrst wigmunga. Og være Oskande ad vort rietta og gamla Moodur-Maal / Enn ecke opbokud framande Tunga / (eg vil ei seigia Malleysa) mætte i þessu voru Fodur-Lande / þvi og sialþum oss til Æru vidhalldast. Brwka nu þessa Book / Christen Lesare / med Gudrækne / Og eþ þu þad giorer / Boga eg ad loþa þier / ad þu ei stødur enn Petur a Fiallenu Helga þisser i henne Bnadsemd þyns Hiarta: Og þa mun þinn Blood-Brwdgume JEsus / Sem fyrer þig er dæen / J þier lifa / J þier biggia / J þier Riettlæte / Frid og Fognud / Holenmæde og Huggun / Trw og Von / Mosse unsamlega verka: Ja i þynu Hiarta sitt Andlegt Ryke byggia / Og ad þu med honum og hann med þier lifþe og ryke Eylyþlega / Hvers þier og ollum Guds Bornum aþ Hiarta Oskar þinn þa þeirra velviliadur Vin og Þienare. Skrifad ad Hoolum i

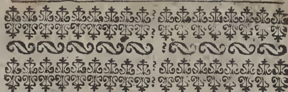
Hiallitadal / þann 28. February / Anno 1716. STEJNN Jonsson.

J. N. K, G.

Predikun

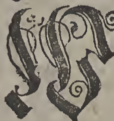

PREDIKUN

wt af þvi

Fyrsta Orde DRottens JEsu Christi a Krossenum.

Fader fyrergief þeim þad/ þviad þeir vita ecke hvad þeir giøra.

VOr Blessadur Endurlausnare DROttenn JESUS talar þaf ech um sialfan sig/ Matth. 23. Eirn er Meistare ydar Christur/ En þier erud aller Brædur. Hvad hann hefur ecke alleinasta sagt med Mufinum / helldur

helldur eirneñ a Dogum Nierviſtar ſiñ-
ar framkoæmt i Verkunum. Þar er
eckert Ord edur Atvik i allre hañs Negd
an / ſem upp er teiknad og i Fræſogur
fært/ ad ecke ſie þad Frioßſamt af þarß-
leguſtu Neilrædum til Lyfs og Sælar.
Og er þad ecke uñ Skør-fram/ ad hañ
nefneſt GUDS RJETTlæteſens /
hia Malach. 3. Þvi ßirr mæ hid bleſſ-
ada Lioos Veralldar (er hiner Spoku
kalla Auga Neimſins) miſſa ſkyna Bir-
tu/eñ ad Lioome Fødurſins Dyrdar/Neb.
1. kuñe ad vera æn hiſña ſkiæruſtu Gud
doomſens Geiſla / ſem bæde i Lifnade og
Lærdoome wiſtrimlaſt eñ þa i Dag til all
ra Mañа / og þreyngia ſier i giegnum
Myrkur Veralldareñar iñ i þeirra Au-
gu / hvørium hun hefur ecke ſett a Na-
ſer Brillur Nolldlegrar Fyſne og Dramb
ſamlegs Lyfernis / Svo ad Sieande
þa ſiae þeir eige / og heyrande heyre
þeir eige/ Act. 28. Svo þad mæ jæta
ſatt ad vera ſem Johañes uñ hañ talar
Cap. 1. J honum var Lyfed / og Lyfed
var

var Tioos Manans / og Tiosed Lijfer i Myrkrunum / Enn Myrkured hendludu þad ecke. Og hvor er sa þad vilie ei med Hiarta og Munne jata? Hann gieck i kring / giorde gott z grædde alla / Matth. 9. Alla Hlute giorde hann vel / þvi Dauþa liet hann heyra / og Mallausa tala / Marc. 7. Hann kiende med Munnenum / Hann sa Aumur a þeim Voludu med hans blessudu Augum / hans Myskunar Eyru voru open vid Kveinstøþun hinna Naudstøddu / Hans diwpu Myskunar Ydur hrærdust aþ Medaumkan yþer Eymdum þeirra sem voru Limer hans Lijkama / aþ hans Hollde og aþ hans Beinum / Hann fann Krapt wt aþ sier ganga moote þeim Trwudu / Hans signudu Hendur hooþ hann ad Himne upp til Bænarefnar / Hann took sier Braudid i Hendur til Blessunar / Hann ahrærde þa Siwku þeim til Lækningar / Hann wtdeilde syndugum Mønnum sitt Blessada Hollд og Blod til himalvsamlegrar Naut nar. Og hvor er su Dæsemd / min Herra

JEsu / sem ad ecke ollu fegur skijne i þijnu Heilaga Lijþerne / eñ hiñ biarte Himensens Herskare a Festinguñe? Pad kañ eingeñ svo vel ad wtskijra sem hin vel-lærda Tungañ/er sagt heþur: Læred af mier/þvi eg em Hoogvær og aþ Hiarta Lijtellatur/ Matth. 11. Nu þo ad oll JEsu Vmgeingne hier a Jordunñe sie hiñ skiæraste Dygda-Speigell Christ-ens Mañs / þa skijn hun þo hvad fegurst i hañs Dauda ag Pijnu-Historiu.

Þegar Myrkur Daudañs tooku til ad skiggia a Sool Riettlætesins/ þa var þessar Birte mest i Dygdum og Eptirdæmum: Þegar þaug blessudu Augun / sem eru Þusundsiñum skiærare eñ Sooleñ/ tooku til ad sia ecke leingur/þa lioomudu þaug allra biartast i Bendingunum til vor Syndugra Mañna/ til ad kieña oss hina Andlegu Vopn-Fime i þvi skijdarsta Dauda-Strijde. Ødrum siñum haþa hañs Nædar-Læker wtþloted til allra Mañna / hier heþur hañ upploked Vnderdiwpum siñar Guddoomlegrar Giæsku.

sku. Tiill hefur hañ minst vid hana sem hñs Hiarta elskar mz Kosse sijns Muñs/ Cant. 1. Hier er Elskañ ordeñ hønum svo sterk/ sem Daudeñ/ Ibid. 8. Hañs Matur og Dryckur var ad giøra þess Vilia sem hañ sende/ Joh. 4. Eñ hier er hañ Fodurnum hlijdeñ ordeñ allt til Daudans/ ja allt til Krossens Dauda / Phil. 2. Fyrer þvi krefur S. Paall þess Ebr. 12. ad þeir hafe þetta fyrer Augum sier / sem eru med Guds dijrmætu Bloode Endurkeypter/ seigiande: Mikist a þañ sem Mootmælin þolde af Synd-urunum i giegn sialfum sier / ad þier vanmegnest ecke ypperkomner i ydar Hiort um. Paalus þeckte eckert þad/ sem svo vel mætte kiesña Syndaranum ad rekia Blood-Ferel sijns Heilsugiafara i giegn um margskonar Hørmungar iñ i hañs Dijrd/ svo sem Ihugan þessa/ þar trw-ande Mañs Auga lijtur hid Saklausa Guds Lamb/ hangande a hinum smæn-arlega Krossens Galga / under allrar Verralldarenñar Syndum / og þvi seigest

haꝼ eckert gyrnaſt aſiad ad vita / Eñ JEſum Chriſtum / z haꝼ Kroſſfeſtañ / 1. Cor. 2. Vier eigum og þañeñ lyndet ad vera / Þviad i JEſu bitru Kvol / ſem haꝼ þolde fyrer vora Skulld / er haꝼ oſſ fyrer Augun aꝼmaaladur med haꝼs Heilaga og Dyrmæta Bloode / i hverju haꝼ þvode ſiñ Möttul a Deige vorrar Heilſugiaꝼar / ſvo þar var eingeñ Mynd edur Allt a honum: Haꝼ var Forſmaan Maññaña og Fyrerlitning Foolkſens / ſvo Meñ huldu ſiñ Andlit fyrer honum / Foroktudu haꝼ og einkis virdtu / nema þeir / ſem Trweñ ſiñer / ad haꝼ heꝼur bored Kraankdoome vor og Dekumſlum vorum a ſig hladed / So Hegningeñ heꝼur a honum leiged / uppa þad vier Frideñ heꝼdum / og ad vier erum fyrer haꝼs Benjar heiller vordner / Eſa. 53. Og þeſſe bloodug Aſiünd Eingietens Sonar Guds / ætte ad kenna oſſ i Medlætenu / ſtyrkia i Mootgaangenum / og wtſlockva i oſſ alla Elſku til Heimſens og ſiaalfra vor / eñ upptendra Kiærleikañ til Guds

og Náungans / svo ost gióre frvsa ad forláta þeim / er oss i moote briòota / þvi Krapte þessarar Ddrmæku Foornar / i hvorre Gud forlyktade Verölldena vid sialsan sig / heþur hiñ Ypparste Prestur og mykle Hyrder Saudaña / 2. Cor. 5. Beded þyrer sinum Kvolurum med þvi Fyrsta Orde / er hañ talade á Krossenum / og ecke einasta þyrer þeim / helldur fyrer ollum oss syndugum Mañnum / er þad gietum ey aþ oss boreð / ad vier hoþum Koning Dyrdareñar Krossþestañ med illum Athoþnum vorum / i hvorium hañ erviðade. Eñ þu sem þad heyrer / Christeñ Madur / og hyggur þar ad / lát vier þad sama / ad þu prýser Dauda DRottens fyrer hvorn þu liþer / i þvi ad fylgia hañs Dæme / og forlát þeim aþ Hiarta er vid þig opgiort haþa. Svo athugum nu tvent hier aþ.

1. JEsu brenñande Elsku til syndugra Mañna.

2. Hvorneñ vier eigum i hañs Footspor ad gañga.

Eñ þu sem barst vorar Synder/virdst þu ad giefa oss þiñ Anda hier til / sa ed leide oss i allañ Sañleika / Amen.

EC talar St. Paull um Elskuna Christi / Ad hun se ædre ollum Vitsmunum / Eph. 3. Ecke einasta þess vegna / ad eckert er til allra Sælar og Lyfs Nota gagnlegra/eñ sa Kiærleike/ er Rieti-trwud Guds Born hafa a Christo JEsu / helldur og hiñs añars / ad sw hella Ast er JEsus hafde a oss i Syndeñe daudum / hun yffergnæfer allañ Mañlegañ Skilning / og hana kañ eingeñ syndug Tunga med Ordum wt ad skyra. St. Paull seiger um Kiærleikañ/ 1. Cor. 13. ad hañ leite ecke þess sem hañs er : hafe pad nockur sañad/þa hefur JEsus ollum betur / er hañ bad siñ himneska Fedur fyrer sijnum Offsooknurum. Hvar eru nockurn Tijma þvilijk Dæme ? Hañs blessada Hollð var sundurkramed af Bondunum / hañs

Asiana

Asiana aþmynduð af Nrakunū / þwte ek aþ Pwstrunum / hans Bloodrisa Lyckame sundursliteñ aþ Nwðstrokunum / hans signada Nøþuð sundurstwnged aþ Pyrne Broddunum : Nañ var Mattþrota vorðeñ under hinne þwngu Krossens Byrde a Veigenum/og æn alltar Mysk unar var hañ særdur og lemstradur a øllum Lidum og Limum / Nans Nendur voru a Krosseñ negldar / Nans Fætur i giegnum stwngner/ Nañ var plettur siñū Klædum / og svo sem ein Bolvan uppe heingdur a mille Nimens og Jardar til Spotts og Nædungar fyrer allra þeirra Augum er fram̄ hia geingu / og skooku siñ Nøþuð yþer siñre Forsmañ / samt heyrde eingeñ aþ hans Mune nockurt Obolenmædes Ord : Eckert salade hoñ um̄ þessa herþelegu Pijsl / Eckert um̄ þeirra Nardwð er hañ Krossþestu/ eckert um̄ þeirra Brijxle er hañ dærudu / Alleina plaut þesse Lijknar Ræda wt aþ Bruñe Myskunareñar/ og þeim Vorum a hvorrar Nædeñ er wthellt / Ps. 45.

Fader fyrergief þeim þad/þvi þeir vita ecke hvad þeir giøra. Hvorium þa ? Þeim sem mig opsooktu/ Bundu/Hræktu i mitt Andlit/Sloou mijna Asioonu/ Hwdstryktu mig / Þyrnum Coronudu/ Krossfestu/ Þeim ed mig nu Lasta og Hæda / skaka sijn Hofud yfer mier/ z med allskyns Hædungū vanvirdaf Fader fyrergief Þeim þad. Þeir eru þo Holld af mijnu Hollde / Eph. 5. sem mitt Holld i sundurslijta / Bein af mijnum Beinum / er mijn Bein i sundur meria/ Þeir eru þo þijner Synder fyrer Skøpunena / Sem nu gioraſt Dioffulsens Born fyrer Yferfrodsluna/ mikist ecke þeirra Illgiorda/helldur þinna miklu Myskunsemda / Legt ecke til Synda Illvirkianna / helldur þess Lausnara Gialldz sem nu er Eg fyrer Illvirkiana wt ad leggia/ Fyrergief þeim þad (Kiære Fader) þvi þeir vita ecke hvad þeir giøra. Þesse er

anEpa Meiningeñ i Bænefie vors Endr urlausnara: Eñ seig mier Christeñ Madur / Hefur pad nockrum Mañe i Hug edur Hiarta komed / hvilijk ad sie pesse Guddoomlega Elska ? Edur kañ pad nockur Eingla edur Mañа Skil-ningur ad grijpa ? O Herra Gud / hier um er pad sañ-kveded sem Salomon i Loфkvædenu talar i Brwdgumans Orda Stad Cap. 8. Elskañ er sterk svo sem Daudeñ / og Vandlætingeñ pwng svo sem Helvijted / Eldz-Glædur eru hennar Glædur og eiñ Eldz-Loge: mykil Votn kuña ecke Elskuna wt ad slockva / og Vatnsflooдeñ fa hana ecke kæfed. Þeg ar hin mykla Hetia / Esa. 9. stood ad, pvi Erfide/ad kasta vorum Syndum i Hafsens Diwp/so peirra yrde ecke miñst ad Eylijfu / Mich. 7. pa vard hañ wthelltur svo sem añad Vatn / Hañs Bein glidnudu og hañs Hiarta brand-nade so sem Vax i hañs Yðrum/ Ps.22. po kuñe ecke Flood Reideñar ad slockva Elld Elskuñar / Straumar Mootlæt-ingañ

ingaña þornudu upp af Kiærleikans op-
ur Nita / ſvo ad hañ gleymde ſialfum
ſier / eñ miñteſt þeirra er honum moote
giørdu. Hañ ſiñte ecke þvi/ af hvør-
jum hañ var deyddur/helldur fyrer hvør-
ia hañ doo/ hañ læknade þa er hañ ſær-
du/hañ bad þeim Lijfs er hañ Lijflietu/
hañ ſampijndeſt þeirra Eymdum er hañ
pijndu / hañ bad þeim Vægdar / er an
allrar Vægdar med hañ hondludu/ hañ
bad fyrer øllum / þvi hañ var Kroſſfeſt-
ur af øllū: þar uñ ſpaer Eſajas Cap.
53. Hañ hefur bored margra Synder og
beded fyrer Yfertrodſlu Mønnunum /
medal hvørra og erum vier / hvørra
Synda-Broddar hafa hañs Bleſſada
Hofud ſtunged/og hañs Hendur og Fæt-
ur a Kroſſeñ neglt / Hvøriu til Vitnes
eru St. Pals Ord/Heb. 6. er hañ ſeig
er uñ þa er traudlega eiga Afturhvarfs
Von / Ad þeir Kroſſfeſte ſier ad nyu
JEsum Chriſtum / hvar af audſært
er / ad aller hafa hañ Einuñigie Kroſſ-
feſtañ/ Fyrer þvi er hañ og eirneñ For-
lijkum/

Ilkun / ecke einasta fyrer vorar / helldur fyrer allrar Verolldarennar Synder / seiger Johannes / 1. Joh. 2. Og eitt Sinn fyrer alla dæmdi. O Herra Gud, hvad skallt þu nu endurgialda Gude Sæla mijn fyrer allt þad sem hann hefur giort þier / enn þa mædur enn þu varst til? Maklega hefur hin Guddoomlega Elska prijsad sinn Kiærleika i þvi / ad hun gaf oss sinn Son þa vier vorum hans Oviner / Rom. 5. Sæ heite Elskunnar Brune mætte smellta Hiarta Syndarans i hönum / svo sem annad Vax / ad Sonur lifanda Guds a Krossenn uppheingdur og af øllum Forlaten / og jafnvel af sijnum Himneska Fødur yfergiefenn / Liet sier fyrst allra umhugad vera / ad afbidia þeirra sømu Synda-Straff / sem uppþurkudu hans Krapt i hönum sem adra Skurin / Svo hans Tunga lodde vid hans Goom / Ps. 22. Hann bad Fridar þeim Olmu Hundum er hann umkringt høfdu / þeir ed i gíegn um stungu hans Hendur og Fætur / svo øll hans Bein mætte telia / enn þeir høfdu

þar ꝏ / og ſꝏu Villd ſiſna a honum / Pſalm. 22. Hvad ſkyllde eg giora þier ſeiger DRottenn Gud vid Ephraim? Skyllda eg ecke giora vid þig ſvo ſem Adama og Zeboim/ Enn mitt Hiarta er umhverpt i mier / og myn Ydur brenna aþ Ydran / Þvi eg vil ecke fullkomna Verk minnar Bræde/ þviad Eg em Gud enn ecke Madur / Hoſ. 11. Enn hvad hoþdu þſſer forþienad/ minn Herra JEſu? Ad Lyklþrꝏ heþde Samſtundes uppeted þeirra Holld / ſvo ſem Mariu / þad var allt opſyled : Ad Simþar-Naþed heþde dreckt þeim / ſvo ſem Pharaoni og hans Her-Monnum / Enn þad var ei ſaþn-vægt vid alla þeſſa Illſku: ad Elld ur aþ Himne hefde yfer þa falled og fortært þeim ſkyndelega / ſvo ſem þeim tvennum Fimtiger er Acab giorde fra ſier til Eliam / enn þeirra bolvud Bræde var enn þa ſtoorkoſtlegre : ad Jordenn hefde gleypt þa liþande ſvo ſem Core / Datan og Abiram/ og ad þeir hefdu kvíker til Helvýtes fared/ þad voru þeirra forþient

þient Laun / samt hrærdest, hañ Medaumkunar yfer þeim / þa eingeñ hañ aumkade / Nafñ Narta brast i hønum / svo hañ hlaut þeim Myskunsamur ad vera / Jer. 31. þa hønum ekkert Auga Myskunade / hvar fyrer? af þvi hañ var bæde Gud og Madur komeñ af Fedrunum epter Holldenu / og þo ei ad sijdur Gud blessadur yfer alla Hlute uṁ Allder Amen / Rom. 9. Þegar hiñ Eingietne Sonur Guds / i hvørium hønum alleina vel þocknast / beidde siñ Himneska Fødr / ad hiñ beiske Kaleikur mætte fra sier takast / þa beidde hañ med Forordē : FADer / Ef þad Er þiñ VJLle / þa Tak þeñañ KAleik Fra MJer : Eñ þegar hañ bidur fyrer þeim er hañ kvoldu og a Krossen negldu / þa bidur hañ Forlaksl aust: Fader fyrergief þeim þad / Þvi þeir vita ecke hvad þeir giøra.

Miñ HErra JEsu / hvørsu munt þu drycka þa med Vellystingañа Straumum

um/ er langa epter þier/ ſvo ſem Hiertø eñ langar epter ferſku Vatne/ Pſ. 42. Þar þu varſt þeim ſvo Nadugur ſem þig ſpottudu? Mun hañ nockud ſpirna hønum i burt ap ſiñe Foot-Skør / ſem Erviðar og Þwnga er þiaður / er ſvo var Myſkunſamur þeim hañ þviñgudu og þiaðu? Hvad mun hañ gióra þeim ſem koma til hañs með Harmþrwngnu og ſundurknoſudu Hiarta / ſem ſvo fagurlega bad þyrer þeim ſem forøktudu Rijkdoom Guds Langlundar epter þeirra forſtockudu Hiarta? Rom. 2. Man nock ud Konañ gleyma ſijnu Barne / Avexte ſijns Kviðar? og þo hun gleyme þvi/ þa vil eg ſamt ecke ydur gleyma / ſeiger DRotteñ. Eſa. 49. Hier tekur JEſus allañ Efa ap þeſſum Sakendum: Eingeñ Lækner kañ ad aumkaſt ſvo yfer þeim ſarſiwka / eingeñ Mooðer kañ ſvo ad klekia i Brioóſt nm̃ Apkvæme ſijns Lijþs / nær hun ſier þad kveliaſt Dauðvona/ Svo ſem Fader Myſkunſemdañ lætur ſier til Hiarta gánga Blindne og

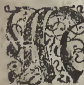
Fæſſñu

Feasiñu þessara Olmu Nunda. Og hvørsu heitt hañ bedeð hafe / þad er aþ Bænheyrsluñe audrædeð / Þegar Meñ virda pþrer sier Nopudsmañeñ/ sem þar stood gíegnt Krossenum / og þad Foolkeð er med hønum var/ hvørsu þeir yðsudu Gud og jætudu hañ Guds Son ad vera / er þeir fyrer skomu høpdu svo illa wileikeð: Nvør sem mikest a þad Foolkeð/er þar var hia og barde sier a Brioost og snere heim aptur / hvørsu þeir skipuðust við þær Jardteikner er giørdust i hañs Dauda/ Nvør sem athugar Evangelij farsælleguñ Framgang / strax epter hañs Nimna-Før/ þa eð Guds Christne eþldest uñ 3000. Mañs a einu Dei ge / Act. 2. Og ad 5000. litlu sîðar geingu Gude til Handa / Act. 4. Nvør sem les þad er Lucas skrifar / Act. 6. Ad Guds Ord hafe vaxeð / og ad Tala Læresveinaña hafe magnlega aukest i Jerusalem / og mikell Fiølde Kieñemañaña hafe hlyðnast Truñe/hverier þo ecke eþa munu hafa pillt þañ Valldar Flock/ er

 Guds

Guds Son alyktudu Dauda sekan/ hañ mun ganga wt Skugga þar um̃ / ad sa hafe margur vered sekur i JEsu Blode/ og hroopad þad yfer sig og sina Nøfud sier til Nefndar / er sijdañ hefur þad drucked sier til Myskunar og Saluhialp ar/ og ad hier hafe ecke sijdst sañast þad sem Postuleñ um̃ hañ vottar til Ncb. 5. Ad hañ hafe a Døgum sÿns Holldz Bænum og Fyrerbeidslum offrad / med oblugu Kalle z Tarafollum/ til hañs / sem hønum fra Daudanũ hialpa kuñe/ og ad hañ sie Bænheyrdur epter Vel-þocknan. Og er þetta svo sagt um̃ JE-su Christi Guddoomlega Elsku til vor syndugra Mañа.

J þeim sijdara Parte vilium vier læ-ra hvørneñ vier eigum hønum epter ad fylgia.

Argt er af þessu blessudu Epterdæme Vors Endur-lausnara ad læra / eñ þo er eckert þad betur soome / eñ

þinar ægiætu Dygder/ er ecke meiga vid Christeñ Mañ skilia / og æn hvorra eingeñ mun Riett=Christeñ heita / sem er Kiærleikeñ og Þolenmædeñ.

Med sijnu Bloode/a Krossenũ wiþell tu / heþur Guds eingieteñ Sonur endurkeypt sier eina Brwdur / sem aungvañ Fleck nie Hrucku heþde / Eph. 5. Nun liu alls=nakeñ i heñar Bloode / wtkostud a Vijdavængeñ / Ezech. 16. eñ strax sem hañ i Krapte Þijnu siñar sagde til heñar / þad hun liþa skyllde / þa gieck hañ heñe þesse tvo Brwdkaups Klæde / Þolenmædeñar og Kiærleikans / svo ad Blygdun heñar Fatleyses ecke opeñber yrde / Apoc. 3. Þeink þo hvad þetta er Christeñ Madur. Sonur Guds liþanda fyrergieþur/ skyllder þu þa Heiptræk ur vera / sem eit syndugur Ormur ? Hañ giörer þeim gott er hañ Lijþletu/ skylldeer þu þa erþa lijteñ Misverknad ? Hañ fyrergaþ þeim sem hañ ætte Ræd a ad kasta med Lijþe og Sælu i eilijþañ Elld/ villt þu þa ecke snarlega fyrergieþa, hon

 um

um/hvors þu matt eckert Valld/z megnar ecke ad granda einu hañs Høfud-Hære / nema þier sie giefed. þad hier ad oþañ? Nañ fyrergaf/ sem var hreirn og heilagur/ frꝏskilen Syndurunum/ Heb. 7. Skyllder þu þa ecke fyrergiefa / sem ert i Syndeñe gieteñ og fæddur/Ps. 50. z sijdañ hef: alldrei aflæted ad syndga? Augustinus seiger/ ad Krossen hafe vered Predikunarstooll Herrans Christi/ þa hañ mællte þesse Ord/ og er þad ecke uñ Skørþrañ talad / þvi hier kiende hañ Guds Gøtu i Sañleika / bæde med Orde og Epterdæme / øllum þeim sem vilia taka siñ Kross uppa sig og fylgia høn um epter / og hañ kiende svo af Krossens Stoole med Muñenum/ad hañ under eins framkvæmde þad sama/ sem hañ var ad kieña/med Verkunum. Sack þvi nær Christeñ Modur / og hlusta til þess er hiñ ypparste Biskup med þeirre vel-lær du Tunguñe/kieñer af Krossens Stoole:

Fader fyrergief þeim þad/þvi þeir vita ecke hvad þeir giøra.

Fyrst er Bæneñ : Bænene fylger Af-sokuneñ. Olstur er hañ þeim sem fæ-ra alla Hlute/ og jafnvel gooda/ edur ad miñsta Koste ecke illa/a hiñ versta Veg/ og giora so Ulfallda wr Myfluguñe. Eg verd nockud frekar ad tala uñ þesse Ord/ Þeir vita ecke hvad þeir GIORA. Fyrer hvertum bidur IEs-sus hier ? Fyrer Heidingiunum sem hañ Krossfestu/ fyrer Gydingunum sem hañ opsooktu/ecke einungis allt til Daudañs/ helldur og epter Daudañ/Ja fyrerølluñ þeim / hverra Synder hañ bar uppa Trieð. Uñ þa fyrstu mun þad mæla sannast / Ad Þeir Ecke Hafe Vitad Hvad Þeir Giordu. Pilatus jatade ad sonu/ ad hñ fynde aungva Dauda'Sök med høñuñ : eñ ad hañ være hañs Skap-are og hañs Endurlausnare / þad vissé hañ ecke. Hañ heyrde ad sonu IEsum medkieña / ad hañ være Konungur : eñ ad hønum være allt Valld giefed / bæde a Himne og Jørdu/Matth. 28. þad hef-ur hønum / heldnum Mañe/ ecke i Hug

 kom-

komed: Og ecke er ad eþa / ad hañ heþ-
ur fellt Trwnad þar a / ad eitthvad aþ
þvi/ sem a Christ var bored/ munde sak-
næmt vid Gydinga Logmaal vera: Poott-
est svo vel koma Raade sijnu/ eþ hañ med
eins Manns Lijflaate/ jaþnvel poott hañ
bære ei Stoort Saker þar til/mætte stilla
Vppreist og Oþsa þeirrañ / ad ecke yrde
þar metra Vpphlaup aþ. Og fyrst ad
Noþdinge Romveria var svo Oproodur i
þessu/pa er audvitad/ad ecke hefur helld
ur Strijds-Foolked kuñad meire Grein
hier a / Helldur læted sier nægia / ad
giora Skipan sijns Herra. Vm̄ sialþa
Gydinga veit eg ecke hvad seigia skal.
Eg medkiefie/ad Endurlausnareñ haþ-
de svo margar Jarteikner giort a medal
þeirra / ad ei var þeim Vorkun ad þeck-
ia þad hañ være Sonur Guds: Hañ rak
wt Dioþla / hañ læknade med einu Or-
de allra handa Vanheilende / hañ snere
Vatne i Vijn / hañ blessade Brauded /
og þad og til margra Pusunda Sadning
ar/ hañ vakte upp dauda / og hañ haþ-
de.

de fyrer skomu med einu Orde broted pa a Bak aptur/ sem um̃ haſ̃ voru komner/ og allt petta hapde haſ̃ openberlega/ og ecke i Apkimum giort. Hvad pa ? Hver skyllde seigia/ ad hiner lærdu Pharisæi hape ei villad pad peir giordu ? Og eñ framar seiger Sañleikſens Muñur: Joh. 15. Hepde eg ecke komed og talad pyrer peim / pa hepdu peir ecke Synd / eñ nu hafa peir ecke pad peir kuñe ad skijla med Synd siñe. Hvad eiga Meñ hier til ad seigia ? Hepur Christur pa einasta pyrer Skriftsmoñunum beded / par Kieñemeñerner / Skriptlærder og Pharisæi voru par einneñ nalæger peir ed hæddu haſ̃ og spottudu ? Edur hepur vor Endurlausnare pa Ofyrersinlu pitta talad ? Fiærre ser pvi / helldur hygg eg pad satt vera/ ad Gydingar hafe ad nock ru Leite ecke villad hvad peir giordu / og ei munu peir hafa leidt i Huga ster/ pad haſ̃ være Konungureñ Christur. Valla er mogulegt nærre ad gieta / hversu hiñe Ofyrerleitsomu Kynslood var bægt um̃/

ad trwa þui / ad JEſus være af Gude ſendur / fyrer þui hañ ſundurmarde ecke og hroopade ecke / og eingeñ heyrde hañs Rauſt a Strætunum / Eſa. 42. Þa villdu þeir ecke lata Timburmañſens Son drottna yfer ſier / Luc. 8. þar þeir þoottuſt þeſſ fullviſſer / ad Meſſias Ky-ke munde verda af þeſſum Heime / og ad hañ koma munde med mikellre Tign og Yferlæte. Hañ giørde Kraptaverk / þeir ſøgdu hañ giørde þau fyrer Beelzebub Dioffla Høfdingia / Luc. 11. Hañ tal-ade ecke eins og adrer Meñ / ad Vitne þeirra ſem til hañs voru ſender / þeir rangfærdu hañs Ord / og umſneru Guds Sañleika i Lygar : Þeir kuñu ecke ad ſtraffa hañ um̃ nockra Synd / Joh. 8. þo framſelldu þeir hañ ſvo ſem Illvyrk-ia. Hvad munde vallda þvi þeſſare ? Alleina þ / ad þeir kølludu þad Vygar / ad hañ Guds Sonur være / ſem ecke hafde þar ed hañ kyñe Nefde ſiñu ad ad halla / Luc. 9. hvar fyrer þeir tooku ſier þa Oſæfu i Muñ / þegar DRotteñ

kval-

hvaldest fyrer þeirra Synder a Krossenum: Nafn hefur treyst Gude/ hiælpe hann honum nu/ Matth. 27. Og hvad seiget vor Endurlausnare sialfur/ þegar hann griet yfer Borgenne? O ad þu þeckter hvad til þijns Fridar heyrde / þa munde er þu þar Vaktan a hafa. Og hia Johannem i 16. telur hann þa somu Ordsøk til þess Mannhatars / er Læresveinarner urdu fyrer af Neimenum/ seigiande: þetta giora þeir/ af þvi þeir þeckia hverke Fødurenn nie mig. Og hvad vilium vier margt tala hier umm? Læresveinarner/ sem voru med honum/ atu og druncku med honum/ sau hans Kraftaverk/ ellskudu hann / trwdu honum / jatudu þad hann hefde Ord eilijfs Lijfs / þeir vissu ecke þetta svo sem þad Reyndar var / og hneixludu sig a hans Fatæke: Edur hvad er þetta? HErra / Villt þu nu a þessum Døgum uppretta Israels Rijke? Act. 1. Hvad er þad? ad Salome kiemur til JEsum/ og seiger: Lat eirn af Sonum mijnum sitia þier a hægre Hønd/ enn

aftan a vinstre i Ryke pinu/ Matth. 20. Hvad er pad fyrer Rada/ sem peir tveir / er til Emaus geingu/ voru ad tala/ reikande syn a mille um JEsum ap Nazareth? Hver ed var Spamadur/ maatlugur i Ordum og Verkum fyrer Gude og ollu Foolke/ hverneñ pad peirra ædstu Prestar og Hofdingiar ofurselldu hañ i Fyrerdæmingu Daudans og Krossfestu hañ/ eñ vier hugdum ad hañ munde endurleysa Jsrael / Luc. 24. sogdu peir : Ja / Philippus hafde svo leinge vered hia Christo/ og peckte hñ po ecke/ og Petur sagde : Ei verde pier petta / pa Herrañ talade um syna Pynu/ og vard fyrer slyka Fakiænsku ap honum hardlega atalañ. Fyrst nu ad peir sem JEsu svo handgeingner og nakvæmer voru / peckiu ei betur Guds Raad og Asetning/ pa er Olyklegt/ ad peir hañ hofudu / mune hafa kuñad meire Skil a pessum Leindardoome/ hvar fyrer Petur eitneñ sagde / er hañ talade uñ Saklausañ Dauda og Krossfestingu Herrans

ans Christi: Nu veit eg Brædur mijner sagde hañ / ad þier hafed giort þad af Vvitursleik / svo vel sem ydar Hofdingiar / Act. 3. Vier hofum heyrt hversu ad St. Paall opsookte Guds Sofnud / og var hañ þo hiñ froodaste i Ritningunie og Guds Logmaale / samt seiger hañ um sig : Eg var til Forna Gudlastare / Ofsooknare og Forsmanare / eñ eg hefe Miskun odlast / þvi eg giørde þad Vvitande / i Trwgyrne / 1. Tim. 1. og eins munu fleire Gydingar hafa vered æsig komner / þvi þeir villtust / og vissu ecke Ritningarnar / seiger Endurlausnareñ vid Saduceos / Math. 22. Fiærre sie þvi / ad eg a nockurn Hatt afsaka vilie hiñ dæmalausa Ogiørning Gydinga / þad forbiode og Gud / ad eg ætle ad hañ hafe hapt Skullð i þeirra Blindne / þvi hier a þad ecke sijdst heima / sem Ritningeñ seiger : Þijn Fordiorfun kiemur af þier / þu Israel / Os. 13. Vel mættu Gydingar þeckia / ad JEsus af Nazareth var þeirra Konungur og Heimsens

Ends

Endurlausnare / þvi þeim var framar
ødrum Þiooðum trwad til Guds Orda /
seiger St. Paall / Rom. 3. Svo þeir
høfðu aungva Afsøkun / nema hiñ ei-
ßiþe Medalgangare mille Guds og
Maña / hefde villad lata þetta fyrer
Afsøkun gillda. Eñ svo sem þad geing
ut til fyrer þeim / er vill fyrerkoma Lijk-
synu / ad haň birger fyrer Augu sier /
medur eñ haň koll-steypest i Vatned / svo
gieck þad og Gydingum / þeir villdu ecke
kansaka Ritningarnar / svo þeir þecktu
haň / þvi þeir hugdu sig vita / ad ei væ-
re haň sa / ed koma skyllde / birgdu svo
þaneñ syn Eyru fyrer Drottens Kieñ-
ingu / og Augu syn / ad ei sæe þeir Sool
Riettlætesens / þar til þeir steyptu sier i
Afgruñ Oluckuñar. Eingeñ kañ ad
villa hid Illa / i þeirre Meiningu / ad h
sie Illt: Sa sem reidur er / þeinker þad
afar gott ad skeita Skape syñu / og aung
vu verdur hiñ Agiarne svo feigeñ / sem
Fiar-Afllanum / jafn vel þoott haň tek-
eñ sie fra Muñe hins Nwngrada: Fyrsn
haňs

hañs velldur þvi / ad hañ man ecke til þess/ad hiñ strange Doomare mun skipa þeim fra sier i eilijfaft Elld/ til ad kveliast þar/ med Dioflenum og øllum hañs Aarum / er hañeñ wisiwga Nwe Eckna og Fødurlausra / og ei giæter hañ þess/ad hañ mune lijkañ Kost hafa/ nema hañ giællde Varhüga vid. Svo var þvi og hættad fyrer Gydingum / þoott þeir kynne ecke ad svara hønum einu Orde / edur mootstanda þeim Anda / af hvørium hañ talade / samt høfdu ecke Guds Ord Rwm i þeim/og þo vill Bruñ ur Myskunarefñar / ad þesse sialf-skøpud Vijte / skule verda þeirra Mæle til Vmbootar fyrer Auglite sijns himneska Fødurs. O Herra Gud. hversu Olijkt er fared Guds Giædsku og Illsku vors Hiarta ? Er nockur sæ meiddur i Orduñ edur Verkum a medal vor / ad hañ legge þad ecke wt a hiñ versta Veg? Ef eina hverium af Brædræde kañ ad renna i Skap / sem optlega skiedur / þa kalla Meñ þad af Natre edur Lyund kome:

Ef nockur misbrÿkur af Ogæfe/ pa heiter þad af æfeltu Rœde : Sie einhverium misboded i Virdingu sline / þa þyker hinum Dramblæta svo sem hann sie fyrerliten : Og þad Ord er einhver talar i Grasileyse/ þvi sniþr hann a hina versstu Leid / sem svo er vidkvæmur / ad hann ællar sig Lyttan i hveriu Orde / er ecke liggur honum til Sæmdar / og allt þetta framkiemur af þvi / ad Drambseme Nattuurunar er svo Rÿk-Lundud / ad hun eyrer aungvu / nema hun stele Nefndenne fra Gude / hveria hann hefur þo sialfum sier skiled. Seiged mier þa Born myn / Hvad er orded af þvi Allunda Guds Bode? Er þad wiskafed wr hans Logmæle? Ecke mun þad vera / þvi eckert af ollum Bodordunum er Naudsynlegra til Vppfyllingar Christi Logmals/ enn þad um Kiærleikann / hver ed alla Hlute virder a hægra Veg / Hann lydur allt/ hann er Þolenmoodur/ hn umber alla Hlute / og hann er Logmalsens Vppfylling/ seiger St. Pall/ 1. Cor. 13.

Þier

Þier þiker sa Jlls verdur/sem þier tilgiørde / moote Løgum og Riette / Eg jatta pad satt ad vera / þvi hañ giørde pad sem Løgeñ bauda/Eñ þu giører eñ verr/ er þu heþner þyn / þvi þu svipter Rietteñ synum Riette / hvers Embætte er ad straffa pa sem Jllt giøra. Løgeñ eiga ad heþna / bæde syns og þyns Oviettar/eñ þu fellur iñ i þeirra z Guds Embætte/ og ræner hañ Riette synum / sem sagt hefur : Myn er Heþndeñ / eg vil Endurgiallda. Seig mier / hver er þa betre/ hañ sem Orietteñ giører / eda hañ er heþner Oriettarens ? Hañ er tilgieþur/ tiaer sig honum meire ad vera/ sem uppgieþed er / þvi sæla er ad giefa eñ þiggia / bæde i þessu Efne og ødru / og þar fyrer seiger Salomon : Ad pad sie Æra Mañsens ad forlæta Mosgiørdena. J eingu kuña syndugir Meñ Gude helldr ad lykiast /eñ i þvi/ad gleima Misgiørd unñ. Sa hiñ Neiptræke/og hiñ/er giarn añ tilgieþur Misgiørdena / þeir lykia bader epter Gude / þo slikt med hveriu moote /

mooke / Nift epter hafis Mætte / þesse epter hafis Giæsku. þetta kann a nockurn Veg ad takast / Þvi HErran seiger : Vered Myskunsamer / lyka sem ydar Fader er Myskunsamur / Luc. 6. Nitt hefur alldrei nema illa tekest / þvi Guds er Hefndeñ. Satan villde apa epter Guds Almætte / þar fyrer er hañ rekeñ til Helvijtes ofañ / biøtradur Myrkrañа Hleckium / 2. Pet. 2. St. Stephanus og Jacob Jerusalems Biskup / hermdu epter DRottine sinum i þvi / ad bidia þeim Fridar er þa af Døgum tooku / og køllum vier þa sæla ad vera. Meñ kalla þad Stioorn meire / ad refsa þeim er ost rangt til giora : sie þad svo fyrer mier. Eg vil helldur fyrergiefa med Christo / svo eg meige med hønum rijkia / eñ stioorna med Fiandanum / og med hønum Þræll vera ad eilijfu. Eingeñ / edur all.fæster giøra nockrum Orieett Einfomis Oriettarens vegna / helldur ber þ optarst til þess / ad sa sem giører a añars Hlut / hañ metur sig meir

meir en þan/ er han misgiørde vid/ edur og ætlar sig ad hafa þar af Gagn / Neidur edur eitthvert Epterlæte. Giæt ad þvi þar fyrer / ad þoott þad sie ecke Christelegt/ þa er þad þo Mannlegt/ ad elska sig meir en adra / og þoott einhver være svo Dioflenum lijkur/ad han hefde Gaman af / ad fremia til-drættar-lausar Meingiørder / þa hugsum þad seige eg/ad Elldurenn brenner/ og Þyrnerenn stijngur / af þvi þad er þeirra Nattura/ Svo er og hinn Ogudlege / han giætur ecke nema vondur vered / og han er ecke til Frids/ nema einhver steile sig / seier Salomon. Þetta seige eg nu ecke Nreckvijsene til Afsøkunar / helldur Guds Børnum til Varuelgdar / ad ei skieme þaug sig a Dioful sens Limum/þoott ad þeir þioone Lund sinne / sem eru af Fødurnum Standa / Lære miklu helldur ad fylgia hans blessudu Dæme / sem bad fyrer Yfertrodslu-Mønnunum : Han took þeim Grid af Gude medan þeir han kvøldu/ og þridade fyrer þær Synder/ er

Synum voru þa hvad þyngstar / eñ þu gietur ecke gleymt þvi Lytelræde / er þiñ Samchristeñ aþlaga giørde vid þig / jaþnvel fyrer morgum Arum. Nytt Bodord gief eg ydur / sagde vor blessade Hoþud-Prestur / Joh. 13. ad þier elsk-ed hver añañ Jñbyrdes/og þad hefur hañ ecke einasta þeim sagt / helldur øllum þeim/ sem a hañs Nafn trwa vilia/ þvi øllum sagde hañ Eptirlijkinguna uñ hiñ vonda Pioon/ hver ad er sonnu Mei-ningar. Eñ hier hefur þad saklausa Guds Lamb hangande a Krossenu øllū eitt nytt Epterdæme giefed/sem er ad bid ia þyrer þeim/ sem oss i moote brioota / svo ad hañ stadþeste þad/ er hañ haþde ædur kieñdt / Matth. 5. Elsked Ovine ydar/ blessed þeim er ydur bølva / giøred þeim gott / sem ydur ad Hatre haþa / og bidied fyrer þeim/ sem meida ydur og oþ-sækia/ svo ad þier sieud Børn Fødur yd-ar/ sem a Himnum er / hver ed lætur sij-na Sool upprefia yþer vonda og gooda / og rigna yfer Riettlæta og Ranglæta.

Þad

Þad er Duurmrædelega stoor Þolenmæde / um hveria Esajas spaer i 53. Cap. Talande um Messiam / ad þegar hañ wtstood Kwgunena og var þvingadur / þa upplauk hñ ecke sijnum Muñe / helld ur eñ Lamb til Slaturs leidt / og hañ þagde svo sem Saudur þyrer þeim er hñ klippa. Eñ JEsu Guddomlega Gnaska yþergnæfde alla Spadooma i Pijnuñe / þar ed hañ upplauk þo sijnum blessada Muñe / ecke til ad kalla Elld af Himne / eins og Elias fordum / helldur til ad slöckva þañ fortærandæ Elld Guds Grimdar Reide / hver ed brefiur allt til nedsta Helvijtes / ad ecke svelgde hun þa / er Lööma Fodursens Dijrdar og Jmind hñs Guddomlegrar Veru / Heb. 1. hos du giort ad Madke og ecke ad Mañe / Ps. 22. Og þad vañst honum svo vel / d hiñ stæange og Riettlaate Doomare forsoade allra Guds Barna Syndum i Hossens Diwp / og vill þeirra ecke ad eilifu minnugur vera / samt er Andskotans illsku Kraptur svo sterkur i heiptarækn spi- d

arans Briwoste/ad Miñing JEsu Kva la/er hañ saklaus holde/ gietur ei þeingeð svo a hañ/ ad hañ gleyme þvi er hũs Mœunge hafðe við hañ aþbrugdeð. Tak þo til Jhugunar Christeñ Maður / með hverium Hœtte þinn Frelsare heþur lagt Grundvoll Christne siñar i Fyrstuñe / ecke með Harke edur Oþsa / helldur með Polefimœde og Umburdarlynde. Hver sem heyrer Stephanum bidia til Guds fyrer þeim/ sem hañ grytttu/ Act. 7. Hver sem les þad er Evsebius skriþar uñ hiñ heilaga Jacob/hver su hañ beidde a deyanda Deige/ad hañs Ovinum mœttu til-gieþast þeirra Synder / nœrre með sömu Ordum og hañs Meistare hafde aður giort / svo sem þyrer skomu var auminst. Hver hañ athugar þad St. Pall vottar uñ sig / 1. Cor. 4. Oss er þormœlt/ og vier blessũ/ vier þolum Oþsookner/og uñberum þad/ oss er Lastmœlli/ og vier bidiunst þyrer. Hver sem allt þetta / seige eg / heyrer og les / hañ mun jata þad/ ad Gud heþur

ecke

ecke lated reisa sijna Kyrkiu med Ver-
alldarestar Hofmood nie fangstre Nie-
gooma Dijrd/helldur med Kird z Pogn/
i hverre ad bijr Krapturesi/ ja Kraptur
Guds sa ed er i Breiskum mattugur/ og
yperviskur Verølldena. Eñ giæt þess
Christen Madur / ad þad sem æskorter/
byrjar med sama Hætte ad fylla/svo hun
sie øll af lijkum Kostum giør. Nun er
grundvøllud a þeim Steine / sem upp-
byggendur hafa burtkastad / eñ þo er
ordeñ ad Horne Nirningar/ Matth. 21.
og mørgum til Falls og Vppreisu i Israel/Luc. 2. Eige sijdst þegar hañ sette sitt
Andlit svo sem eirn Hellu-Stein pyrer
þeim/ er hañ sloou. Yfirbyggingeñ
verdur Grundvellenum ad sambiooda /
svo hun falle þar vid: Hun ma ei vera
af Leyr og Sande/svo hun i sundurbrotne og hrynie strax sem vid hefie er sleg-
ed/ og skieme þa er pyrer verda / eins og
Seneca um Keidena talar / ad hun sie
lijk þui Hwse er hrapar / hvert ed sund-
ur-mölar allt þad er under þui verdur/og

sialft brotnar þad i eñ fleire Parta. Eg veit ad margur þeinker / ad ecke sie Ohult ad lioda Orietteñ i Himenum fyrer Mañaña Illsku Saker/hver ed ma-sælest Hoogvære hiña kyrrlætu / svo eirn Oriettur biodur ødrum heim. Eg kañ og ecke añad ad seigia / eñ þad leifelegt sie ad sækia med Løgum Riett siñ fyrer Christelegu Yfervallde / eñ ef af-bera kañ ad u nær honum / þa er betra ad ganga Riettlaus iñ i Himnarijke/ eñ ad hrapa til Helvijtis med þañ Riett / er Madur took fraam fyrer Hendur a Gude. Og þott ad Sverd Valldstiootnar-eñar kuñe ad ridga i Slidruñu/ þa vaker þo Guds Hefnd/og hañs Sverd er naket. Ef þu ætter strax ad deyia Christeñ Madur / munder þu ecke øllum strax fyrergiefa ? Eñ þu veitst ecke hvert þu muner yfer hid næsta Augnablik komast. Og ef svo kañ til ad bera/ad þier verde ad Skyndingu i burtu kipt/ og þu eï funden klæddu Brwdkaups Klæde / þa vara þig ad ei verde til þijn sagt: Vin-

ur /

ur/hvar til komst þu ith hyngad? Matth. 22. Leited ei Sooleua undirganga ydar Reide/segier St. Páll Ephes. 4. Hvad miklu hellur ættu Men þa ad varast / ad Daudeñ hitte oss med illu Skape? Sa sem vill lækna Orietteñ med ødrum Oriette / hañ er lijkur þeim / er pvær Skarn med Skarne / edur hønum/ er høggur framañ af Fætenum til þess / ad Skooreñ fare þess betur. Svo gapa Meñ epter Hiegooma Dyrd þessa fallvallta Heims / sem fyolgeñ er i þvi / ad synast øllum sterkare / øllum meire / og tæda hvers Mañs Giæfu og Ogiæfu / vitiande helldur gioraste Diøfulsens Prælar i Hegndeñe/eñ Christi Lærisvein ar i Poleñmæ eñe. O þu saklausa Lamb Guds / sem hiñar Ogudlegu Veralldar Synder hefur saklaus bored / þu sem erfidad hefur i añara Syndum og bekalad þad þu ecke ræntir / skapa þu nytt Hiarta i oss / og gief oss nyañ vissañ Anda / Þu veitst ad Þanckar vorer eru vonder i fra Bpphafe / Gen. 6. Og

hin fyrsta Spilling / sem vier erpt hoͤfe um epter Adam / hefur soo bwed um̃ sig i oss / ad vier fꝏum heñe ecke wirkmt / nema fyrer þiñ Anda. Fyrer þvi grat-bænum vier þig Brutlur allrar Giæsku og Noogværdar / lat Miñing þyns saklausa Dauda og vorra Synda / er þig Riettlæta fvaled hafa/deyda i oss Ofe-stæke vors bañvæna Nollds/ og þegar ad Illska Natturuñar tekur ad hreisa sier af Andskotanum uppblæseñ/ þa lat þitt blessada Epterdæme skijna fyrer Augũ vorum / og giep oss ad vier þeinkium til þeirra Orda/med hverium þu vor Meist are hefur lykkad þa blessudu Bæn/ med hverre vier Daglega skrijda eigum til Skarar Foota þiña: Nema þier fyrer-giefed hver odrum ydar Misgiorder / þa mun mitt himneske Fader ecke fyrer-giepa ydur ydar Synder / Matth. 6. Þ'ssa bidium vier þiñ og vorn Himneska Fodur i Krapte þiñar Forþienustu / Amen.

PREDJKUN
wt af hinu
Audru Orde DRottens JEsu Christi a Krossenum.

Sannlega seige eg þier / ad i Dag skallt þu vera med mier i Paradijs.

NAD er dyrmætt og verdugt Ord / seiger St: Paall / 1. Tim. 1. Ad JEsus CHristur er komenn i þennan Heim / syndugа Menn Saluhcolpna ad giøra / a medal hverra eg em hinn meste / Enn þar fyrer hefe eg Myskun hloted / ad hann audsynde a mier allra hellst Stærd sinnar Myskunar til Epterdæmis þeim sem a hann trwa mundu til eilijfs Lijfs. Med mikellre Ogn an hefur hinn Vollduge Gud byrt syna

volldugа Reidepfer Maþaſta Bernum/ þeim ſem Fooltrodeд haþa haňs Bodord og Skipaner. Sa ſem heyrt heþur Straþþ hiňar vantrwudu Veralldar/ Sa ſem les hvernеň Gud i Reide ſiňe brende upp Sodoma og Gomorra/ Sa ſem athugar haňs Heþnd yþer Iſrael/ þa þeir megludu a moote þeim er Moy, ſes giørde þra ſier til ad ranſaka Land, ed/ Num. 24. Hver ſem wiňeſt Straþþ þeirra/ er ſamleguđu ſig Midianitum i Schittim / Num. 25. Naň ſem þeinkar til þeirra er freiſtudu Guds i Eorþa / og urdu forſærder aþ Høggormū/ Hver ſem fyrer ſier virder Anaudena i Babi, lon/ Hver ſem Ieruſalems Eydeleggingu ihugar/ haň ſkal med miklum Otta og Skielþingu jата þad / ad hvern ſem haň foragtar / þaň vill haň foragta/ 1. Sam. 2. Hvar uňi haň ſialþur vitnar / Exod. 20. ſeigiande: Eg em Gud ORoſteň / ſterkur Vandlætare/ vitiande Ranglætes Fedraňa a Sonunū/i þridiu og þioordu Attkoňi þeirra ſem mig ha-

ſſa.

ka. Eñ poott hañ hafe soo opeñberad Moñunum sitt stranga Rettlæte / þa hefur hañ po ecke læted sig an Vitnesburdar siñar miklu Myskunseme / þvi seiger hañ skomñu sijdar i sama Capitula: Eñ giorande Myskunseme i þusund Lidu/ þeim sem mig elska/og miñ Bodord vardveita. Svo mikeñ Mun giorer hiñ Almættuge Gud Reideñar og Giæskuñar / Hefndareñar og Myskunsemeñar / soo sem eru a mille þiogra og þusund Lida. Pad er honum eigenlegt ad myskuna/ hitt ad hañ straffar/ fram̃ kiemur af Þriooosku Mañaña. Þetta seigest St. Paall hafa sañad a sialfum sier / þvi skomñu fyrr i hinum sama Capitula jatar hañ sijna Illsku og Vngiædes Opstopa i giegn Gude / a þeñañ Hatt: Eg sem til forna var Gudlastare/Opsooknare/Spottare/ hefe Myskun odlast / þvi eg giorde pad i Ovite af Trwgirne/ eñ Naad Drottens vors hefur yfergnæft med Trw og Kiærleika/sem̃ eru i Christo JEsu / 1. Tim. 1. Leider

soo

svo øllum Rieti-trwudum og Safn-ydran de Manneskium fyrer Sioner sitt Dæme / ad eingenn skule sier Guds Nadar orvænta / hverssu sem hann sie hinū verstu Syndum hladenn / þar Gud hafe sier þar fyrer myskunad / ad hann yrde øllum sem a hann trwa mundu til Jarteiknis um̄ Guds mykla Myskun og Hiartgroona Elsku. Nu þo ad þesse Bevijsing sie hin mgiætasta / er þesse Guds Madur kufie til ad leida i þui Efne/ er hann skrifar um̄ / og hellst þess vegna / ad hans Ræda var kriddud med audmiwkre Medkienningu / med sanre Ydran / med iglælætu Hiartalage/ (þvi nema svo hefde vered / munde hann ecke brwka slikar eigenn Avirdingar til ad mikla þar med Guds Giæsku/) þa vantar oss ecke þvilijk Dæme / bæde i Heilagre Skrifst og annarstadar / þvi þoott Gud þecke best allra Manna Sinne og Hiortu / þa skyllde þo slikast fyrer Mannlegum Augum / ad Aaron/ David / Manasses / Petur og Maria hefdu ei mikid opgiort vid Gud

enn

eñ Paulus/ þvi þeirra Synder voru med Vilia giørdar/og hafa þeir þo ecke ſtjd ur Myſkun hloted. Vier þurfum ecke lęngt epter Vitnum ad leita hier uñ. Nañ volde Iſraels Synder i nockur Hundrud Ar. Stijngum Nendeñe i vorn eigeñ Barm / og ſkodum hvad lijted vier høfum gott giørt / og hvad margt illa/ og þo hefur Guds Millda Nønd ecke burtkaſtad oſſ eñ þa. Þeinkium a þad/ hverſu tijdt Gud hefur verndad oſſ midt i Syndunum/ og lęted oſſ Oſkaddada a þeim ſømu Timum og Tidum/ er vier høfþ um wtrieſt til hiña verſtu Glæpa og Gu de til Mootþyckiu/og munum vier brædlega neidaſt til ad jata þad/ad ſoo mik ed ſem Himineñ er Jørduñe hærre / ſoo mikeð yfergnæfer Guds Giæſka hañs Reide/ yfer þeim / ſem eñ þa hafa ecke uppfyllt Mælingu Syndarenar. Eñ þo þeſſu ſie nu ſoo vared/þa kyñe Synd areñ ad leida i Huga ſier: þvott Gud ha fe mig ſoo leinge lided / þykeſt eg ſamt vita þad hañ mune mier reidur vera/ þvi hañ

hañ er Gud / sem ecke þocknast Ogud-legt Athæþe/ þott hñ umbere Jllsku mŷ-na um̃ Nrŷd / og hafe þolad mier svo leinge margar Yþertrodslur / þa er lŷk-legt ad hañ skriþe þær uppa Reikning / sa ed mæte miñe aumu Sælu i Doomen um / þa eg skal a hveriu Onyttu Orde Skil giøra. Þoott Paulus hafe synd-gast / þa heþur hañ þo heitt ydrast. Petur gieck wt og griet beisklega. Ma-ria þvode J€su Fætur i sŷnum Tær-um. David lagde Kongs Tignena i Seck og Osku. Manasses griet sŷn-ar Jllgiørder med Harma-Kløgun z liet aþ ad syndga/og aller haþa þesser Gude um̃ marga Tŷma þioonad / eñ eg heþe fra Barndoome liþad Ydrunarlaust / og þoott eg haþe a Stundum sŷnst þar vid/ þa heþur Ydruneñ alldrei geinged mŷ-nu Hiarta svo nærre / ad eg haþe þra illu Athæfe aptur horþed/ edur miñ seir-ne Dagur haþe betre vered eñ sa þyrre/ svo ad Sooleñ / sem ad Kvøllde nidur-gañ yfer miñe Vondsku/ haþe yfer mier

riell-

tiettlætare ad Morgne Dags upp apté ur rufied / þykest þvi vita / hvad sw Ydran gillda mune i Guds Auglite : Kañ skie eg hafe ei helldur langar Stunder hier epter Gude ad þioona i Endurnyun su Lyfdagaña / þar eg veit ecke nema a þessare Stundu verde til myn sagt : Gior Reikningskap þyñar Rædsmeñsku / þyn Sala skal fra þier tekeñ verda. Sañlega er þad ecke Olyklegt / ad þesser Þankar meige fliwga þeim i Hug / sem allañ siñ Alldur hafa i Illskuñe aled/og kañ eg ecke ad seigia þad sie Ovarlega hugsad / þvi betra er ad Mißing Illgiordaña þrenge nockud ad oss hier i Rædeñe / eñ ad hun kvelie eilyfflega i Helvijte : Eda hvar fyrer skylldu Meñ liwga ad sialfum sier / edur Sæl syna a Tælar draga / nie vænta þar Fridar / hvar eingeñ er? Lyklegt er og ad sa sier temur þetta Hugarfar / hañ mune skirr aft vid ad sigla feinge med fullum Seglum undañ Nrad-Byre Holldlegrar Fysne / ef skie mætte ad honum munde þa

mißiste

miskstum Vonum varer um̃ Koll steyppa. Eñ þo ad slyker Þankar gagne ei allstyted til Apturhvarþs þra Syndunum / og til ad verka Sæluhiælp sijna med Vgg og Otta/ þa er samt vel adgiætande / ad þeir oþþynge ecke vesolu Syndarans Hiarta / svo ad hañ þar þyrer þalle i Orvænting og Vantrw / og verde svo hin seirne Villañ argare hinne fyrre. A moote þeirre hañvænu Hugsyke / er Cains Sælu mirdte / er Achitophel kyrkte / er Judam liet i midiu i sundur i tvo Hlute bresta / er hin kroplugasta Lækning i þvi odru Orde JEsu vors Endurlausnara / er hañ talade a Krossenum til Ræningians / hvert viet vilium oss nu þyrer Hendur taka / og aþ þvi alleina yfervega vors Endurlausnara Fodurlega Giæsku i þvi / ad fyrergieþa Syndernar / og leida Mañeskiuna til Himnarykes.

Esse Mals-Grein Vors Endurlausnara / hliodar þanneñ Born G. E. Sañlega seige eg þier / ad ī Dag skallt þu vera med mier i Paradijs.

A M E N stendur i Textanum / þ þydest Vissulega/ og er Svardage hiñs Almattuga Guds / þegar hañ vill vid nockurn Hlut miklar Vidlogur hafa. Vel mætte Ræningeñ trwa/þo ei heþde JEsus svared / Eñ fyrer þvi ad hañ visse / ad hañs Trw munde i þeim sijdustu Andarslitrum kuña bradlega ad veikiast / og hañ mætte þykia Olijklegur nockrum til Fulltingis / er stalþur var þorlateñ og Hialparlaus. Aþ þvi Ræningianum var svo miklu heited / fordæmdum Mañe/ Himnarijke / Krossþestum/ Paradys/ Illvirkianum/ eilijþu Lijþe/og þeim einkis Von atte / nema eilijþra Pijsla i Helvijte / Arþeñleg Vistarvera

med Gude/ þa vill hañ ecke þañ lijtilog-
ande Nar-Koeik wtsleckva / Esa. 42.
sem sialfur upplijser alla Meñ/sem ko-
ma i Neim þeñañ/ Joh. 1. og ecke bra-
kadañ Reyr þyrer Augum sier i sundur
briotna lata/ sem sialfur var med Reyr-
Legg i sitt Hoþud sleigeñ / Marc. 15.
Sia hier Fodurlega Giaſku þijns End
urlausnara Christeñ Madur : Hañ var
yþergieþeñ aþ øllum sijnum Vinum/samt
yfergaþ hañ ecke siñ Ovin : Hañ var
forlateñ af sijnum Fodur / samt forliet
hañ ecke eirn Raningia : Hañ gaþ sig
ecke ad Brixle og Hadungum hinna
Ogudlegu Gydinga/ ei Kieſkne Stridſ-
Mañaña : Hañ þagde vid Gudløstun
hins Ogudlega Raningio/eñ þeſſe stieck
ecke þyrre wttalad aþ Muñenum / þad
hañ beidde um/ helldur eñ JEsu Mijſk-
unar Ydur hrærduſt i honum til Med-
aumkunar/ þar hañ hieck a Kroſſenum.
Hvad mun hañ giora / þar hañ situr i
Dijrdeñe / er svo var mijſkunsamur midt
i Kvøleñe ? Hverſu mun hañ kieña i
Brioſte

Briooste um̃ þa/ er hañs vegna Kroſſeñ
bera/ og Opsooknet lijda/er ſvo var 1.Mo-
ugur hinum Opræga Siigamañe? Hvad
heitt mun hañ elſka / þar hañ er upp-
hafeñ a ſiñ Tignar Stool til Fødurſens
hægre Handar / ſem ſvo heitt elſkade
Kroſſfeſtur a millum tveggia Spillvirk-
ia? Þeſſe er ſw breñande Elſkañ / med
hverre JEſus oſſ elſkade / þa vier voruñ
hañs Ovinet / Rom. 5. Nun kuñe ecke
ad dpliaſt midt i Kvolunum: Hin ſama
Elſka / ſem droo hann uppa Kroſſens
Gœlga / fœrde þeſſe Tijknar Ord wt af
hñs Hiarta. Þad hñ elſkade ſijna Vi-
ne/ þad hañ tæradeſt vid Grøf Lazari /
þad hñ fyrergaf Mariu/ ſem hñs Fœt-
ur þvode/ þad hañ leit til Peturs/ er hñ
hafde hønum afneitad / þad var ſtoort
Furduverk hñs mikellrar Elſku til Mañ
aña Barna: Eñ hvertu Nafne ſkal
þetta nefna/ ad hañ midt i Kvolunum /
midt i Gœlar og Lijfs ſterkaſta Ofbode/
liet ſier ſvo mikelega hugad vera um̃
Sœl eins Illrædis Mañs / þa hañ var

midt i Helvijte/ frelsade han Sal hans þra Helvijte: Þegar han bar allan Þwn ga Guds Reide / liette han Guds Reide aþ ødrum / og þa han ecke vard Bæn: heyrdur fyrer sialþan sig/ Bænheyrde hn̄ þenan Syndara. Svo sannarlega sem eg liþe/seiger DRottenn/vil eg ecke syndugs Mans Dauda/ Ezech. 33. Þad er hn̄s dyrasta Sære. Gud kan ecke ad deyia / en̄ JEsus / þo ott han dæje i Holldenu / sinde þad øllum Heime / øllum Sanyd: rande/øllum Villuraþande/øllum Harm þrwngnum / øllum Freistudum / øllum Stoorbrota-Monnum/ ad han heþde ecke Þocknan a Dauda Syndarans / helldur villde siælþur i Daudan ganga / svo ad hin̄ mætte liþa. Hvad er þa Mad: uren̄ þess min̄ Herra og Gud/ad þu min̄: est hans svo / edur Mannsens Sonur / ad þu vitter hans i svo diwþum Myskunar Þorum/Ps. 8. Hvad var þesse Illvirkel ad þu skylldet hønū svo myskuna ? Tygt heþur þu min̄ Herra leingur dulest fyrer Asionum þin̄: Þu tookst ecke svo bligdt

þin̄e

þinē Eiskulegu Moodur Fordum i Cana/svo sem þessum/ Þu lietst hina Canverſku þrisvar hroopa / Þu awistader Konungs-Maſteñ um sijna Bantrw / Þu svapst þegar þijner elskulegu Læresveinar tooku til ad fergaanga / eñ vid eina Andvarpan þessa Syndara / var þitt Myskunar Eyra svo þunt / ad þu svarader honum svo pliwott/sem hñ kuñe ad tala. Þijnar Hendur voru a Krossenum fastar/ þijner Fætur a Tried nidur neglder / allur Lijkameñ var Mæltþrota / Þu hafder noog ad giora / ad troda alleina Vijn-Pressuna / Þad blessada Balsams Trie var hier ad laata sig særa til Lækningar þeim er þad hjuggu/ eñ þitt Hiarta var eñ þa ecke i giegnum stwnged/ Þad gat ecke an Myskunar veted / Þær blessudu Varernar/ a hveriar Nadeñ er wthellt / Ps. 45. hœfdu eñ þa ecke teked hin sijdurstu Andvorp/ þær mættu ecke Idjulausar vera / helldur til þess ad allt giorder þu vel fra hinu Fyrsta til þess Sijdsta / utdu þær þeßañ

Befaling i hanns sidustu Neyd ad
hugga. Hvar fyrer mist Herra ? Uppa
pad/ ad eingum tapader pu ap peim pier
giefner voru / uppa pad pu bænheyrder
medan Syndaren være ad bidia / uppa
pad pu saftader hier pijn blessud Ord /
Ad meire Glede være i Himnenum yper
einum syndugū/sem Ydran giører/ helld-
ur en yper nyu og niutiju Riettlatum /
Luc. 15. O HErra JEsu / hier hefe
eg og aller Stoor-Synduger eina Hugg-
un / sem eingen skal ap oss taka. A
Døgum sinar Holldsvistar took JE-
sus Tollheimtu-Men og Bersynduga
til Nadar / og baud peim til sijn ad ko-
ma / pad peir skylldu lipa i Endurnijun-
gu Lijpdaganna/ en midt i sijnum Dauda/
hepur han einum Daudvona Syndara
myskunad / peim til Huggunar / sem
Samvitskan midt i Daudanum klagar.
Miked hepde JEsus epterskiled/ hepde
han petta allra dasamlegasta Myskun-
ar-Verk Ogiørt lated/ pvi eg voga ad
segia / ad einsamallt petta hepur pleire
Stur-

Sturladar / og i hinum skæðustu Storbrot um yfergiefnar Manesktur til Lijfsens leids/ helldur enn morg ødur hans Krapta Verk: Enn seiged mier / Born mijn / hver mun hafa skoted þessum Saka-Mañe svoddann Þanka i Hug? Eg veit þiet vilied seigia: Guds heilagur Ande/ sem satt er / þvi ann hans kann eingenn JEsum DRottenn ad kalla / sem Paulus vottar / 1. Cor. 12. Þo þykest eg vita / ad sa obluge Guds Kreptur hafe bœed i keim Ordum / er JEsus honum ahenreande nockru adur talade. Vm JEsu Sakleyse hefur hann. Toglaust aheyrsla orded i Fangelsenu / þvi hverju mætte hann annars seigia / Ad þesse hefde aungva Sok? Nann var og wißdomr med Christo / hefur þvi vel mætt heyra þaug agiætu Ord / er Herrann talade til Kveñanna / sem honum grætande eptirfylgdu: Enn allra helst hafa honum mætt til Hiarta ganga þaug Ord / er JEsus beidde med sinn Himneska Fodur fyrer sijnum Ovinum / svo ad ecke er:

Difklegt / þad hañ haþe mætt þeinkia med sier/ hverium er þesse lijkur? Sum' er græta yþer hønum / ſvo ſem Mooder grætur yfer ſijnum einaſta Syne. Lands doomareñ heþur ſagt / þad hañ þunde aungva Dauda-Sok med hønum : Ad' rer ſpotta hañ og hæda / og tilleggia hønū þær Nadungar/ ſem einkis Mañs Natta kynne ꝏn Stygdar ad þola : Þa fyrre huggar hañ / og kieñer þeim/hvad hier mune a epter fylgia : Nañ gleymer ſiñe Anaud / eñ er æhyggiuſamur uñ þeirra Velferd : Fyrer þeim ſkdare bid' ur hañ/ og bidur ſiñ Fodur/ hvern hañ ſagt heþur Gud ad vera/ bidur uñ Fyr' ergieþning Syndaña. Eg ſem ad med' tek hvad mijn Verk eru / eg er ecke ſvo lyndur ſiñ hañ/eñ hañ ſiñ øllu verr er wi' leikeñ eñ eg/ og Landsdoomareñ heþur þo ſaklauſañ kallad/hañ bidur þyrer þeim/ er hañ ſokþvirda / bidur Fyrergieþningar a þeirra Syndum / er þeir nu a moote hønum giøra. Nia þeſſum Mañe/ er ꝏn Efa nockud Gydlegt / og hañ ꝏn Guds

Guds Sonur vera / sem under sitt Andlat bidur sinn Fødur umm Fyrergiefningu allarlegra Synda / þvi Gud alleina / og einginn annar kann Synderenar ad fyrergiefa. Eg sem lijd fyrer Illgiørder mijnar maklegann Dauda / eg sem ecke hefe ad treysta Goodverkum mijnum / sem eingenn eru / eg vil og freista þessa: Fyrst hann bidur fyrer Syndugum / þa mun hann einnenn kunna mijnar Synder ad afbidia / Fyrst hann fridar fyrer þa / sem hann Kross festa / spotta og hæda / þa mun hann ecke mier / sem er i samre Fordæmingu med hønum / afundenn verda. Fyrst hann bidur þeim Vægdar / sem hann alldrei þar umm beiddu / þa mun hann mier vægia / sem hann vil nu af Hiarta þar umm bidia. Nockud sooddann mun Besælingur þesse hafa giørt sier i Lund / og hanns Von liet JEsus ecke til Skammar verda. Hann veitte hønum meira / enn hinn þorde ad bidia: Hann beidde einasta ad minnast sijn / enn JEsus lofade hønum Visst med sier. Hvad kunne hann hønum meira ad veita?
 Hvar

Hvar skyllde hañ vera an JEsu / svo honum vel lid'/ hvar kuñe hañ med JEsu ad vera / svo honum illa lide ? Þess sem hañ beiddest af synum Himneska Fødur til Handa synum Lærisveinum/ er med honum bored høfdu Hita og Þunga Dagsens / seigiande: Eg bid þig Fader/ad hvar eg er/ þar sieu þeir einn° eñ er þu hefur mier gefed / Joh. 17. Það sama vettie hañ þessum Stoorbrota Mañe / Er varla hafde eina Stund Dags erfidad. Miñ HErra JEsu/ hvad framvøgs er Madureñ til þess / ad hañ skule Guds Raad þeckia ? Og hvad miked skilur Guds Dooma og Mañana? Það sem hañs Kvalarar ætludu honum til mestu Hæadungar/ það er orded honum til ellyfrar Vegsemdar : Þeir heingdu hañ upp medal tveggia Ræningia : Eñ þu sem ecke rænter Guds Mynd / eñ be° taladet þo / hvad þu rænter ecke / audsyndet þar a Ræningianum/ad þu Magt hefder til ad fyrergiefa Syndernar. Þeir bendu hañ ofañstygga af Krossenū/ til

til ad auglÿsa þad hñ Guds Sonur væ-
re/eñ hañ auglÿste þeim/ sem vidþurþtel
ad hañ hefþde Magt a Jordu til ad fyrer-
ergiefa Syndernar/ fyrer þ ðÿra Lausnar
argiallð / er hañ gallt Gude a Krossens
Altare/ fyrer allar Veralldareñar Syn-
der. Hver vill nu framar efvænla
sier Guds Nadar/sem heyrer þesse Ord?
Ræningeñ heyrde hvad JEsus bad fyr-
er þeim/ er hañ Krossfestu / og hvad hñ
fyrer Kvinunum talade / þad hefur æn
Efa snwed honū a Guds Veg/og dreig-
ed hañ til ad bidia sier Myskunar af
honum / er hañ heyrde ad var svo mÿsk-
unarrÿkur. Eñ þu Christeñ Madur
hefur hvertsvoeggia þetta heyrt/og Ræn-
ingians Dæme þar ad auk / Ad eg tale
ecke uñ morg oñur pleire. Hvar fyr-
er skyllder þu þa efast uñ Guds mikla
Myskunseme? Þÿnar Synder eru þier
ofþwngar ordnar / gior þær ei þÿngre
med Orvæntingu Guds Nadar. Ræn-
ingeñ hlaut Myskun / þvi hañ vonade /
Judas vard burtrekeñ / af þvi hañ orvæ-

vænte : Eg veit ecke hvør Munur vered hefde Judæ Syndar og Peturs / hePde ei þesse irwad / eñ hiñ ørvænt / þad skilde þa mest / ad Petur gieck wt og griet beisklega / Judas gieck wt og heingde sialfañ sig. Þijnar Synder eru þijnu Hiarta oPur-þwng Byrde/ eñ Gud hePur hete uppa Soneñ kastad / þoi saññlega bar hañ vorar Synder/ seiger Esa. Cap. 53. Þijnar Synder angra þig soo miøg / ad þu hePur ecke Frid i þijnū Beinum / Hañs Bein eru og i sundur gliðnut/ og hañs Mattur uppþornadur sem oPur Skurm: Þær smellta þitt Hiarta / Hañs Hiarta er eirneñ bræddrad / sem añad Vax: Þijn Sæla er Pijnoleg i þier Syndañа vegna / Hañs Sæla er og hrygg orðeñ allt i Dauðañ: Þu hePur syndgast opt-lega / JEsus bidur Pyrer þier O-aplatañlega: Þu hePur drygt optlega somu Synder/ JEsus er þo Forlijkun Pyrer allrar Veralld- areñar Synder / 1. Joh 2. Svo opt þu ydrast Syndañа a Jorduñe / soo opt

verdur

verdur hañ Foornþærdur þyrer Syndena i Nimnenum: Þu heþur Syndgaſt allt i Daudañ / JEſus vard hlydeñ Fødurnum allt til Daudans/ Phil. 2. Þu kañt ecke framar Gott ad giøra / Eñ þo þu kyñer / munde þad þig hoolpeñ giøra ? Stærre ſie þvi/ helldur Blood JEſu/ ſm̃ hreinſar þig aþ ellum þȳnum Syndū. Þier þyker Olyklegt / ad Gud fyrergieþe þeim a deyianda Deige / ſem alla Daga illa liþde/ Eñ hñ ſeiger þo ſialþur: Gudleyſe hiñs Ogudlega ſkal ecke ſkada hañ a hverium helſt Deige hañ ſnyr ſier þra ſijnu Ogudlegu Athæþe / Ezech. 18. Þȳnar Synder yþergnæþa añara Mañа Synder/ eñ þo yþergnæþ er Naadeñ miklu framar / Rom. 5. Syndeñ kañ alldrei ad verda ſoo ſtoor / ad Naad Guds med Trwñe medtekeñ / ſie ecke ſtærre. Alldrei ſvo mørg/ ad Fiølde Myſkunſemdaña ſie ei meire. Þu ſyndgaſt a hveriu Augnablike / hañs Naad er þo þerſk og ny a hverium Morgne: Þȳnar Synder eru ſoo margar / ſem

Sandur a Siaþarbotne/ eñ hñs Myſk-
un uppfyller bæde Himen og Jørd / þvi
er hun eñ þa ſtære: Þar fyrer verdur
þu alldrei ſvo ꝥlioolur ad ydraſt / ad hañ
verde ecke eins ꝥliootur til ad forlata.
Sa ſem meir hatar Syndena / hañ vill
hana helldur aþmaa. Nu kañ Gude ecke
ert ſvo gagnſtædt ad vera/ſem Syndeñ/
og hun er þad einaſta / ſem honum illa
lÿkar / þvi ſkallt þu full oruggur þeſſ
vera / ad þegar þu heþur feinged Leida
til heñar fyrer Ydranena / þa mun hañ
ꝥliootur verda til ad aþmaa hana fyrer
Forþienuſtuna. Hvad ſkulum vier nu
hier til ſeigia? Skulum vier þa i Synd-
unum framhaldig bliþa/ſvo ad Nadeñ
yþergnæþe? Fiarre ſie þvi / Rom. 6.
Gud forbioode þad / ad eg ſkylldi nock-
rum telia þa Trw/ ad hañ meige uggaa-
laus liþa / aþ þvi Guds Nad er mikel.
JEſus er od ſoñu komeñ i þeñañ Heim
ſynduga Meñ Saaluhoolpna ad giora /
1. Tim. 1. Eñ ecke til þeſſ/ad þeir ſkule
ſyndga: Til-kalla ſynduga/eñ ecke Riett-
laata

lata til Ydranar/ Matth. 9. eñ ecke til
þess / ad þeir skule lina sijna Timu Synd-
eñe til Jdwdar / fra einne Ranglætingu
til añarar: Til ad uppfylla Lögmaled/
eñ ecke ad upplepsa/ Matth. 5. Stoor
Munur er þess/ad vera viss um Kvittun
Syndañа pyrer Christi Forþienustu/ og
hiñs añars/ ad forakta Rijkdoom Guds
Langlundar Geds / og athuga ecke ad
Guds Polenmæde leider til Ydranar /
safnande sier soo Reide a Deige Reideñ-
ar og Guds Riettlates Dooms / Rom.
2. Hver ert þu sem þeinker ad alltijd sie
noogur Tijme til Ydranar? Þu villt ad
Morgne ydrast / eñ veitst ecke hvert þu
muner sia Morgun-Dageñ. Gud hefur
ad sonnu heited ad vera þier Nædugur a
hverium þeim Tijma / sem þu snijr þier
til hañs af øllu Hiarta/ Eñ þvi hefur
hañ ecke lofad/ ad þvi freista meige þar
til þier gott þyker: Þu veitst ecke nær
Bæsunañ lætur ødrum Timum / og sagt
verdur: Þu Dare / a þessare Nootlu
skal þijn Sal fra þier tekeñ verda/Luc.
12.

12. Sda hun kvedur vid i Skyum Him̄ens med þessu Hlioode : Ryſed upp þier Daudu og komed til Doomſens. J Dag/ i Dag/a medan þu heyrer hans Røddu/ þa forherd ecke þitt Hiarta / Pſ. 95. Og ef þu þuſundſinum ſyndgar/ þa ſkal þig þad þuſundſinum angra / og þeink ecke ſvo med þier / ad þu vilier eitt Sin̄ fyrer allar Synder Yfran giora / þad være ad brwka Nad Guds fyrer Skalka Skiool / og ad Foottroda Sattmalans Blood / med hveriu Syndaren̄ er endurkeyptur / Heb. 10. Han̄ hefur Yfran / og ſkydan̄ Syndan̄a Fyrergiefning i ſiṅu Nafne predika lated / en̄ ecke Vndandratt og Toomlæte. Hvoꝛt Ræningen̄ ſnereſt ſeint/ þa ſnereſt hn̄ þo ſamſtundis/ſm̄ hn̄(t þ ſin̄) kalladur var. Þoꝛt þu ætler þier mune leingre Alldur ſkapadur/ þa giør ſlykt hid ſama/ ef þu villt deyia Riettlatra Dauda: Skiodt ecke a Freſt Yfran þiṅe / þvi han̄ ſem lofade Syndaranum Myſkunen̄e/ han̄ hefur þo ecke lofad / ad Myſkunar-Tymen̄ ſkule til

Morg-

Morguns vara. Ep margur hepre fareſt i Mañ-Nættu einhverre / eñ ſæ-einer apkomeſt / villder þu þar a epter þara? Enge eñ Neiłotta munde giora þad ſitt Ræd. Miklu ſijdur ætter þu med Opłrauſte og Hyrdulepſe ad forſmæta þig uppa þa Guds Næd/er þu hepur leinge forakład og under Foofum troded/ jafnvel þo hañs Dumtædelega Giæſka hape ſumum aptur ſnwed i ſiælpum Andar-ſlitrunum / þvi Gud hepur alldrei ſlijku heited / og JEſu Forþienuſta er til all's aſiars ætlud / eñ ad þiena Diopleñum / i Trauſte heñar. Ad ſoñu er Sonur Guds i Heimeñ komeñ/ til ad kalla ſynd uga/ eñ ecke Riettlæta til Yðranar/ ſvo ſem ædur er ſagt: Eñ þeir einer munu Kollunareñar Not hafa / ſem ydraſt vil-ia/ap þvi hañ hefur til Yðranar kallad/ og ecke til Illgirne. Seig mier þu ſem meinar ad Chriſtur mune frida frer er þig med ſiñe Forþienan i Himnenum a medañ þu dyrkar Andſkotañ i þijnum Limum. Hvad gforer þu ap Chriſte?

Mun hañ hafa nidurbroted Helvijtaña Port/ til þess ad uppbyggia Dioßulsens Ryke? Sañlega er hañ ecke þar til i Daudañ selldur/ ad vier skulum i Synd-esie liþa/ helldur liþa eilijfflega med hon um. Guds Reide af Himnum open-berast yfer allt Ogudlegt Athæfe og Ranglæte Mañaña/ seiger St. Pall/ Rom. 1. Skyllde hañ þa haþa reidst sijnum eingietnum Syne til þess/ ad vier skylldum Ranglæted æþa? Fiære tekur Pall þvi/ Rom. 6. med þessum Ordū: Svo skulud þier og hallda/ ad þier sialþ-er sieud dauder Syndeñe/ eñ lifed Gude fyrer JEsum Christū DRotteñ vorn: Þar fyrer rijke ecke Syndeñ i ydar daud-legum Lijkama/ ad þier hlijded henne i Gyrndum heñar/ og liæed ecke Limu yd-ar til Verkfæra Syndeñe. Veit eg ad aller hykiast þetta vita/ og þad sie þyrer Vitþirringa ad ætla Gud mune haþa endurkeypt oss Andskotanum til Þioonustu/ Eñ þvi leggur þa ecke hiñ Agiarne aþ ad stela/ Hiñ Heiþtræke

Foolsk-

Foolskuna/hiñ Bakmaluge Eygena/hiñ Ohlydne ad forsmaa Yperbodara og Foreldra / Hiñ Lostagiarne ad hlaupa epter añars Mañs eigeñ Konu? Eg tala ecke uñ hvad eirn kañ ad henda / þott þad sie noogu Jllt/eñ Fiolde Mañs æper sierhvad ap þessu/sem hñ er hneigd ur til/ eins og añad Nande-Verk/ leggst nidur med slykre Ahyggiu a Kvølldum / og stendur upp til ad fremia þ a Morgna. Og hvad fæer eru þeir/sem giera sagt/ ad þeir hafe wfstwnged þad Auga / sem hneixlar? Eñ hvad velldur þessu / Nema Meñ taka ofmiked Traustatak vid Gud / sem eg er þo hrædduŕ uñ / ad þioofnadur dæmest a hinu sijdasta Allsherjar Þynge / og Meñ reida sig þar uppa / ad þeir mune fa Toomstund til ad ydrast / adur eñ þeir fara i burtu hiedañ? Svo giora Meñ Gud Rædugañ ad aungvum Gude og hañs Myskunseme ad Barna Spile / eins og hañs Riettlæte sie honu ecke jafnskyllt/ og ad Lækning Syndarennar eige ad vera

Orsök til Hefiar. Svo sem Gud seiger um̃ Juda/ Jer. 2. Svo geingur þad til fyrer mørgum þeim / er Muñ-christner alleina eru. A Olucku Tijmanum seig-ia þeir : rijs upp og hiælpa oss / eñ hañ vill svara : Hvar eru þa þijner Guder / er þu heſur giørt þier ? Stande þeir upp a Tijma þiñar Olucku / og hiælpe þier ef þeir eru til. Eins villa aller sættast vid Gud / þegar dregur ad hiñe hørdu Daudans Tijd / eñ þad er under Hæleñ lagt/ hvert þa verdur Toomstund til margra Vm̃svifa / er og allelijklegt / ad hønum mune ecke sijñt um̃ ad ydrast/ sem alldrei visse hvad Ydran var / fyrr eñ þar er komed : Og fyrst þessu Efne er hañ Veg hættad / þa er einsætt ad dempa Vppløk Syndareñar/ og læra ad fyrerkoma Dreka Vnganum i Bælenu ꝍdur eñ hañ er ſleygur ordeñ / svo ad af illre Hugsun ei kendrest Gyrndeñ / Gyrndeñ fæde Sambycked / af Sam-byckenu framkome Verked / af Verk-enu fylge Vaneñ / af Vananum proo-

eſt Forherdingeñ / aþ Forherdinguñe orſakeſt Drœntingeñ / aþ Drœnting-uñe vœre Fordœmingeñ / aþ Fordœming-uñe koikne hiñ eilijþe Elldur / ſem alld-rei mun ſlockna / og ſa Ormur er alldrei mun deyia. O Herra JEſu Chriſte/ þu ſem i Heimeñ ert komeñ / Synduga Meñ Sæluhoolpna ad giora. Kieñ þu oſſ a medañ þar ſeigeſt eñ þa/ J Dag / medañ Nadar-Tijmenn yþerſtendur / medañ Sool Reittlæteſens er oſſ ecke undergeingeñ / ad verka Sæluhiælp voo-ra med Ugg og Otta / og lat oſſ ecke med Oþtrauſte þiñar Nadar gleyma Skylldu vorre i Framþerdeſens Betrun og Endurnijungu Lijþdagaña/ og þegar vier fra Heime þeſſum vtleidder verdum til ad medtaka Hvad vor Verk eru / ſem eru Verdlaun Syndarinñar/ þa uñ oſſ ad vera þar ſem þu ert i hiñe Himneſku Paradys / og þig þar eilijþlega ad loþa og prijſa med Fødur og Heilogum An-da / A M E N.

PREDJKUN
wt aꝼ hinu
Pridia Orde Drottens JEsu Christi a Krossenum.

Þa ed JEsus leit nu sijna Moodur / Og þann Læresvein standa þar hia/hvern hann elskade/ seiger hann til sinnar Moodur/ Kona/ siat þu/ þar er þinn Sonur. Þar epter seiger hann til Læresveinsens / Siat þu / þad er þijn Mooder.

NAug sijdustu Ord Mannsens / er hann talar under sinn Dauda / plaga oss giarnast Minnisstæd ad vera/sierdeiles þeirrar / þer oss eru aꝼ Natta kiærer-

kiærer. Og þa vier kuñum ei leingur þeirra Rælægdar ad niota/ þa plogum vier ad læta oss vera þeirra sidasta Vilia Hugþastañ. Þess gietur St. Pall/ Gal. 3. Ad eingeñ forakte Mañsens Testament / eþ þad er samþyckt / edur legge þar nockud til. Hvad skulum vier hier til seigia Born Guds Elskuleg. Þa vier yþervegum JEsu Christi Guds Eingietens Sonar Grætlegañ / eñ oss þo reyndar Gledelegañ Vidskilnad vid þeñañ Heim/ hversu þad/ad hañ gierde hid nyia Testamentum i sijnu Bloode / Luc. 22. Þa hañ gaþ sijnum Lærésveinum Holld sitt ad eta / og sitt allra hélgasta Blood ad drecka? Eckert Testament stiede a þeim Dogum fyrer utañ Footnæringu / og eingeñ Fyrergiefning an Blods-Uthellingar/seiger Paulus Ebr. 9. Og þar ad auke hlytur Daude þess / er Testamented gioret/ þar mille ad koma/ eþ þad duga skal/ seiger Paulus eñ aptur. Allt þetta heþur JEsus Guds Son uppþyllt i sine Testamentisgiord.

Hafi ifiselle pad heilaga Sacramentum ad Kvollde Dags / Hafi opprade sialfsum sier par uppa Gude / oss til Forlykunar / strax Dagefi epter / hafi gaf peim sitt Blood ad drecka Kvølldenu fyrer / hfi wihellie pvi a Krossens Galga til Synd oña Fyrergiefningar / Dagefi epter. Eitt Testament verdur ei stadfest / nema fyrer pess Dauda sem pad giorer / ad honum lifanda kafi pad ecke Abl ad hafa; Pad liet Guds Eingieteñ Sonur ei til vanta / og lagde sialfur sijna Saal fra sier / Joh. 10. svo pad skyllde Orasſkanlegt uñ alla Æfe standa. Pad er ecke ad undra / poott Esajas Cap. 9. kalle hafi Vndrunarlegañ. Eingeñ hefur uñ Æfe svo undarlegañ Saattmaala heyrt edur sied / hañ er sialfur Hofundur Testamentesens / hñ er Offur Saattmaalans / hañs Blood er Forlykuneñ / og ad pvi svo nidurskipudu / geingur hañ sialfkrafa ad deyia. Pegar Moyses giorde hid gamla Testament i Guds Bñbode / med øllum Jsrael / pa las hañ upp fyrer peim Logmaalsens Ord / og

look i Hendur Blood Kalfaña og Haf-
rafia / med Vatne og raudre Ullu og
n ed Isope / og stockte þvi a Bookena og
allt Foolked / seigiande: Þetta er Blood
þess Testamentis / sem Gud hefur bod-
ed ydur / Eirnen a Tialldbwdena og øll
Kier Þionustugiørdareskar / Exod. 24.
Emgen skyllde þad undra / þo ecke kiæ-
me hier til Daude þess er Testamented
giørde / þvi JEsu Daude var i Foorn-
aña Dauda fyrermyndadur / hafis Blood
med þeirra Bloode: Þar kunu aungvañ
fullkomeñ ad giøra epter Samvitskune /
Heb. 9. Helldur var Synden under Gu-
ds Þolenmæde / Rom. 3. allt þar til
Gud leo i Christo a Krossens Gælga /
til ad forlijka Heimeñ vid sialfañ sig /
þvi er hañ og Hofundur eins betra Testa-
mentis / Heb. 10. JEsus las upp fyr-
er sijnum Lærefveinum / ecke Ord Løg-
mælsens / soo sem Moyses giørde / helld-
ur Ord Evangelii i þeirre miklu Pre-
dikun / sem skrifud stendur i Johañis
Gudspialla Bookar 14. 15. 16. og 17.

Cap. Hañ took sier i Hond / ecke Vx-añа nie Naþtaña/ helldr sitt eiged Blod/ þa hañ took Kaleikeñ : Ecke Vatned / helldur wthellte aþ sine Sijdu Vatne og Bloode : Ecke rauda Ullu/ helldur litade siñ Mottul i Vynberia Bloode / Gen. 49. Ecke Jsop/ helldur var med Galle og Edike aþ Jsope dryckiadur : Þessu sijnu Bloode hefur hañ stockt a Book Evangelij / sem heþur allañ siñ Krapt aþ hañs Bloode / og a allt Folked sem er Endurkeypt med Guds eigeñ Bloode / Act. 20. A Tialldbwdena/ sem er hañs al-bloodugur Lijkame/ og a Kier Þioon-ustugiordareñar/ sem eru hañs Þienar-ar i Ordenu/ og Rædsmeñ hañs Leynd-ardooma/ 1. Cor. 4. Og aller hafa aþ hañs Fyllingu medteked / Joh. 1. Og heþur soo hroopad og hroopa læted i Ey-rum alltar Veralldar : Þetta er nytt Testamentum i mijnu Bloode : Og mæ þad hvers Mañs Muñur jæta og med-kieña / ad eingeñ heþur edur giefur oss soo miked i Testamentis-Sioþ epter-

skiled.

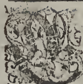
skiled. Hañ hefur gefed oss sitt Holld til Fædu / og sitt Blood til Dryckiar / sitt Lyf til Endurlausnar/ sijn Saar til Lækningar / siñ Fadm til Grida-Stadar / siñ Kross til Epterdæmis / siñ Svita til Hreinsunar / sijna Coronu til Hefudbuunings/ sitt Hiarta til brennande Elsku Merkis/ og sijn sijdustu Ord og Andvarp til Huggunar Epterbreytingar og Fyrermyndar. Eñ svo sem þad/ ad stoorer Hefdingiar giora tijdum fyrst almennelega Skipan um̃ Rijkesens Erende / hverju þeir vilie epter siñ Dag hallda lata/ og sijdañ Radstefun sijns Hwss/ vid hina kiærustu Vine sijna og Þienara/ eins og David/ er hañ hafde Stiornanne nidurskipad/liet hañ Son siñ Salomonem til sijn koma. Jacob kallade a deyianda Deige alla sijna Sonu fyrer sig/ og sagde þeim fyrer Okomna Hlute; Eñ sier i Lage took hañ Josephs Afsijdes og hañs tvo Sonu/ og blessade þa. Svo virdest mier Herrañ Christur giort hafe/þegar hañ alla reidu hafde

þe stiptad hid nya Testamentum i Ræ-
lægd sina elskulegra Lærefveina / hvere
ia hañ skildañ giørde fra sier med somu
Erendum til allra Pioda / þa ætte hañ
þo ena sijdustu Rædagiørd a Krossenum
vid sijna Elskulega Moodur og siñ Læ-
resvein/þañ er hañ elskade/ i hverre hñ
hefur svo Nlute ktendt ollum þeim er
hañ elska/ sem er / hverneñ honum eige
epter ad fylgia : Nitt og añad / ad hañ
villie þa alldrei yfergiefa/sem under hañs
Krosse standa.

Vilium vier þvi fyrst hugleida Ma-
riu og Johañis Dæme. 2. Þaug blessi
udu Ord / er hañ til þeirra talade.

Eñ þu goode JEsu / Upplwk þu
vorum Augum / ad vier lærum þijnum
Footsporum ad fylgia : Ahrær vor Hier-
tu / svo vier mættum þitt Dygda Dæme
elska. Stioorna mine Tungu/ ad þad eg
tala/tale eg þier til Lofs/og þijnu Fool-
ke til Salar-Gagns og Nota / þad
Vænheyre myskunsamur Gud/ fyrer siñ
Son JEsum/ Amen.

Eing-

Ingeñ Nrygd er ſvo ſterk B. G. E. ad Þolenmædeñ hana ecke yfervinne/ eingeñ ſvo ſtoor/ ad hana ecke Vegſemdeñ yfergnæfe: Liett er Þoleñmæd. eñ þeim ſem villiugur lijdur/ og mikel er hañs Vegſemd/ſem yfervinnur. Sæl eñ hefur tvær Hendur til ad taka moot Sorgenne / Trwna og Þoleñmædena: Vel ſie þeim ſem bædar kañ wt ad breida til ad fadma ad ſier Hørmungena / ſem er þeſſ Himneſka Fodur Sendebode/ þa hun ad Garde geingur / og kyſſer ſvo a Guds Vønd med Þackłæte. Hverſu Obærelegañ Þwnga meined þier B. G. ad Hiarta þeirrar bleſſudu Mey ar og Moodur hafe hafft ad bera / þa hun ſæ ſiñ Einka Son uppheingdañ a Kroſſenum / ſvo ſem adra Bølvan / og hvad biturt Sverd hefur þreingt ſier i giegnum Sælu hennar? Luc. 2. Meñ gieta vel til / ad þeſſe bleſſud JEſu Mooder hafe i Barnburdenum ecke ſvo ſtoora Þiñing liided / ſem adrar Kvin- nur/

Ur / hvar um̃ eingeñ kañ þo neitt vÿſt
ad ſeigia/ eñ hafe þ vered/ þa ſkneſt mier
ad i Pijnu Heñar eingietens Sonar/ Ha-
fe þad aptur golldeſt / þar Holld af Heñ-
ar Hollde/ og Bein af Heñar Beinum /
er an allrar Myſkunar ſundurſlited.
Dæme þad ſierhvert Moodur Hiarta /
eda hver eitt er nockud ſnerter Rækt
ſiña Aſtvina / hvad þad ſie ad horfa a
Afkvæme ſijns Lijfs ſvo illa wtleiked.
Nu ſier hañ uppheingdañ / eñ fær hañ
þo ecke ofañteked: Allsnakeñ/ og mæ hñ
ei hylia: Albloodugañ / eñ gietur hañ
ei afþerrad: Sardañ/ eñ mæ ecke bin-
da hañs Sær : Nu heyrer hañ kvar-
tar um̃ Þorſta / eñ mæ ei gieva hanum
ad drecka : Nu ſier hañ med Galle og
Edike dryckiadañ/ ſem i Vögguñe haf-
de mylkt Heñar Brioost / eñ fær hanum
hier ei ſvalad med Vatns-Dropa einum/
þar hañ kvelſt i þeſſum Loga. J einu
Orde ad ſeigia / ſvo mæga Ben/ ſem þar
hafa vered a JEſu bleſſudum Lijka-
ma/ ſvo morg Sorgar-Pijla hefur ſtoa-
ed

ed i giegnum hennar Hiarta: Og soo morg Høgg og Pwstur/ sem hann blessada Holld haſa mared / soo margt Sverd heſur giegnum ſtwnged hennar Saalu. Mikel var þesse Sorg Mariæ/ enn meire var hennar Hug-Prÿde/hun ſtood hia Kroſſenum/ ſeiger Hiſtorian. Hier heſur hinn Myſkunſame Gud dæſamlega auglÿſt / hverſu ad Guds Kraptur er i Breiſkum mættugur. Þegar Eli heyrde ad Ørk DRottens var tekenn aſ Philiſteis / 1. Sam. 4. Og ad bæder hennes Syner voru i Hel ſlegner/ þa vard hønum ſoo miked umm / ad hann ſiell aptur aſ Stoolnum og Hals brotnade. Ecke var þesse Harmur Mariæ minne/ þar hin ſanna Guds Ørk / J hverre ad bÿr øll Fylling Guddoomſens Lÿkamlega/ Col. 2. er hier aſ Ogudlegra Manna Hønd- um niđurbrotenn a Kroſſens Altare / og þeim Olmu Hundum ſem hann umm kringdu / Pſ. 22. ad Herſange ordenn: Enn i øllu þeſſu ſtendur Maria ſtødug/ og vÿk- ur ecke fra ſÿns Sonar Kroſſe. Þesse

er Krapkur hiña lifendu Orda Guds / i hverjum heilagur Ande verkar framar / eñ nockurs Mañs Skilningur kañ ad hyggia. Vm̃ Mariam stendur / Luc. 2. Þegar JEsus sagde : Wyrtar mier ecke ad vera i þeim Hlutum sem mijns Fedurs eru? þa hafe hun geymt øll þesse Ord i sijnu Hiarta: Og hefur hun sañlega ecke einasta þesse/ helldur okiur bleire geymt : Nun hefur an Efa trwad / ad hañ være Sonur hiñs Hædsta / Luc. 1. ad hañ skyllde endurleysa sitt Foolk af þeirra Syndum/Matth. 1. ad Gud mun de giefa honum Sæte sijns Fødur Davids / og hañ skyllde rijkia i Hwse Jacobs ad eilijfu / Luc. 1. Og þo heñe hafe nærsta Olioost vered / med hveriu moote þad munde skie / þa hefur þo heilagur Ande lifad i þessum Ordum / sem þardveitt voru i Hiarta heñar / og sañast þad hier / ad Guds Ord sieu Lijf og Ande: Lijf eru baug/ þviad Madureñ lifer ecke af einusamañ Braude/ helldur af sierhveriu Orde / sem framgeingur

af

og Guds Muñe / Matth. 4. Ande eru
þaug / þvi i þeim / og ecke odruvyſe/ber
Guds Ande vorum Anda Vitne þar um/
ad vier ſieum Guds Børn/ Rom. 8. og
þad a þeſſañ Hatt: Hver ed heyrer Guds
Ord og vardveiter þad/ hañ hefur eilijft
Lijf/ Luc. 17. Þeſſe eru þau Guds Ord/
ſem vera eiga Lioos a þijnum Vegum og
Lampe Foota þiña / Pſ. 119. I Kroſſ-
gaungune epter Christo / Barn Guds-
Huggunarfull voru þaug Ord / er Ma-
ria heyrt hafde af Engilſens Muñe /
og af Muñe Simeonis / eñ ecke hefur
þu færre Hugganer i Guds heilögu Or-
de / eda Olioofare eñ þeſſar voru. Eg
furda mig a Hundrads-Hofdingiäns
Andſvare (ſem Von er a / þvi JEſus
þootteſt ecke ſlijka Trw funded hafa i
Iſrael/) þar hañ ſagde: Tala þu eitt
Ord / og mun miñ Þioon heilbrygdur
verda/ Luc. 7. Og vier höfum ſvo mørg
Ord heyrt/ad vier ſkulum fagna og vera
glader / þvi vort Verdkaup ſie nooalegt
a Himnum / Matth. 5. Ad Mootlæte
F þeſſe

þessara Tyma sie ei verd þeirrar Dyrd-
ar / sem vid oss mun openber verda i ei-
lyfu Lyfe/ Rom. 8. Ad Gud sie trwr og
læte aungvan freistast yfer Megn
fram/ 1. Cor. 10. Ad vier hofum þan
Biskup / sem ad sam-pynast kan vorum
Beikleika / Heb. 5. Og þo eru ecke vo-
rar sterkustu Hetiur svo oruggar i Man
raununum / svo sem ein yfergiefen og
munadarlaus Stwlka / er hier stendur
under Krossenum. Hvad mun þessu
vallda ? Mun ei þad / ad vier vardveit-
um eige svo vel Guds Ord i Hiortum
vorum / svo sem Maria / ad vier kunnum
þar af Huggun ad hafa i Mootgang-
enum? Seig mier/ Ef nockur af Kong-
sens Villdar-Monnum være vel til þyn/
munder þu ei Hoolpen þykiast/ þoott þier
nockud a moote bliese ? En þar er þo
ecke ad byggia uppa. Konunganna Hier
arar eru hia þeim eins og Reiknings-
Peningur / Men læta þa merkia svo
stoora Tolu/sem Men sialfer vilia/svo
Kongenum er i sialfs Vallde/ hvad lein
ge

ne edur hvad miked hañ vill lata epter
þeim / sem framme fyrer honum standa.
Miklu odruvisse er hiñ eisiþe Kiærleike
Guds Fodurs til syns eingietens Sonar/
i hveriũ hañ hefur alla syna Velþocknan/
Matth. 3. þvi hvers sem vier bidiũ
i hañs Nafne/ þad mun hañ veita oss/
Joh. 16. Eñ hefr þu Christeñ Madr/
hvad þesse Eingell hins mikla Ráds
seiger / er hañ bad fyrer syñu Lærespeinum
Gud siñ Fodur: Joh. 17. Eg bid ecke
einasta fyrer þeim / helldur og jafnvel
þeim/sem trwa munu a mig fyrer þeirra
Ord. Eñ ef þu þad ecke giører/syndugur
Madur/ og hefur eckert numed af þvi/
sem þier hefur vered kiendt wt af Christo
og hañs Krosse. Seig mier/ hvada
Formala villt þu þa hafa fyrer hañs
Vikar/nær hañ verdur þier til-druckeñ?
Eda med hveriu villt þu Gud reidañ
blijdka / þegar hañ temur þitt lauslata
Holld med Krossens Vende? Hveria
Ufersøgn villt þu brwka fyrer hinum
kallda Daudans Kaleik/þegar hñ verdur

ur þynum skiælþande Borum bœreñ? Naþer þu eckert aþ Guds Orde numed þier til Traustſ og Trwar Eblingar i þeim ſtdustu Andarſlitrum. Mier kiemur i Hug hiñ gamle Socrates: Ein hveriu Sise beidde nockur aþ hñs Kuñingium / ad hañ villde ſkoda Barn ſitt / og giefa til hvern Mañ þad heþde ad geyma / Nañ ſagde vid Barned * Tala þu ſvo eg ſiaie þig. Eþ hiner Vitruſtu a medal vor/kuña ecke ad þeckia eirn neⁿ ma aþ Mælenu / hverſu vilia Meñ þa ſæ Gud ſienañ edur þecktañ/nema i hñs heilogu Orde? Þvi hañ heþur eingeñ nockurn Tyma ſied/ſæ Eingietne Sonur Fodurſens / ſem er i hañs Skaute / hañ hefur oſſ þad openberad / Joh. 1. Hverge nema i þvi Orde aþ Kroſſenum/ hvert ad er Neimſka þeim er forerþaraſt/ eñ oſſ ſem hoolpner verdum / er þad Kraptur Guds / 1. Cor. 1. Þvi er mitt Rœd/Christeñ Madur/ad a medañ þier eñ þa ad Oſkum geingur / og þu þiñur eingeñ Misſmyde a Nogum þynū/ þad

þu

þu saþner nockru aþ Guds Orde og þm̃ heilogu Kiesingum / sem aþ hønũ seigiast i Maria þitt / og geimer þaug þar med Mariu/ svo þad kuñe ad gagna þier a hiñe vondu Tijd / nær hønum añad hvert þocknast / ad þu skuler standa undir hans Krosse / edur ganga epter hønum Veg allrar Verolldar / til ad giallda Gude hina skylldustu Skulld. Vier heyr um ad under JEsu Krosse stendur hans Mooder og hañs Kæresveinn: Þess var ell Von/ ad þeir sem Christo voru næstkvæmaster i Elskuñe / þeir mundu einneñ hønum best fylgia i Kvøleñe. Þañ eñ er Christi Elsku hattad/ad hun vird er eckert fyrer sier / uppa þad hun kuñe ad vera sem nærst Christo. Þesse er sa Kiærleike/ sem ad er i JEsu Christo / vid hvern ad Paulus forsekur/ad sig nock ur Nlutur skilia skule / Hverke Lijþ nie Daude / hverke Einglar nie Nøþdingia Dæme nie Valldstietter/ hverke þad nalæga nie hid epterkomanda/ hverke Hæd nie Dypt / nie nockur añur Skiepna /

Rom. 8. Ecke er þaken Heimsens Barna Vinatta: þeir una medan þeir embætast / þeir taka Rentu af Vinattu siñe / svo sem af odru Gialde / þeirra Vinskapur er Stoofarendum lykur / þeir ed aka Seglunum epter Vedrenu / þeir herma epter Sumar-Fuglunum / er leita til hiña kolldu Landa a Vorum / egur vakna upp þegar hitna tekur / eñ under Veturen leggiast þeir i Dvol / edur flyia a burtu / þvi ecke eru ofmarger Husar þegar David er utlægur / edur Eliphas þegar Job er Kaunum slegeñ: Sa sem leitar epter þeim i hvertu Nœse / hañ dreg ur sialfan sig a Tælar og piskar i Lopt enu / þar fyrer er Vinskapur þessa Heims Ovinur Guds / Jacob. 4. hver ed skip ad hefur fyrer Postulans Muñ / ad grata med Gratendum og fagna med Fagnendum / Rom. 12. Framar þessu hofum vier af Deme Mariæ og Johañs at giæta Huggun / þar vor Herra seiger: Matth. 12. Ad sa sem giorer Vilia sijns Fodur / hañ sie hañs Mooder og

hañs

hans Syster og hans Brooder/ og Luc. 14. Ad hver sem vill vera hans Lære sveirn / skule taka sin Kross uppa sig og fylgia honum epter : Þvi mꜳ ad rietttu segia/ ad Christeleg Kyrkia Guds/sem er Søfnadur Trwadra hier a Jørdunne/ hun sie hans Mooder/og aller þeir/sem þar iñe Fodursens Villia giora / JEsu Christi Lærespveinar. Þesse JEsu Mood er stendur under hans Krosse hier i Heime/og kvelst þwnglega/hun er su Kvinna Svolunne Iklædd / sem Tungled under Footum tredur / Hun hljoodar af Jood- sooti z kvelst svo sem i Barnburde/ Apoc. 12. JEsu Mooder hefur audpeckt verid af hans Krosse/ þar eingenn var hon- um svo nækvæm : Hans Christne er og audkiend af sama Merke / þvi hun mun styta og græta / þar Heimurenn mun fag- na / Joh. 16. Svo sem hennar Nøfnud er/ svo er og stælf hun. Hans Rijke var ecke af þessum Heime/svo er og ecke hennar Epterlate helldur i Veralldu þessare. Þa vier heyrum David opsooktann/Jere-

miam sleigest / Johannem afhofdadan/ Stephanum grytiaft / Pal Hals hogg- vest / Petrum Krossfestast / og JEsum Christum / sem er Safnadarens Hof- ud/ svo sem adra Bofvan upphengdan/ þa þeinktum ecke ad hans Andlegur Lij- kame sie vanskapadur / svo ad Limerner meige ānan Veg hattader vera en sialft Hofuded er. Meinum eige ad oss hlijde ad bada i Roosum/þar sem han liggest a Krossenum. Sie JEsus i þier myndad- adur / svo þu siert hans Andleg Mood- er/þa skalltu þyn ad fagna med Heim- enum/ þar hans Mooder stendur under Krossenum. Ecke einasta hans Hofud var i sundur stwnged/ helldur allur hans Lijkame fullur af Benium : Svo byr- iar og þeim Andlega Lijkama ad ve- ra / annars kan han ecke vel ad eiga vid Hofuded. Hafe Gud DRottenn skeinkt fullt a fyrer han/ svo vit/ ad þier byriar ad smacka þar a med. Þegar hn drack hin bitterfulla Reide Kalek Guds / þa drack han þier til svo sem Petre/ er han

sagde :

sagde: Þu munt og drecka miñ Kaleik. Eꝥ hañ er þiñ Herra / þa munt þu ecke skirrast vid/ hañs Aðrycktu ad hallda.

Mooder þeirra Zebedæi Sona bad Herrañ um/ad Syner heñar mætt sitia i hañs Ryke/añar a hægre Hond hon-um/eñ añar a vinstre: Hun visse ecke hvers hun bad/ Sa blessade Herra giør-de betur til Sonar heñar / eñ hun kuñe ad Oska. Eingeñ Joab aꝥ David / eingeñ Mardochæus of Assvero / eingeñ Daniel aꝥ Nebuchadnezar / eingeñ Jo-seph aꝥ Pharao / koñ slykañ Sooma ad þiggia / svo sem Johañes hier/ þar hñ stood under JEsu Krosse. Þesse var sa Læresveitn sem JEsus elskade / sañ-lega þess vegna / ad hañ heþur JEsum elskad / ei stydur eñ hver hifia hañs Læ-resveina. Eñ seig mier Christeñ Mad-ur / hvern heþur JEsus meir elst av eñ þig/ þa þu hañ hatader? Hvern byriade þier meir ad elska eñ þañ / sem gaꝥ sitt Lyꝥ wt fyrer þig? Hvar er hañs El-ska/eꝥ þu hatar hañs Kross? Það var

 el

ei ad undra/ ad vor Endurlausnare spurde Pettrum Þrisvarsinnum ad / hvert hañ elskade sig? Joh. 21. ædur eñ hañ teikn-ade med hvertum Dauda hañ skyllde Gud dyrka / Matth. 20. Þvi svo sem Gulled reynest i Ofnenum / Svo verdur Elskañ til JEsum Christum prooþud i Krossburdenum. Þu skallt ei hugsa ad þad sie noog ad elska Gud svo sem Nærsnareñ tilbidur fyrer Borde hins ryka. Gude er eingeñ þocknan þar i / ad þu haþer Matar, Ast eina a honum: villt þu lata sia hvad kærañ þu heþur Christū fyrer allt þ hñ leid þiña vegna/ þa syn hvad lyteþlega þu villt lyda hñs vegna. Þeir sem ecke gatu lapad aþ Vatnenu standande / þeim skipade Gedeon heim aptur / Judic. 7. Þeir nutu og ei þessarar Æru ad hroosa Sigre yþer Madianitum: Þeir sem ei villa drecka aþ Tæknum med Christo / þeirra Neþ-nd verdur ecke hellidur upphaþed med honum: Sa sem eige vill bera hñs Kross med honum / hañ er ecke hans Lære-sveinn / Luc. 14. Sa sem ecke er hans

Kæresveitn/ hañ er hañs ecke verdugur / Sa sem ecke er hañs verdugur/ ifigeingur ecke i hañs Dyrd / hñ sem er ifigeingur i hñs Dyrd / honum er i hinum ÿsstu Myrkrum Vist ætlud: Þvi dæme eg hier ap / ad sa sem ecke vill lyktost honum i Hørmungeñe / hañ verdur utelokadur fra hañs Samneyte i Dyrdeñe. Eg veit ad fæer læta miked ÿper þvi / ad Johañes stood hier vid sijns Herra Kross/ sierdeilis þeir ed ecke æger ad sia / þvoll Naunganum illa lyde/og ecke vex i Aug um aflara Mootlæte/ ep pad snerter ecke siælpa þa. Margur kañ vera so ed þeink er/eg villde ecke sydur eñ Johañes hapa fylgt mijnum Herra i siñ Kvalastad / eñ pad mun añadhvert sa seigia meiga/sem lyted elskar Christum/edur hañ/ er elskar svo heitt sem Johañes. Sa er lyted elskar / mæ diarpt uñ tala / þvi honum er eckesært / nema þad a siælpum liggur / Eñ þañ er heitt elskar / dregur Elskañ ecke einasta under Christi Kross/ helldur uppa Krossent med Christo. Nu veit eg

Bræd-

Brædur mijner / ad eingen vill i þui fundenn verda / ad han Christo ecke unne/ hvert ed ecke elskade sitt Lyf allt i Dauda an vor vegna / hvar fyrer Paulus seiger : Bolvadur sie sa / sem ecke elskar Drottenn vorn JEsum Christum/ 1. Cor. 16. En ef þu seigest elska hann Christenn Madur/ þa sijn þad i Verkunum / er þu talar med Munnenum. Christi Kross er ecke langt i burtu / Eg vil seigia/ad hann liggur fyrer Footum þier/ enn þu ert svo blindadur a Augunum / ad þu sier hann ecke / og þijnar Hendur svo latar / ad þu nenner ecke ad hefja hn þier a Herdar : þu tredur þad under Footunū/ sem ætte ad vera Corona þijns Hofuds/ enn lætur þad skarta a Hofde þier / sem i Skarne a ad liggia. Finnur þu ecke eitt Logmal i þijnum Limum / sem þig tekur fangenn under Syndarennar Logmal? Rom. 7. Kiemer þu eige til Holldsens Prooa/ hvert ed gyrnest i moote Andanum? Er hinn gamle Adam svo sæfdur i þier / ad hann bærist ecke umm? Eg vanntreyste

kreyste þvi / hver hellst sem þu ert / eda hvad ægiætur i þijnum Augum / nema svo sie / ad þu siert i Syndenne svo dauda ur og yþerkomenn / ad þu meiger ei þinna til þinna eigenn Vanhellenda. Ef Nesturenn þeckte sinn Styrkleika / þa munde hann traudlegar læta sier sioorna / Enn ef Madurenn þeckte sinn Veikleika / þa munde hann helldur læta Guds Anda vid sig ræda / og læra ad deyda fyrer Andann Holldsens Gyrnder: Og þegar vier sijkt af Alvøru giørum / þa munum vier þyk-iast standa nær Christi Krosse / enn ad vier þurþum hanns længt ad leita. JEsus lijdur eirnenn i synum Limum hier a Jordunne / hann þikkur til sinna Meina / sem sagde: Saul / Saul / þvi ofsæker þu mig? Act. 9. Hann veit ann Eþa / hvad vid hann er haþt / er talad hepur þesse Ord: Hver hann medtekur ydur / hann medtekur mig / Joh. 13. Og vier støndum vid hanns Kross þa nockur Brooder og Syst er Naud lijda / Jac. 2. Christur er Sapnadarens Hopud / enn vier erum hanns

Limer /

Timer/seiger Paulus/ Eph. 1. Hver fær þvi trwad/ ad ʃa Timur ʃie lidande a Lïkamanum / sem ei þiʃtur til Meinsemda hiʃia aʃtara Timaña ? Er ecke ʃvo / Ad eþ þÿn vinʃtre Hond er veik/ ad þu villd er hin hægre mætte lÿda nockud mz henne/ og ad þu mætter þvi ʃkipta med bꝍdū þm? Mier þyker ei Olÿkt/ ad JEʃu bleʃʃud Mooder hafe giarnañ viliad bera nockud aþ hañs Byrde heþde hun mætt / og Kvøl hañs gietad orded þeim Mun bærelegre / Eñ fyrʃt þad ei kuñe ad ʃkie / þa geingur hun ʃvo nærre honum / sem hun mꝍ. Hvar er nu Flølde ʃa allur er fylgde JEʃu epter/og heyrde hañs Kieñingar ? Hvar eru nu þær þriꝍr Huʃunder er hoñ Mettade i Eydemørku ? Hvar er ʃa mikle Skare er breiddе ʃÿn Klæde a Veigeñ/ hiuggu Kviʃtu aþ Triꝍnum/ dreiþdu þeim a Veigeñ / og hroopudu Hoʃianna Syne Davids ? Matth. 21. Þar er varla nockur epter nema eirn ʃꝍ rꝍkur Lꝍreʃveirn/og ein ʃorgande Mood er med ʃꝍeinum Kviñum / þær ed grietu

Yfer honum. Þaňeñ eru vorer Viner / þegar a moote geingur / Eg vil ei tala um̃ þa Ovine Krossens Christi / Phil. 3. er hlacka yfer añars Slisum. Er nockrum Forvitne ꝏ ad sia Dioþuleñ i sinum versta Ham / þa skode hañ þañ / er hefur Ynde sitt aþ añars Oþorum / þvi pad er hũs Bsilæte. O þu Neimska ur og Illgiarn Madur / Kant þu ei betur Gude þacker fyrer þolemæde sina yfer þinum Syndum eñ svo ? Meinar þu þesse / edur hañs Fader hafe svo syndgad/Joh.9. ad Gude sie ei i sialfs Vallde / ad openbera sitt Kiettlæte a þier/ eþ honum svo pocknaſt? Ætlar þu sem hæder ad Gude og hañs Giorningum / ad þu siert heilagre eñ sa / er hañ virder med sinum Krosse ? Eda ad þeir atian sem Turneñ ſiell yfer i Silo / hafe syndugre vered / eñ adrer Jerusalems Bwor ? Luc. 13. Tal aþ þvilisku Satans Æde aumur Syndare. Hvad snart kañ hiñ Almattuge ad giora Naman ad Mardochæo ? Niñ ryka Sæl=

giafing

giæling ad Lazaro ? og Nebuchadnezar lijkaſt þeim Tionunum / er hañ ætlade ad ſkylldu hel-ſpa Daniel ? Eingeñ Hlut ur kañ ſvo ad þvinga Mañſens Hiarta til Medaumkunar / Svo ſem Hugan ſiälfs ſijns Naſka: Þar fyrer/nær eg þeinke med mier/ ad eg hafe allt þad illt forþienad/ ſem eg a odrum ſie/ og ad ſw ſie vqſuſt Von / ad Gud læte þad yfer mig koma / nær honum vel þocknaſt / þa mætte mier under eins til Hugar koma/ ad vorkyña honum / ſem Gud hef-ur plagad med þvi / ſem eg hefe for-þienad / mier til Advorunar / og betala honum allt þad Jllt / er hañ þola mä/ mier til Lærdooms / ſem eins ef ſekur og hañ/ med Chriſtelegre Medaumkun/ ef eg kañ ecke i Verke/ þa ſamt i nækvæm-re Tilfiñingu hañs Eymda.

Mariu bleſſud Epterdæme ætte oñ og til ſtærſtu Huggunar ad vera i vorum Kroſſburde: ef vier under Kroſſenū ſtönd-um/ þa er þad vors Herra Kroſſ. A honū ſtendur ritad: JEſus af Nazareth Kon

ungur

ungur Gydinga / Joh. 19. Hver er sa / sem skammast sijn ad bera Konungsens Merke a sijnum Klædum? Hver vill þa blygdast vid ad bera med Paulo Teikn JEsu Christi a sijnum Lijkama? Hiner Konverskú Fullhugar plegudu Fordum Daga / þegar þeim þootte liijted a vrkast / ad grijpa Merked / fram hvertu einge eñ ærlegur mætte þlyia / og briedast iñ i Flock Ovinañ / þar sem mest var Mañ þraungeñ. JEsus er goodum Hermoga lijkur / hañ hefur einsamañ þrised siñ Kross / og broteft i giegnum Andskotans Her / og alla Dööne vora alleina ad Velle lagt / uppa þad vier skulum aller Strauder a epter ganga / verande þess Full-orugger / ad hañs Herteikning er vor Lausn / hñs Forsmaan vor Vegsemd / hañs Kvol vor Rooseme / hañs Hrygd vor Glede / hañs Fordæming vor Afsekun / hañs Beniar og Pijne vort besta Skart / hañs Daude vort Lijf / og hañs Vpprisa vort Apturhvarf og Endurlijfgun / svo poolt vier hrasader sieum a

medal Rœningia / þa kañ eingeñ ad rœna
oss aþ hañs Hende / sem hier er a Kross-
eñ negldur medal tveggia Rœningia.
Blygdan vors Klœdleysis kañ ei ad open
berast medañ vier skŷlum oss under þvi
Trie / sem hañ hieck nakeñ a: þadañ
dunde hañs blessada Blood / sem þvœr
oss aþ ollum vorum Syndum / 1. Joh. 1.
A mis vid hvert vier kuñum ecke ad fa-
ra / þa vier stondum under hañs Krosse.
Þar sem ollum leiþdest allt vid hañ ad
giøra / þar mœ eingeñ oss granda fram-
ar eñ hañ vill / sem a Krossenum saklaus
hieck. Þar sem hañ leid hina stœrstu
Smœn / þar viljum vier hroosa oss aþ /
Gal. 6. Sieu þvi Fiandmeñ vorer svo
mœttker / svo slœger / svo illþwser / sem
þeir vera vilia / JEsu Mooder stendur
under hañs Krossi / og þorer ad seigia i
hañs Orda Stad: Eg em hun / Daude /
hvar er þiñ Broddur ? Helvijte / hvar
er þiñ Sigur ? Gud er sœ sem oss hefur
Sigureñ gieþed fyrer siñ Son JEsum
Christum / 1. Cor. 15. Þetta høþ-
um

um vier nu heyrt af Mariu og Johañe.
Nu viljum vier vors Endurlausnara Adgiørder heyra.

Jalldañ er Eymd ein/ seigia Meñ i Ordtæke gømlu. Pad sañast giarnañ a þeim sem i Krossburdenum mædast / þar sem ein Hørmung er / þa vilia giarnañ fleire halldast i Hendur. Ecke var Abøota vant a Hørmung þyna/miñ Herra JEsu / þoott ei heydu þyn Myskunar Augu plægud vered med sorgarlegre Asynd þiñar blessudu Moodur. Hversu mun honum hafa rused þad til Rifia / sem griet yfer Jerusalem / hver hann Krossfeste / ad sia uppa Harma siñnar Moodur / er hañ i Heimeñ fæddi? Hañ sem bad fyrer þeim er hañ Nydsleftu / hræktu / Þyrnum krýndu og a Krosseñ negldu: Hañ sier hier midt i Krølunum þaug Brioost med Sverde i gegnum stungeñ / er hañ a Meñu Allðre ... hafdi. Eñ i øllu þessu verdur ei

 Brusse

Brudur Myskunarenar byrgdur. A medan han framde hid allra mesta Furdu verk / sem um Æfe hefur vered / bæde a Himne og Jordu / sem var ad nidurbriota Helvitis Magt / og brida fyrer syndugar Sæler / Talade hn pessu lijknar Ordu til sinar elskulegrar Mod: : Kona/sioi pu/ par er pin Son ur/ og til Lærisveinsins: Sioi pu/ par er pijn Mooder. Nære i somu Svipan / og JEsus lauk sijnum Augū aptur til ad deyia pyrer allt Holld til Forlijkunar/ J sama Bile rende han peim til sinar Moodur/ henē til Huggunar. Kraptur Daudans liet paug aptur palla til Purdar / Kraptur Elskunar opnade paug til Medaumkunar. Hier gaf JEsus pier Christen-Madur eitt blessad Dygda Dæme/ hversu pier byriar vid pijna Forelldra ad breyta. JEsus var sinne Moodur um eckert skylldugur / pui hn var i Heimen komen / bæde hana og alla synduga Men Saluhjolpna

ad

ad giøra / samt gietur hañ ecke lated a woote sijnu Mijskunar Hiarta ad bera Umsorgun fyrer hefie : Byriar þier þa ecke syndugur Madur / sem ert þijnum Forelldrum um̃ Sal og Lijkama / næst Gude skylldugur/ad lijta til þessa Dæmo es? Syrach seiger i sinar Bookar 7. E. Heidra Fødur þiñ af øllu Hiarta / og gleym ei Hørmungu þinnar Moodur / minnst þu þar a/ad þu ert þ þaug giørdur/ hvad munt þu Endurgiallda þeim / svo sem þaug þier ? Agiæt er þesse Aminning/ þvi mier virdest ad Endurlausnaren kiene oss / hvad skoorum ad aller vier i þvi þeiged høfum / ad vera Salar og Lijfs hlut-takande/þegar hañ talar um̃ þañ / sem Fordæmingenn yfer hanger / seigiande : Betra være þeim Mañe ad alldrei hefde hañ fæddur vered / Matth. 26. Eg vil ecke hier tala um̃ þeirra Svar / er seigia : Hefde eg ei fæddur vered / þa þyrfta eg ecke ad berjast vid Andstreime Veralldar þessarar/ ecke fyrer Salu ad sia/ og ecke ad eiga

under Son / hvert eg munde epter mijn Dauda / inganga til Lijfsins. Fliootl er þad til ad svara: Hvad man vera i þann spuned / sem ecke vill vita þad til þeirrar Offrdar / sem vid Guds Born mun opened verda i eilijfu Lijfe / ad ganga i giegnum Mootlætingar þessara Tijma inn til eilijfs Lijfs. Eingen a helldur Guds Rijke under Kaste / þvi þad giefst ecke ad Nendingu / Helldur er ollum þeim viijst / sem trwa a Sonen. Enn su Olucka / er hinn Gudlause rataz i / er hvers eins Sialfsskapar-Vijle/sem þecker og ma vel þeckia Veg Saluhiaalparennar / og vill hann ecke ganga i edur ad honum leita/þvi þijn Fordiorfun kiemur af þier þu Israel/seiger Drottenn Gud/ enn ecke af Gude: Ecke af Natturuñe / og ecke af Forelldrunum / ann þess ad vier erum i Syndeñe gietner / nema þeim sem ala Born sijn upp i ollum Odygdum/ Skommum og verstu Klækium / mirdande soo sina Barna Saaler/og giora ande þeirra Kost Þusundsinnum argare

helldur

helldur eñ alldrei hepdu þau fædd vered / þar þeir bafia þeim iñ i Himnarijke/ og sialper koma þeir þar ecke/ Matth. 23. soo sem DRotten ad Orde kiemst um Pharisæana / þa blindu blindra Leid-logara. Og ecke einasta eigum vier For-elldrunum Lijf og Lunu ad packa/ helld-ur alle Vppfoostur/ allt Atlæte og Men-tun i vorum Vngdoome / þar þeir hafa med sine Vmhyggiu / næst Gude / soo myndad og skapad oss a vorum Voitsku Arum/ ad vier kyñum ad verda/ecke ein-asta Føðurlandsens/ helldur og Christe-legrar Kyrkiu þarfer og hentuger Limer. Þu kañt ad seigia/ ad pad hafe peirra Skyllda vered / ad ala þad er þaug af sier gatu/ eg medkieñe pad / eñ sa legg-ur stoora Skulld iñ hia ødrū/sem giører sijna Skylldu ad fyrra Bragde: vit þar fyrer / ad soo opt sem þu medkekur nock-ud gott af Hende Forelldra þiña / soo opt jafnar þu þig þiennstu bundeñ þeim i øllu þoi / er þu matt/og afkastad giet-ur. Seig mier / hvilijkur munder þu

ordet hafa/ hefde þier wtkostad vered a
mille Villu Dyra ? Hversu iqted munde
ordet hafa wr þvi Vallde er Gud gaf
Manñenum i Ondverdu yfer Kvikendum
Jardarennar ? Hvad hrædur munder þu
ordet hafa / aumastur allra Skiepna /
þeirra/ er þu ætter yfer ad drottna/ fyrer
er þeim er þig nu hrædast ? Seig mier /
hver er þa stærre Velgiorningur eñ sa/ad
Foreldrarner hafa þig svo uppaled / ad
þu kant med Fride og Frelse ad umgang-
ast med þijnum Brædrum i Heimenum /
eñ stwrna Villu-Dyrunum / hverra
Stallbrooder þu aññars vered hefder/ þar
fyrer seiger Syrach eñ aptur : Med
Verke og Orde/og allre Þolenmæde skallt
þu heidra Fodur þiñ / ad yfer þig kome
Blessun / Syr. 3. Og Pall samsiñer
honum/ Col. 3. seigiande : Þier Børn/
vered hlydig Foreldrum ydar / þvi þad
þocknast DRottne. Take Meñ Geysl-
añ fra Soolunñe/ og mun hun ecke lysa /
Styble Meñ Lækeñ fra Bruñenum /
mun hañ upp-þorna/ hoggve Meñ Kuist
eñ

eñ af Eikeñe / mun hañ visna / Skiere Meñ Limeñ fra Lykamanum / mun hañ rotna / og wieloke nockur Christelega Rækt pra Barneuu / þa er þad ei Barn leingur / helldur þeirra Brooder / uñ hveria skripad stendur: Þier erud aß Fodurnum Fianda / Joh. 8. JEsus gaß oss hier eitt blessad Epterdæmi / svo sem ádur er sagt. Seiged mier / hver mun bwa vid svo þwngañ Kost / svo sem vor Herra / þar hañ hieck a skõnu Krossez Gotz og Peninga haßde hañ ecke / jaßn vel þott allt Gull og Silßur være hñs / Zach. 3. Nws og Netmile ecke helldur / Matth. 8. Reßar høßdu Holur / og Fugl ar Loptsens Hreidur / eñ hañ ecke þar hañ kyñe Hoßde sinu ad ad halla. Hañs Klædum skiptu Ogudleger med sier / og a hañs Mottul sogdu þeir Hlutkieste: Þar mat hañs Mooder horpa a / (sem lyklegt er þau haße siælß uñed med sinn um eigeñ Hondũ) og haßa þar ecke aß Eckert bar vor HErra uppa Krossenñ / nema sitn Bloodrisa Lykama og Þyrnes

Coronuna a Høpde ſier. Eingeñ hep- ur og ſtærre Arþſoik liðed / helldur eñ hun / ſem fædde i Heimeñ Frumburd allrar Skiepnu / Col. 1. þar hun ma ei niota hañs Klæda / og þa hañ nu med eingum tijmañlegum Munum kuñe heñe ad hiælpa / þar eingeñ Limur a hañs blesſudum Lijkama hafde nockurn Matt eda Megn / nema Tungañ og Augun / þa vill hañ ad þeirra ſijduſtu Kraptar verde heñe til ſijduſtu Huggunar. Oll JEſu Guds Sonar Ord og Atvik/ Vtgangur og Jñgangur / er hin agiætaſta Lijfs-Regla Chriſtens Mañs/ ꝛ friooþ ſem Lærdooms Predikun. Hañ talade til ad kieñá / tiette wt Hendurnar til ad fadna / hañ hoof ſijn Augu ad Himnum upp til ad bidia/ hañ leit þeim a þa au- mu til ad Myſkuna / hañ horfde a Pe- tur til ad amiña / hañ rende þeim under hid ſijdaſta Andartak til ſiñar Moodur hana ad hugga / og ecke einungis þad / helldur ollum Gudhræddum til Epter- dæmis / eñ til Styrkingar Myſkunar- lauſum/

lausum/þvi ad sonu var honum ecke umm Megn / epter þvi Vallde/er honum var giefzed/ bæde a Himne og Jørdu/ad fora sorga sijna Moodur / hefde hañ ei vilad blygda þa med sijnu Dæme/ sem eru verre eñ Heidingiar/ Ästlauser/ Ompsk- unsamer/ Rom. 1. hverier uppeta Sæl- ernar soo sem Leon þa þad tekur sijna Brand / og giora margar Eckiur/ Esa. 14. ei læta hiñ Fødurlausa Rietltenum na / og ecke styrkia Eckiuñar Mæl- eßne/ Esa. 5. O hvad værre eru sodde añ Meñ JEsu Epterdæme? Miñst þess þo syndugur Madur/ad Guds Son ur kallar þa er giora sijns Fødurs Vil- ia/sijna Moodur/sijnar Systur og Brœd ur/ sem ædur er sagt: Byriar þier þa ecke ad læta hvern eirn Naudlijdande vera þier nækomeñ? Sæll er sa sem kem- ur sier þvilijkt Nugarþar: Sa ed heidrar Fødur og Moo[d]ur/er soo sem sa er Aud- æfum safnar/ seiger Syrach. Cap. 3. Þad er ad sonu satt/eñ sæll er og sa sem ecke gioter Eckiur og Fødurlausa ad

Løg-

Leg-Kæningium / Zach. 7. og þeim eck-
ert Mein viñur / oñars Bænheyrer Gud
þeirra Kall / og hañs Grimd mún brena
og hañ mun hœggva þa med Sverde og
Myskunarlaust hondla / og lata þeirra
Kvinnur Eckiur verda / og þeirra Born
Fødurlaus / Exod. 22. Þu seiger / hañ
er mier ad eingu Banda bundeñ / þad er
ei Bur miñ nie Brooder / Eg vil lata
myna Lake reña / eñ þo svo ad Njordeñ
drecke fyrst. Þad er ad sønu ecke O-
riettvyst / eñ Gud giæþe þu brwkader
ecke hañs Ord Kiergiu þiñe og Nard-
wd til Fegurdar / og kynner þad riett ad
tempra / svo þu styblader ecke svo Læke
Guds Blessunar / sem hañ heþur sett
þig til ad vakta / ad þeir verde ad fwllre
Leyr-Kielldu i þyñu Hiarta.

Allra sydarst byriar þier Christeñ
Madur / ad taka þier til Huggunar JEs-
su sydurstu Ord / er hañ talade til siñar
Moodur / a þiñe Dauda-Sæng / þa þu
Horþer fram a Veg allrar Verallдar /
um hvern þier byriar ad sannast til þiña
Fedra /

Fedra / þa aller þÿner Viner standa umhverþis þig med Ope og saru Beine/ og Daudens flÿtur þig fra peirra Nar=la/ efn þeir meiga eï/ þoott þeir villdu þier a epter fylgia / Þa fel Gude a Nendur þa/ er hafn gaf þier til allrar Umsorg=unar / og þig honum allra sijdast med audmiwkre Bæn og Yðran Syndanna/og trw þvi fyrer vÿst / ad JEsus mun þa ecke mÿnnst sampÿnast þÿnum og þinna Symdum/og hans Myskunar Ydur munu uppvekia fyrer honum þa Stund/er hafn forlæteft af øllum / afhendte sinn Anda Fodurnum / efn sÿna Moodur sÿnum Harmkrwngnum Læresvein.

O JEsu allrar Nadar og Giæsku / allrar Myskunar z Medaumkunar Brunn ur/ vitdst þu ad vera vor Mooder og vor Brooder a þeirre hordu Tijd/ þegar vor Mattk vrota Lijkame/wtlekur vorre or=mæddre Sææslu under Guds rietttferdugan Doom. Virdst þu ad rietta oss Moodur Nendur þinna heilogu Eingla / sem bere þar

þar i Abrahams Skaut / eñ vertu sialfur Fader Fødurlausra og Forsvar Eckna / sem epter þreyia / og gief oss med øllum Astvoolgnum ad safnast i Binde ene þissa Barna i einu Sauda-Hwse / under einum Hyrder/og þar eilijflega ad sediast af Nægdar-Giædū Guds Hwss / þig eilijflega lofande og pryssande / ad af-þerrudum øllum Hrygdar-Tarum / sem under þijnum Krosse wthellt vered hafa i þessare Wilegd. Þad bænheyre Myskunsamur Gud / fyrer Forþienustu sijns Sonar/ og giefe þar til Naad Heilags Anda Amen / J JEsu Nafne / AMEN.

PREDJKUN

Wt af hinu

Fioorda Orde Drottens JEsu Christi a Krossenum.

Gud miñ / Gud miñ/ hvar fyrer hefur þu yfergiefed mig?

Negar vor blessade Endurlausnare var skijrdur af Johañe i Añe Jordan / þa stie Heilagur Ande ofann i Dwfu Lijking yfer hann / og Rausteñ af Himne sagde : Þesse er miñ Elskulegur Sonur / i hverium mier vel þocknast / Matth. 3. Þesse Vitnisburdur Fodursens um siñ Eingieteñ Son / hefur ollum Gydinga Lyd mætt alkuñur vera / þvi þad var i þa Dago / er allt Foolk kom ad Jordan til Johañem ad læta skijrast af honum / Og sa Himnesske Faderen sañade Johañis Vitnisburd af honum med þessu skijnum Vitnisburde. Hverneñ heyre eg þa hiñ elskulega Guds / Opinberlega a Krossenum hroopa / Gydingum og Heidingium / Vinum og Ovinum æheyrande :

Gud miñ/Gud miñ/ hvar fyr er hefur þu yfergiefed mig ?

Fyrst hñ er heñ Elskulege/þvi er hñ þa yfer=

yþergiefeñ? Fyrſt i Nonum er Velþockñ an Guds/ þvi hefur hñ þa alleina Vǫñ Preſſuna troded? Fyrſt Gud mitte hañ i Vpphafe ſiña Vega / þvi er hañ þa i Tijmans Vppfyllingu wtſkwfadur? Hefur ei Gud Velþocknan a ollu Folke/ ſem gierer hañs Vilia? Eñ Sonureñ vottar uñ ſig: Sia eg kiem / i Bookeñe ſtendur ſkrifad af mier / þiñ Vilia miñ Gud giere eg / Pſalm. 40. Þvi hefur hañ þa ſett hañs Hluſkipte med þeim Ohlydugo? Þetta er þo af Gude ſkied / jafnvel þoott þad ſie undarlegt fyrer Moñum. Hvorneñ er þa Guds Ein, gieteñ Sonur yþergiefeñ? Er Veruñar Eining ſundurglidnud? Fiærre ſie þvi. Hañ vottar ſiælfur Holldenu Jklæddur / Joh. 8. Eg og Faadereñ erum eitt: Er Natturaña Samband i Chriſto ſundur, loſnad? Ecke helldur / þvi St. Petur ſeiger / 1. Pet. 2. Chriſtur hefur lided fyrer oſſ / og Gud hefur med ſijnu eigeñ Bloode Endurleyſt Chriſtnena. J þeſſ, are Hoolm-Gaungu vid Synd/ Dauda/

Dioſ,

Dioþul og Helvijte/ vañ hin fræga Nelia þañ mikla Sigur a ollum ſyndum og ſiña Ovinum : Ekñ þad kuñe eingeñ ad giøra / nema i honum bygdde oll Fylling Guddoomſins Lykamlega. Hver neñ hefur Gud þa ſinn Eingetñ Son yfergiefed ? Sañlega kuña Meñ ecke añad ad giøra ſier i Lund um̃ þetta/ eñ Gud hafe um̃ Stundar-Saker ſyna Almættis og Verndar Hend fra honum teked / uppa þad Gud kyñe ad deyia i Mañlegu Hollde / og Mañañ Endurlauſn ad fram̃kvæmaſt fyrer nockurskonar Lyfſins Fiærviſter. Þetta vottar Piſtels Skrifareñ til Hebræos Cap. 2. Seigiande : Ad hañ hafe vered af Gude Einglunũ um̃ Stundar-ſaker Miñe giordur/ Ja/ ef eg mætte ſvo ad Orde komaſt / þa hefur ſialfur Chriſtur ad nockru leite yfergiefed ſialfañ ſig i ſynu Dauda Striide / þvi ſeiger hañ og ſialfur hia Johañem i 10. Cap. Eingeñ tekur myna Saal fra mier / helldur legg eg hana ſialfur af. Og

Esajas spaer þar um̃ Cap. 53. Nast er Foornfærdur/ af þvi hñ sialfur villde. Þad sie og bioerre/ ad vor blessadur Endurlausnare hafe af Opoleãmæde talad þesse Ord/ hñ sũ mz slykre Hoogværd mætvarpade þa/ er hñ gripu z siatrudu/ þa er hñ slou/ þa er hñ falsklega æklagudu/ þa er hñ saklausañ til Dauda dæmdu/ hñ ẽ beidde fyrer þm̃ sin̄ hñ kvoldu z a Krossen heingdu/ Munde hañ nockud møgla a moote sijnũ Himneska Fødur ? Einga añ Beigeñ/ helldur hefur Megn Kvalañña og oþur Hite Guds Grimdar Reide/ hver ad smellte hañs Hiarta i hønum / svo sem afiad Vax/ Ps. 22. Þaug hafa seige eg / þvijngad þesse allra hooglæt-ustu Ord wt af hañs blessudum Muñe. Ei er þad helldur Meiningeñ i þessum Ordum/ ad hñ spyrie siñ Himneska Fødur epter Orsøkeñe / hvar fyrer hañ sie yfergiefeñ / þvi hñ visse þad voru blood-ugar Jllgiørder vorar/ hveriar hñ hafde bored uppa Tried / og su Handskriften sem a moote oss var / er alla reidu var

med

med honum a Krossens neglð / helldur er þetta almeñelegt Orda Tilťake Riin- ingareñar / og merkia þesse Ord eckert añad / eñ svo sem hañ heþde sagt: Gud miñ / Gud miñ / þu hefur yfergiefed mig. Hier hefur Christur læted þig vita synd ugur Madur / hver ad sieu Verdlaun Syndareñar. Ef hañ / sem ber alla Klute med Ordesins Kraptar / vard svo af sier komeñ under Syndaña Byrde / Hvad munder þu vrded haþa um̃ olla Tilfyrd i Helvyte / sem ecke megnar ad auka eitnre Alen vid Leingd þyna? Ef Helvyte var honum svo heitt / sem siealf ur er Helvytis Olizian / Hvad munde þ þier orded haþa / sem varla nockud añ- ad gierer / eñ ad vinna til Helvytis? Ef Gud var honum svo reidur / sem hañ alle- eina elskar / hversu magnlega munde hañs Hripr haþa brunned yfer þier / sem af Nattururie ert Barn Reideñar? Ef Sonureñ þaneñ um̃kvartar / hversu O- bæreleg munde þa verda Hormung þræl lens? Hier af mætt þu Christeñ Mad-

ur siạ Andsẏgd og Grimleika þeirra Athafna/ sem daudleger Meñ leika sier ad/ svo sem ad ødru Table. Eñ allra hellst hefur vor blessadur Endurlausnare kiendt oss med þessum Ordum/ hverń eñ vier eigum ad skicka oss under hañs sæta Oke hier i Heime / og gieþed oss hier med þolenmædeñar Epterdæme / uñ hvøria vier viljum nu nockud framvegis Hugleida wt aþ þessu blessada Orde vors Endurlausnara. Hvar til Gud Allsheriar virdest ad gieþa oss sijna Nąd og Anda/ ad þad verda mætte hñs Næleita Nafne til Dijrdar / eñ oss til Ebling ar i vorum Saluhiælpar Efnum. Þad Bænheyre goodur Gud i JESU Nafne/ A M E N.

Ad er ægiæt Amiñing med hverre Paulus til Hebræos / Cap. 12. ævarpar alla Christna Meñ / seigiande: Fyrer þui eirneñ vier / med þvi vier hofum slijkañ Hoop Vottaña uñ kring oss/ þa lætū oss

aþe

afleggia Syndena þa ed jafnafi vid oss
lodet/ og letur/og lætum oss hlaupa med
Þolefimæde i þa Drustu / sem oss er til-
skickud/ og lyta til JEsum/ þess Upp-
hyriara og Fullkomnara Trwarenn-
ar/ hver ed/ þa hañ heþde vel mætt ha-
fa Fagnud/ þolde hañ Krossen/ og akt-
ade Forsmænena ecke / Og sette sig til
hæg e Handar uppa Guds Stoole. Miñ
ist a hañ sem þvilijk Mootmæle i giegn
sier af Syndurunum þolde / svo ad þier
þreytest ecke nie uppgiefest i ydar Hug-
skotum/þvi þier hafed eñ ei allt til Blood
sens moothstaded i Striidenu moote Synd
eñe. J þessum Ordum leider Posculeñ
oss fyrer Siooner Christi blessad Dæ-
me / hveriu eckert er treystugara og ecke-
ert algiordara til Epterbreitnes/og Ef-
lingar Vmburdarlyndesins. Guds Ein-
getens Sonur leid hina Smænarlegu
Kvol og Krossens Dauda fyrer aftar-
legar Synder/ Þvi skylde Syndarens þa
skioota sier undañ þvi/ er hañ med Otel-
iande Afgiordum og Bodorda Brotum

forþienad hefur ? Guds Sonur þolde Neloþtes Pijsler vor vegna / megnū vier ecke hans sæta Ok og hans lieittu Byrde a oss ad taka ? Nañ drack hiñ beyska Kaleik Guds Grimdar Reide hurt i Botn/ og þar Dreggiarnar sem hiñ Ogudlege mitte af ad supa / eñ hañ drack þier til under eins Christeñ Madur/ sm villt hans Lærisveinn heita / þiñ Skierþur er allu miñe. Bikar þesse er wtskiptur medal allra hñs elskulegra Astvina/ þvi svo seiger hañ sialfur : Hver sem vill miñ Lærisveinn vera / hañ take siñ Kross uppa sig og fylge mier epter. Fyrer þvi giæt þess / ad svo margur Petrus / svo margur Paulus / svo margur Jacob/ svo margur Voltur Guds Þijslar/ Ja svo margur Astvinur JEsu/ sm ecke hefur elskad sitt Lijf allt i Dauda / svo marger eru þeir / sem hialpa þier til ad drecka þeñan Kaleik / ef ecke a añan Veg / þa med synu Epterdæme/ þvi seiger Petur/ad vier skulū hugga oss þar vid / ad vorer Brædur i Neimenum

um meiga þola hid sama. Þeir drucku allshugar fegner / eins og eirn Sælgiæting þyrster epter Munade Veralldar þessarar / Svo langade þa epter ad lijda med Christo / svo ad St. Pall seiger: Eg em vel til Frids i Veikleikanum / J Forsmænesie / J Naudunum / J Ofsookn unum / J Angistesie fyrer Christum / þvi þa eg er veikur / þa er eg mattugur / 2. Cor. 12. Ei meiga Mess alla þeim hafe Normungen i sialfre sier þoott nein Skiemtan / Hrygd er hun en ecke Glede / seiger Postulen til Hebræos / medan hun aliggur. En þeir lijta a Launen / Heb. 11. og reiknudu ecke Mootlætingar þessara Tijma / verdar þrrar Dijrdar / sem fram vid oss mun koma i eilijfu Lijfe / Rom. 8. Taked han og skipted honum a mille ydar / sagde JEsus vid sijna Lærisveina / er han riette þeim Kaleik hins nyia Testamentis i sijnu Bloode / sem fyrer þa og alla Mess wthellt var. Med þessum Kaleik skipar Paulus / 1. Cor. 11. Ad kunngiora Dauda DRotte

ens þar til hañ kiemur. Hvernen̄ a hañ þa ad kunngiora / Brædur miner? Ecke einasta ad minnast þess / ad hid saklausa Guds Lamb / sem i burtu bar Heimsins Synder / er fyrer oss Foornþærdur/ eins og Gydingar neyttu Paska-Lambsens i Minning Lausnarennar af Egypta-Lands Þrældoome/helldur hins an̄ars/ad fyrst hañ hefur vegna vor lided/ svo eigū vier med honum ad lijda : Fyrst hañ er fyrer oss dæen̄ / þa er skylldt / ad vier iafnvel hans vegna i Daudan̄ gaungum: Fyrst hn̄ hefur skipt med oss nyia Testamentesens Kaleik / þa er oss einsætt / ad skipta med oss hans Kross-Bikar / þvi lijka svo sem honum byriade fyrst ad lijda / og inngānga sijdan̄ i sijna Dyrd / svo eigum vier med honum Krossen̄ ad bera / adur en vier faum med honum Dyrdleger ad verda / nema vier kioosum helldur ad verda epter af þeim / sem i giegnum margar Mootlætingar hlioota in̄ ad gānga til Lijfsins. JEsus var yfergiefen̄ af sijnum Fodur : Þad var

hans

hans stærsta Mootlæte i allre sinu Hormung. Eckert talade hañ um hans Nœds-Stroku/hans Nagla/hans Þyrne-Coronu: Þad gieck hans blessada Lijse og Sælu nærst / ad han var af honum yfergiefen/ sem hafde i honum alla sijna Velþocknan/svo sem vonlegt var/þvi hañ vantar alla Hlute/ sem er af Gude yfergiefeñ / Himen og Jørd kuña honū ecke ad Huggvala. Þañ vantar eckert sem Gud ecke vantar / Þvi þegar hañ Gud hefur / hyrder hañ hvorke um Himen nie Jord : Eñ hvar fyrer var JEsus yfergiefeñ a Krossenum / syndugur Madur? Vppa þad þu skylldet alld rei yfergiefeñ verda i þijnū Krosse. Þvi drack hañ af þañ Kaleik / sem hans Fader gaf honum/ og jafnvel hvar i var tu Dreggiar hans Reide/og þiña Synda asamt þar med? uppa þad hñ kriddade þañ Bikar/ sem þier er ætladur med Sæleik epterkomande Alldar/med Minning sijns Dauda/ med Von sinar Dijrdar / med Fride og Fognude i Heilogum

Anda. Fyrer þui huggar St. Petur alla Christna Men i hans Fyrra Pistels / Cap. 1. med þessum Ordum: J hverius þier glader erud (han meinar JEsu Christo) um Nrid ef þorf gioreft/ þott þier med smislegum Freistingum hryggd-er verded/svo ad Raun ydar Trwar verde dyrmætare Gullenu fundeñ(hvert ed for-geingur/eñ verdur þo i Elldenum reynt) til Lofs og Dyrdar og Heidurs þa þeg-ar JEsus Christus mun opeñberast / Hvern þier ecke siaed og elsked hañ þo / hvern þier nu / sem stendur ecke allsted / eñ þar þier a hañ trwed / munud þier med O-wtseigiañlegum og Dyrdlegum Fognude glediast.

JEsus var yppergiepeñ þegar hañ hieck a sijnum Krosse / eñ þad varde ecke leinge: Litlu sijdar mællte hañ þaug blessudu Ord / sem voru Ender hañs Normunga / eñ Upphaf vorrar Sælu-Þad er Fullkomnad: Þui seiger þa Paulus/ Col. 1. Nu gled eg mig i mijn-um Normungum vegna ydar/ og eg upp

fylle

fylle þad sem epter er af Christi Pijsl-
a mijnu Hollde fyrer hans Lijkama/ sem
er Safnadurenn? Hvad þa? Hefur Paall
nockud lided fyrer oss til Forlijkunar hia
Gude? Nettar hann þvi 1. Cor. 1. seig-
iande: Er Paall Krossfestur fyrer ydur?
Eda erud þier i Paals Nafne skijrder?
Er þar i Paale eda nockrum ødrum Hialp-
enn/ z ecke alleina i Christo? Þvi sie þacke-
re/ þvi einsamann hefur hann Vijn-Press-
una troded. Liet Christur nockud O-
giørt af voru Endurlausnar-Verke/ þa
hann doo a Krossenum? Einganveg-
enn / þvi hann vitnade fyrer øllum Heime
under sitt Andlaat/ ad þad være fullkom-
nad. Hvad er þad þa sem epter er af
hans Pijslum? Eda hvertar eru Leyf-
ar þessar? Þad er Christi Kross-Bikar/
hvern hann tildrack øllum þeim / sem a
hans Nafn trwa mundu / þa hann hafde
afdrucked Guds Reide Kaleik. Mikell
er þo Munur þeirra. Christur drack
oss til Forlijkunar/ vier dreckum til þess/
ad lijkiast honum: Christur vann ecke

til

til ad drecka / vier hefum forþient bæde
þad han drack og vier dreckum. Hans
Kaleikur var af Guds Reide birladur /
vor af hans Elsku: Christur hefur oss
med sijnum Kaleik forþienad Himna-
Rijke/ vier forþienum eckert med vorum/
skulum han þo drecka ædur en vier til-
gaungum i Himnarijke.

Christelega Kyrkiu nefner St. Pall
Christum/ 1. Cor. 12. seigiande: Soo
er og Christur / meinande þo hans and-
legan Lijkama. Pall hafde og alla Or-
sok til ad komast þann Veg ad Orde /
þvi þa er hon spurde ad fordum a Veig-
enum til Damascus/ Hver ert þu Herra?
svarade DRottenn honum/ eg em JEsus
af Nazareth hvern þu ofsæker: Er þa
Olykt Brædur mijner/ ad Safnadarens
Pijsler nefnest Christi Pijsler / Edur
Mein Guds Barna / sem eitt eru med
honum / sieu hans Mein? Sannlega er
þ ecke undarlegt/ þvi hn seiger: Matth.
24. Hvad þier giordud einum af þeim
minstu Beslingum/ þ giordud þier mier.
Hvad

Hvad þa? þessar Leydar Christi Pijsla: uppfyllde Pall a sijnu Holldi / svo sem Limur a hans Lijkama: ecke þad / sem brast a Forlijkunena fyrer Gude/ þvi þad var eckert/ helldur þan Skierd/er Pale var ætladur: Eingu bætte han vid þad/ sem golldet var a Krossenum / helldur took han Hlut i Lausnar-Gialldenu undeer Krossenum: Eckert van han Christs Lijkama / þad er Christs Søfnude / til Wmbootar hia Gude / helldur allt þad han leid / Hwngur/ þorsta/ Klædleyse/ Pwstur/ Hrakning/ Erfide/ Lastmæle/ Offsookn / ad hn var Hreinsun Verallo ar og allra Afrak halldeñ / 1. Cor. 4. þad leid hn ad sønu fyrer Christi Søfnud þeim til Vppfrædingar / en ecke til Forlijkunar fyrer Christum: ad sønnu til ad auvina han einn / en ecke til ad frelsa Sælernar med honu: samverkande Christo i Predikun Evangelij / en ecke i Lausnar-Gialldenu/ og var gladur af þvi ad hans Hlutur stell þan Veg Christi Lijkama til Nota / og hans Søfnude til Sidboota. Af þessum Leyf/

um Drottens Koala/er pier z Skierpur
atladur Guds Barn/Lat pier pan lyka/
er pier borenn verdur. Pu veitst ecke
hvers pu att ad bidia/Rom. 8. Lang þū
syddur hvad pier er hent ad lyda/ lat han
pui rada / sem er trwr og felstar einkis
yper Megn fram/og sinn Eingietenn Son
hepur um Stundarsaker yþergiepid /
uppa pad hann pig alldrei yþergiæpe :
enn ad honum er vyst ad ganga / ad suo
sem hann vard yþergiepenn / ædur enn hann
pieck alla Hlute fullkomnada / sem heyr-
du til pinar Sæluhiælpar / Svo byriar
pier ad yþergiepa/ pad er/ apneita siælp-
um pier / og taka hans Kross uppa pig/
ædur enn pu verdur med Paulo foorn-
færdur/2.Tim. 4. Ecke til ad bæta nei-
nu vid hans Forþienustu/ pier til Myk-
unar og Forlykunar / helldur pann Veg
sem DRottenn sagde vid Pal / 2. Cor.
12. Nad myn ænæger pier / pvi mitt
Krapftur fullkomnast i Veikleikanum.
Pui Andsvare vard Pall soo feigenn /
ad hann seiger strax eyter ; Par fyrer mun
eg miklu fegnastur hroosa mier ap Veik

Leikanum/ svo ad Mattur Drottens bwe i mier. Med þvi ad JEsus var yfergiefeñ/ þa hefur haň oss þad afrekad/ ad þegar vier erum af ollum yfergiefner / þegar vier hofum oss sialfa yfergiefed / þegar oss synest ad Gud hafe oss eirneñ yfergiefed / þa erum vier allra sijdst yfergiefner. Kaň nockur ad bleema Gud wt wr Himnenum? Er haň ecke hñs Nafsæte? Kaň nockur ad ryma honum wr þess Hiarta / sem ber Krossseñ epter JEsu hañs Syne? er þad ecke hañs Bwstadur? Eins torvellt er hvertsteggia og eins Omogulegt/ þvi i Himnenum byg eg seiger DRotteñ Zebaoth og i sundurkromdum Hiortum / Esa. 66. Þvi talar Paulus uel / er haň seiger : Eg megna alla Hlute fyrer haň / sem verkar i mier/ Christur/ Og i þvi Trauste seiger haň/ Rom. 8. þegar hñ hefur ǽdur pryssad Trwfeste Guds/og mist a Hormungar Guds Barna : J ollu þssu yfervinnum vier fyrer haň/sem oss elskad hefur / Eg em þess fullviss/ ad hverke

Daude

Daude nie Lijf / hverke Einglar nie Høfdingia-Dæme nie Vellde / hverke Nærverande nie Epterkomande / hverke Hæd nie Dypt nie nockur ønnur Skiepna mune gieta skiled oss vid Kiærleika Guds sem er i Christo JEsu DRottne vorum. Eg mæle ei Ofgar neinar / þo eg seige ad Krossenn Christi sie Trygda-Pantur Guds Eingietens Sonar / med hvørium hann sæmt hefur sijna Elskulega Brwdur Christelega Kyrkiu / Þvi fyrr mun Himen og Jørd forganga / enn ad þad bregdest / ad þeir sem lijda med Christo / Þeir mune med honum Vegsamleger verda / Þvi þad eru Guds Ord / Rom. 8. Þar fyrer Guds Barn / svo opt sem þu virder fyrer þier þaug Mootlæte / er þu lijdur Christi vegna / svo opt mættu fagna og glediast af Smeck epterkomande Alldar / hverrar Sæla þeim heitenn er / sem Christi Ok draga / ecke sijdur enn Brwdurenn su ed hefur Ynde af þeim Gripum / er hennar Vnuste hefur henne til Trygda-Merkis epterlæted / Þar fyrs

seiger

seiger JEsus hia Matth. 5. Sæler erud þier nær Meñernet hallmæla ydur og tala i giegn ydur alla Vondsku fyrer myns Nafns Saker/þo lwgande/fagn ed þier og vered glader / þviad ydvart Verdkaup er nooglegt a Himnum. Ecke er Gerseme þesse fögur i Heimsins Augum. Soo sem hñ / er hana gaf/svo er og sialf hun/ Forøktun Mañа og Fyrerlitning Foolksens/ þo hefur hun þessa Yfferskrift: þad sem Ogeþugt er fyrer Heimenum / þad hefur Gud wtvaled: Þvi er hun kostulegre eñ allt Veralldarlkiar Gull og Silfur / þad hefur mørgum nidursøkt til Helvijtis. JEsu Kross hefur øllum þeim til Himnarijkis Dyra fylgt i giegnū þad þraungva Hlidet/ sem ecke hafa lated Ofolenmædena hrinda hønum af Herdum sier. A Gulle og Silfre er Konga og Keysara Mynd og Yfferskrift: A Krossenum er Yfferskrift Guds og Teikn JEsu Christi. Heimurenn mun fyrerfaraſt med øllu þvi sem i hønum er/eñ þeim Fiarsiood/ er Kross-

eñ ablar / fær hverke Mølur nie Rid grandad/ og epter hønum fær ecke Þioof ar grafest : Þesse Dyr-Gripur verdur ecke tekeñ af Guds Hende / nema med Þolenmædeñe/ þvi aftars er allt pad vier lijdum / eckert añad helldur eñ Strafp Syndareñar / og riettara ad seigia/ pess Oguðlega Ræningia Kross / helldur eñ Christi. Giæted po ad Brædur mijner/ hvad margt meiga Meñ i Heimenum Jllt lijda/og hafa pess eingeñ edur skam̃ viñ Not: Hvad þolum vier ecke fyrer Golz og Peninga? fyrer Metord og Vird ingar? Oleyfelega Fijsn Holldsens / til Sadningar þeirra / er po ablar æ meira Hwngurs? O hvad parfara være ad þola allt þetta Christs vegna / og giora suo Ræningians Kross ad Guds Krosse? Omælañlegur Skattur er Þolenmædeñ / hun giorer Skadañ ad Abata / Hrygdena ad Glede/ Skorteñ ad alls Nægtũ / Smækdoom Lijkamans ad Heilbrygde Sælareñar/ hveriu eckert er betra/eckert ypparlegra/og eckert svo ad seigia Guds doomi

doomlegra a medal Manoña Sona / Þvi þad er Almættis Kraptur hins lif-anda Guds / ad giøra Gott af Illu / og lata alla Hlute samverka þeim til gooda er hañ elska / Rom. 8. Eñ þetta frañ-kvæmer hann i Veikleika vorum fyrer Þolenmædena / þvi hun er Byfluguñe lyk / hver ed wtsygur hinn besta Vokva wr Grøsum og Aldyne Jardareñar/hvar af sydañ verdur hid sæta Hunang: Hun færer sier allt i Nyt / og tekur hid besta af hverium Hlut. Ecke er svo torvelldt ędur illt / er heñe mæter / ad hun hafe þess ecke einhver Not/ Medlæte og Mootlæte giører hun sier jafn-tamt ad bera / Hun byggur Mañeñ wt wr Rijke Luckuñar/og færer hañ wt i eitt ørugt Vyge/ hvar hønum ma ecke granda: Hun er Mwrveggur Trwareñar / Hun stioorn-ar Fridnum / Hun kveiker Kiærleikañ / Hun efler Lytelæted / Hun byd ur epter Ydraneñe/Hun Krossfester Holldet/elur Andañ/stioornar Tunguñe/styrker Hen-durnar/ Foottredur Freistingarnar/ burt-

vr ßpur Hneixled: Nun huggar hiñ Fa-
tæka / temur hiñ Rÿka / og styrker Bein
hins Vollduga til ad þola gooda Daga.
Svo miklu meire er hun ødrum Dygd-
um / ad eingeñ Dygd kañ heñar an ad
vera / ßkdur meiga þær vaxa i Mañsens
Hiarta / ef heñar misser / eñ Grased a
Jørduñe fyrer utañ Soolarenñar Varma /
þvi mikla Þolenmæde skal hafa til þess
ad temia sier Dygdena / og ei misse til ad
hallda heñe fastliga / og eins og heñar
Mooder Gudhrædslañ er / svo er og sialf
hun til allra Hluta nytsamleg. J einu
Orde ad seigia: Nun er svo Naudsyn-
leg Christinum Mañe / ad Postuleñ til
Hebræos Cap. 10. Meinar ad an heñ-
ar kuñe einger ad niota Guds Fyrer-
heita / seigiande: Þolenmædeñar kuñed
þier ecke an ad vera / til þess ad þier
giørande Guds Villa / eignest Fyrer-
heiteñ. Jacob Postule hroosar heñe a
þeñañ Hatt: Þolenmædeñ hefur full-
komed Verk / ad þier sieud algiørder og
fullkomner / og i eingu neitt vante / Hvad
ecke

ecke er um̃ optalad / Þvi eingen̄ Dygd kan̄ leinge ad standast an Poleñmæd- eñar/fyrer Torvelldms saker peirra Hlu- ta / sem Dygden̄ þarf ad brioota under sig: En̄ hafe hun Polenmædena i Fylgd med sier / mun allt audsooktata verda / þvi hun ricur hiñ kwngrootta Dygd- aña Veg/ og giører allar Ofærur jafn- slettar / Svo ad eingen̄ Vegur verdur Dygdenne ad Ovege. Svo er hun kostu- leg / ad eirn of vorrar Kyrkiu Lærendum Cyprianus / hefur ecke virdt fyrer sier ad seigia um̃ Kiærleikan̄ / sem er Kon- ungur Dygdaña: Kiærleikuren̄ er Band Vinattuñar / Grundvollur Fridarens / Samteinging Einingareñar / Hañ er ædre Voneñe og Trwñe / þvi hañ mun eylyfflega med oss vera hia Gude i Rÿke Himnaña / En̄ taked Poleñmædena fra honum/ og mun hañ ei leinge einsamall vara/ taked Vm̃burdarlyndeð i burtu/ og hafed þier hñs Root afskored. A hver- ium Hlutum hafa Meñ mestar Mætur i Heimenum? A Speke og Vÿsdoome:

Eñ hvad seiger Salomon þar um̃? P:ov. 19. Mañsins Lærdoomur peckest aþ hañs Polinmæde: Og eñ aptur seiger hañ/ Cap. 14. Sa sem Polenmoodur er/ stoornast aþ Vitsku mikellre/ eñ hiñ Ooolenmoode upphepur Heimsku siña. Hvad er eñ þo framveigis agiætt hallded? Ab/ og Hreisste: Þar um̃ talar po Salomon a peñañ Hatt / Prov. 16. Hiñ Polenmode er betre eñ hiñ Sterke/og sa er stoornar Lund siñe/ helldur eñ sa sem Borgernar yþervíñur. Hvad er eñ þa þessu betra? Gudrækne og Goodgyrne: Eñ þær meiga alldrei vid Polenmæd eña skilia. Eingeñ Hlutur er svo ægiætur / sem Guds eilijþa Giæska og Myskunseme: Eñ hana auglijser hañ hvad mest i Polenmædeñe yþer Syndum vorum / og svo hepur Salomoni poockt um̃ peñañ ægiætasta Mañkost mikels verdt/ ad hañ seiger/ Eccl. 2. Vei þeim sem Polenmædena misst hepur. Næsta ægiæt er vors Endurlausnara Amiñing hia Luc. Cap. 21. Þar hañ seiger:

Eigneſt

Eigneſt Sælerydar i Polenmæde / þvi þeir einer eignaſt Sæler ſijnar (þad er ſitt Lijf) riettelega / ſem Normungarnar Polenmodlega lijda fyrer Chriſti ſaker/ þvi þeir kuña alldrei Skipbrot ad lijda a Sælu ſiñe / þar Gud er Heñar Lijf. Þeirra er hid Dijrdlega Fyrerheit / ad þo þeir deye/ þa ſkule þeir ſamt lifa/ og a þeim mun þad/er HErrañ ſeiger/fylle lega ſañaſt/ ad ſa ſem wtgiefur ſitt Lijf fyrer Hřs Skulld/ Hñ mune þad avińa. Meñ meina opilega ad þeir vardveite ſitt Lijf/ef þeir þad ſpara/ og ſkioota ſier undañ Oke Chriſti/ jafnvel ad Ofrialſu. Niñ Fatæke hleypur til ad ſtela/ Niñ Vnderþryckte hræſnar / Sa ſem i Guds Stad er ſettur til ad vanda um̃ vid adra / hañ ſtijngur bæde Augun wt / ad hañ ſiæe ecke Synder og Leſte / nie þurfe ad hafa Omak fyrer ad ſtraffa ſvoddañ Nluke/eñ ſlijkt heiter þo Reynd-ar/ad tapa Lijfe ſijnu/ eñ ecke ad avińa. Þad/ þvi eins og þad / ad eitt Haar mun ecke falla af þeirra Hoefde an Fodur-

sens Vilia/ sem ad Gud Ollast og kyssa a HErrans Ryþs/ Verande svo Rita og Pynga Dagsens / med Christelegu Vmþurdarlynde / svo mætte og um hina seigia / ad eingeñ þeirra Timur nie Tidur mune fyrer eylisþum Kvolum Ohultur vera / Þvi þeim sem apneitar mier fyrer Moñunum / þeim vil eg aþneita fyrer m.inum Himneska Fodur/seiger JEsus: Eñ sa aþneitar honum/ er ecke apneitar sia'þum sier / þvi hver hañ ecke samañsaþnar med honum / hañ sundurdreiþer. Take eingeñ svo Mæl mitt/ ad eg kalle þad ad burtkasta Christi Oke/þvoit eirn sporne vid Oktorum þeim er Mañleg Nattura er underorpeñ / edur lære sem kranast ad sigla vid Andvidre Luckuñar: Alldrei hefur Gud kañad ad leita sier Heilsenda i Siorkleikanum / Alldrei ad sneida hia Ofstopa hins Dramblata / alldrei ad saþna riettum Sofnum þegar vel geingur / svo ad Meñ lyde eingoñ Skort a hlise vondu Tijd / alldrei hefur hañ

hñ helldur skipad ad meida sig edur sæta / Baals Pioonkan er pad / eñ Guds ecke / Pad kalla eg ecke helldur ad taka Christs Ok uppa sig / Nei kalla eg ad spetrast i vid Oked / ad mogla under Krossenum / og ad grijpa til Oleipelegra Medala pegar ad-prenger / pad heiter ad giora Christi Kross ad Ræningians Krosse / og pad heiter ad skioota sier undañ Oke Christi / ad vilia ei takast a Hendur pa Mædu / edur pad Verk / er Gud hefur einum umboded / jafnvel poott hñ vite sier Næska bweñ. Stoort Opacklæte er pad / og Obæreleg O hlyðne ad sia JEsum Christum undañ sier ganga / berande hiñ Smænarlega Krossens Sælga a Herdum sier / og par a allar Veralldarennar Synder / eñ vilia ecke eptir honum koma / pa hañ pad skipar. Gud nade oss auma og synduga Meñ: Vier viljum aller ryckia med Christo / eñ varla nockur med honum lijda: Aller fylgia honū i Dijrdeñe / fæer i Kvolenñe: Aller vera med honum i Paradijs /

J 5 eñ

eñ eingeñ a Krossenum hanga. Eg veit ad sokiu/ad hier er hægra um̃ ad tala / eñ i ad koma / eñ hvad skulum vier þo til giøra? Vier skulum pad þo lyda/ Nañ er Jehova / og giører vid oss hvad hønum gott þyker: Hvert viljum vier flyia þangad / sem hañs Drvar ecke hitte oss? Þo vier tækium Vænge Morgun-Rodañs og flyium wt under hid ytsta Heimsskaut/þa er hañ þar/ og þoott vier bwum oss Rwm i Helvøstenu / sem David ad Orde kiemst / þa er hañs Hønd og eirneigeñ þar. Være þa ei betra christeñ Madur/ad þu giører þa Byrde/ sem Gud þier a Herdar leggur ad Christi Oke/med heilagre þolenmæde/og þolen moodu Vm̃burdarlynde/ þeynkiande med þier i Krossburdenum hid sama/sem St. Pall þeynkte um̃ Evangelij Predikun / Ef eg giøre þad viliugur / þa hefe eg Laun / eñ ef eg giøre þad naudugur / þa er mier þo þad Embætte a Hendur falled? hvar med þu snyr Galle Freistingañã i Hunang Elskuñar/svo hiñ beyske

Kaleikur Hoꝛmungaſta verdur ad gledeꝛ legu Chriſts Myſte. Sa hepur med miklu Snarrꝛde frelſad ſig fra Eymdū þeſſa Lijfs/ſem þolenmoodlega lijdur/og eingañ Kiett hoꝑum vier yþer Luckuñe / og þeim Tilpellum/ ſem daudleger Meñ eru underorpner/ nema þolenmꝛdeñ ar / hun er Eilur Luckuñar / og med eingum Hlut kuña Meñ betur ad bana heñe og heñar Bijſendurum/ſem eru Siwkdoomꝛ ar / Orbyrgd / Opſooƙner og añad þvi lijkt / helldur eñ ad drecka heñe til aþ þolenmꝛdeñar Kaleik. Giꝛt þar ad Chriſteñ Madur/ ad þad er þiñ Skapꝛ are / er Mootlꝛted a þig leggur : Þad er Ok þijns Endurlauſnara er þu ber : Þad er Guds Heilagur Ande/ſem hiꝛlp ar þier til ad bera / epter þvi ſem Pꝛll kieñer/ Rom. 8. Andeñ hiꝛlpar Mꝛtte leiſe voru/ þvi þad vier ſkulum uñbidia / vitum vier ei ſem ber / eñ hiñ ſame Anꝛ de er Medalgꝛngare fyrer oſſ / med Oꝛ uñrꝛdelegum Andvorpunnm / eñ hañ / er Hiortun ranſakar / veit hver ad er

Meinꝛ

Meining Andans/ þui hñ er epter Guds Medalgangare fyrer Heilaga. Seig/ hvernen kant þu illa ad fara æ svo leinge þu ert slykum Herra Þioonustubundenn ? Hvad margur vogar Lyfe synu fyrer Konungenn/ og tekur Lykamleg Laun? Þar kieppast Menn svo umm/ äd fære þaa enn vilia / Og Kongurenn kann þo eingann pyrer Daudanum Ohultann od vardveita / Þui munu Menn þa ecke eins fwser þiena Konunge Dyrdarennar pyrer eylyft Verdkaup/ sem er nooglegt a Himnum? Hann er DRottenn DRottenn / sem prær Daudanum frelsar / og lætur syna Þioonustu-Menn lifa/jafnvel þoott þeir deyie. Vel talade David Konungur Fordum vid Zadoch Kiennemann : Fær þu heim aptur i Borgena Ork DRottens / finne eg Naad i Auglite DRottens / þa leider hann mig heim aptur / og lætur mig sia hana og minn Bwstadenn : Ef hñ seiger svo / Eg hefe ecke Þocknan a þier/ sia / þa er eg hier / giore hann vid mig hvad gott er i hans Augum.

Einge

Eingenn þecker betur vora Krapta til ad bera Krossenn helldur enn hann / sem bæde hefur skapad oss og lijka laget oss hann uppa. Þad er ad vijsu satt um hann/ ad hann er Trwr og freistar einkis yfer Megn fram / Þvi seiger Paulus til Hebræos/ad vier høfum ecke þann Biskup / sem ei kann ad samþijnast vorum Eymdum / helldur freistadann a allann Hatt lijka svo sem vier/ þo ann Syn dar-Gude er ecke Okunugt / ad þu kannt ecke svo miklum Þwnga under ad rijsa / sem hans Eingietenn Sonur / hver ed bar alla hans Reide. Eingenn er gløgg vare i þvi / ad vega wt Krossens Byrde epter Mæling Kraptanna/ helldur enn hann sem ber alla Hlute med Orde sijns Krap tar-Nann liet hina Canversku prætta vid sig/ hann svarade strax Hundrads-Høfd ing-ianum/ hann mwstade Konungs-Mainenn/ hann mwskunade þeirre Bloodfallssiwku mdur enn hun eitt Ord talade. Lat vera ad Gud drage undann um Stundar-saker

ad

ad hiælpa / samt er þad vyst / ad hañ
Hefur heyrt sikta Barna Bæner: Eñ
vier vitum ecke a Stundum hvers vier
bidium: Eñ hañ veit hvad oss þienar/
hañ deyder oplega Lykamañ til ad lyf-
ga Sałlena/hañ brefiner hier med Moot-
lætingañia Ellde / ad vier skulum ecke
eylyflega brena/hañ Krossfester oss med
Christo/ svo vier verdum hønum Nand-
fester/hañ dregur undañ ad hiælpa/ svo
ad Niælpeñ þess betur i Nag kome. Sa
ed ei hungrar / verdur ei Fædslufie feig-
eñ / Nañ sem alldrei vard Dr-þyrstur /
veit ei hvad gott þad er ad svala sier /
Svo munde oss ei helldur þikiast miked
um Guds Myskunsemder/ nema hñ liete
oss epter sier þyrsta. Þad er Omøgulegt
ad Gud liuge/ seiger Paulus til Nebræ-
os Cap. 6. Þvi skylldu þa ecke hañs
blessudu Ord hafa Stad / sem hañ hef-
ur huggad oss med hia Esajam Cap.
56. Þad skal skie/ad ædur eñ þeir kalla/
þa vil eg Bænheyra / og a medañ þeir
eru eñ þa ad tala/ vil eg heyra. Kross-
eñ

eñ er Elsku⸗Merke Guds Almættugs/ Þvi hvern þañ Son / sem Faderen elsk, ar / þañ agar hañ. Hvern mun vor HErra kiærare hafl hafa / eñ sijna Elskulega Moodur / og þañ Læresvein/ uṁ hvern skrifad stendur / ad JEsus hafe hañ elskad? Gott er ad eiga Hlut⸗ skipte med þeim Christeñ Madur.

O HErra JEsu Christe/þu sṁ vor vegna ert Madur Hørmungaña ordeñ / Jæ/ Madkur eñ ecke Madur/ Forsmæn Maññaña og Fyrerlitning Foolksens / Virdst þu fyrer þiñ eylijfa Guddooms Krapt / med hverium þu hefur þa bitru Kvøl og Krossens Dauda yfereñed/ ad vera mættugur i vorum Veikleika / soo ad vier mættum goodre Barættu beriast / Skeided fullenda/ Trwna geima/og uṁ sijder wr Bijtum bera Coronu Riettlæte⸗ sins / Hveria DRotteñ hinn Riettlate Doomare virdest ad giefa oss a þeim Deige/ Og ecke alleinaña oss/ helldur øllum þeim / sem hañs Tilkomu elska⸗ þad Vænheyre goodur Gud af Nad

sijñe

sinne og Myskun / Fyrer JEsu Christi Nafns Skulld / A M E N.

PREDJKUN
Vt aþ hinu
Fimta Orde Drottens JEsu Christi a Krossenum.
Mig þyrster.

ORDum Daga þegar vor Blessadur Endurlausnare ferdadest um̃ Samariam / þa giørdest hañ mæddur a Reysunne / og settest nidur hia Jacobs Brunne / eñ þar bar ad i sama Sinn Konu nockra wr Borgenne / er hañ sagde vid : Giep mier ad drecka / hun svarade : Hvørneñ bidur þu mig um̃ ad drecka eina Samaritska Konu / þar þu ert Gydingur / hvør ecke sam neyta Gydingar Samaritskum Mønnum? Eñ JEsus svarade henne og sagde : ef þu visser Guds Giøf / og hver sa være er vid þig

Þig seiger/ Siep mier ad dricka/ þa mun, der þu bidia han / og hann giefe þier lifanda Vatn/ Joh. 4. St. Pall vitnar um̃ DRottenn JEsum/ 1. Cor. 10. ad hann sie Uppsprettan þessa lifanda Vatns/ talande um̃ Fedurnar og þeirra Tijd : Ad þeir hafe aller drucked af þeirre epterkomande Hellu / hver Hella ad sie Christur. Nu fyrst vor Endurlausnare er Uppspretta hins lifanda Vatns. Fyrst þad Vatn/ er hann vill oss giefa/ er so Kraptugt og Heilnæmt / ad hver sem af þvi dreckur/ hann skal ecke þyrsta ad Eylijfu : Fyrst þad skal vera i ollum þeim/ sem Erfide drykia og Þunga eru þiader/ eirn Brunnur sem vellur upp til eylijfs Lijfs/ Joh. 4. Hvernenn er hann þa sialfur i hinne beysku Kvol og Angist / ypterkomenn af sarum Þorsta ? Þvi hropar hann a Krossenum ? Mig Þyrster. Þvi er hans Kraptur uppþornadur i hon um / svo sem ein Skurn / og hans Tunga loder vid hans Goom ? Psal. 22. Þvi eru hans Kverkar svo hilnadar / og

hans Augu forsæld/ þar han byður epler skinum Gude? Ps. 69. Er Nimlpe rædesins Brunnur uppþornadur? Eru Bellyskingana Straumar uppþurkader? Er þad Næssusamlega Vatns Flooded/ sem vokvar þa Nimnesku Paradijs/ edur ungis þorsed? Eru Lyppins Ædar med ollu toomar ordnar? Eke skynderst þar miked mvania / Mitt HErra JEsu/ a Deige piniar Pynu/ þar þu kvalderst i þeim Loga. Ollum er þad kunnugt/ ad þegar eitt Verk-Madur her Hita og Þunga Dagsins / og kekur sier Erfided nærre/ þa uppþornar hans Nattur legur Vokve / svo han saker ærest Porste. Nóad skulum vær þa meina um hin frwa Guds Ploon/ Esa. 53. Þegar hñ erfidade i vorum Syndum/ og vier giorde um Hönum Mædu med vorū Misgiordum/ þar han var dreigen alla Nooktena/ fra einum Stad til annars / Allan Dagen var hñ bareñ/ hrakeñ/ Hvdstrykiur med Þornum krijndur / med Reipnum i hans Andlit sleigen / wtdreisen af Stad.

num med hina þwngu Kroſſens Byrde / og ſijdañ eins og ein Bölvan uppa Gal gañ heingdur / hvadañ hañs allra helg aſta Blood, wiþloode Lækrum ſamañ. Þeſſe illa Medhendlan heþur nu, ſvaled hañs Bleſſada Muñ med yſer mata miklũ Þorſta. Ad eg tale ecke um Guds Grimdar Reide-Elld / ſem brann yþer hañs Eingietnum Syne, vegna añarlegra Synda / allt til nedſta Helvijtis-Sijneſt þier, nu ecke Ræ̃dlegt Born Guds / ad þu athuger hvar fyrer þinn Endurlauſnare, heþur allt þetta, lided ? Hvad thdt heþur þig langad i Nordrunar Vijn Veralldar þeſſarar ? Eñ hvad ſkalldañ epter Þyþſpreitu Lijþſins / ſo ad þu mætter ſig Liooſed i hañs Lioſe / Pſalm. 36. Hvad opt hoþum vier Rangleted inndrucked / ſvo ſem þurr Jord eñ drecker Vatn? Eñ hvad ſkær tuſum vier ad ſeigia, med David: Mijn Sala er ſoo ſem þyrſt Jord, a moote þier / Pſ. 63. Þar fyrer heþur JEſum þyrſt a Deige ſijnar Pijſlar / ad vier kpitted yrdum

 um

um vid hiñ eilijfa Kvalofia Porsta i Heloqte/ eñ klæmū aptur i peirra Samneyte / um̄ hverja skrifad stendur : Þa hwngrar ecke / þa þyrster ecke / þviad Lambed sem er midt a Guds Stoole fæder þa / og leider þa fram̄ ad Brunū lifskra Vatna / Apoc. 7. Vier vorum fyrer Adams Porsta aller hrapader oþan i þa Gripiuna hvar eckert Vatn var iñe / Eñ hiñ añar Adam / sem er DRottiñ aþ Himnum/1. Cor. 15. heþur fyrer siñ Porsta uppfyllt oss aþ Fillleika sijns Nwss/og dryckiad oss med Straumum Vellystingaña. Hvad seiger DRottiñ Gud/ Levit. 20? Eg hier kasted mijnum Setningum a Bak ydur aptur / og ydur velget vid mijnum Riettendum / þa vil eg skipa Ottanum yfer ydur ad koma med Visnan og brennande Porsta / sem fortæra skuln ydar Augum og kvelia Sæler ydar. O hvad langt erum vier fra þvi / ad vier hoþū geimt hñs Riettende/ edur geinged a haña Vegum / þar vier erum aller aþ-þallner / og hoþum

vellt off i Endeme Syndaña/ fra eirnre Ranglætingu til afiarar / Svo ad allt Rofuded er sinækt / allt Hiartad er veikt / fra Hvirple og allt til Ylia / er þar ecke nema Saar / Kaun / Beniar og Prote / Esa. 1. Þar pyrer hepur Sonur liþanda Guds vor vegna þessar Kvaler þolad / eñ þo allra hellst fyer vorrar Tungu og Munis Vanbrwkan / med hveriu vier hiñ Myskunsama Gud mest allra vorra Tima og Tida styggium og til Reide reitum. Vm þetta Epne vilium vier nu i þetta Siñ nockud framveiges tala. Og pyrer þvi/ad þessar Synder hapa vorum blessada Endurlausnara svo mikla Mædu auked framar ødrum / svo sem sijdar mun sagt verda: Þa vilium vier med fæstu Ordum yperveiga / hversu lioot og vidurstyggelegur Glæpur ad sie Vanbrwkun Tungunar/ad vier þess helldur læra mættum ad venia hana fra Skamarlegum Ord-Ræþum og Fiblslegu Hiale/eñ temia hana til Þackletis og Lopgierdar, vid hiñ lipenda

Gud / sem oss hefur fyrer Forþienustu Sonarens / frelsad fra Straffe þess-arra og þvilikra Jllgiørda. Til þessa hiálpe oss Myskunsamur goodur Gud / fyrer JEsum Christum / Amen.

Hegar hiñ ryke Sælgiætingur / sem Lucas um̄ skrifar / Sofnar. Hañ kvaldest i þvi Dÿke / sem rÿkur af Elldi og Brenne-steine / þa beidde hañ ecke Bægdar a nei-nu / nema þorstanum / jafnvel þo ad Saal og Lÿkame pÿndest i þeim Loga / Hvar af rada mætte / ad þegar vor blessade Endurlausnare var i sialfre For-dæmingu / Syndaña vegna / sem hañ bar saklaus fyrer vorar Saker / þa hafe og þetta vered hans mesta Kvol / sem hañs blessada Lÿkama pÿnde / þvi um̄ eingeñ öñur Holldsens Særende: heyra. Meñ ad hañ kvartad / hafe um̄ alloñ Kvala-Tÿmañ / og er lÿklegt / ad hañ hafe þa mestu Kreltingu lided fyrer Hinar mestu Synder. Eñ ad þær mestu Synder sieu

med Musicum dryggdar / Sqneist mier han vottè hia M.tth. Cap. 15. Pegar Pharisæi misvndsu hyrer hönum pad Ord / er han talabe / ad pad saurgabe ecke Manen / sem inn um Munen / helldr ut pad / sem ut af hönum geinge. Pvi so seggur han sialfur. wt Ord sin synè ei Læresveinunum / ad pad sem af Munninum framkemur / pad wtgange af Hiartanu / og pad saurge Manen / En af Hiartanu utkoma vondar Hugsaner / Mandrap / Hoorbdomar / Frillulifnadur / Pioknadur / Liugvitne og Lastmæle. Einginn Synder er so stoor edur hræðeleg / sem Gudlöstunen / og verdur so Skomm allra mest med Tungunne framenn. Ad sonnu Voknia allar Synder i Hiartanu / en þær eru ecke so skada ar / nema Tungan plytie þær wt i Asmeningu. Miklu færre verda og med Verkunum dryggdar / þui margur blygdast bid ad giora pad han vogar þo ad tala. Pad eykur og miklu hier a / ad margt af pvi Men tala / teikast vaffa

 edur

edur ecke fyrer Synd vor a medal. Ef þær verda Synderner stærstar i Guds Auglite / sem litlar edur eingar eru i vor u / Hvar fyrer ꝛc. Þvi vier gieruust ecke þess / et oter kollum einga Synd vera / vill þvi hier af audrarded verda / ad hin ar mestu og versiu Synder verde med Tungune drygdar. Pad er og vijst / ad allar Skamer og Lester / sem ad nijda Mañenn og giora hañ vtdurstyggelegañ i Guds Auglite / pad verdur añadhvert forsparad med Vanbrukan Tungun ar / ellegar og svo af hene sialpret i prame hagla. Eitt illgiarnt Hiarta/er ad sosiu Mooder Lastaña / sem mdur er sagt/eñ pad skiedur a stundum/ ad þeir verda añadhvert med Otta Hegningar eñar / edur af Blygdun Nattuiruñar / edur og fyrer hollar Amiñingar/ edur og Krapt Guds Orda / drepnar i Mooder Kvide/ heñe til mikellrar Heilsubootar / eñ skule þeir i Lioos koma/ þa verda þeir a einhvern Hatt af Muñenum z Tung une Lid ad hafa. Hver hefur svo nock

urn

urn. Thma einhvern Glæp i Verkunum frameð/ að hañ hafe ecke añadhvert ileiðt sier Veg þar til með Muñenum / edur forsvarað það sama með honum sijdañ? Og er það oð sosu Nattuslegt og Almeñelegt: Eñ hvert það er þar fyrer svo Gudrækelegt edur Christelegt/ læt eg ollum epter ad Hugleida / sem vita að Gud er Hiartnaña og Nyrrnaña Rañsakare / og mun það margt skrifa uppa Reikning /, sem i Myrkrunum er huleð. Svo opt sem mier i Hug koma þaug straungu Ord / er vor Endurlausnare sagde við Phariseana / Svo lætande: Eg seige ydur / að af hvertu Onytsu Orde/ sem ad Meñerner tala / skulu þeir Reikningskap standa i Doomenum / þvi af þynum Ordum munt þu Rettlætast / og af þynum Ordum munt þu fordæmast/ Matth. 12. Þa skielfur mitt Hiarta i mier aumum Syndara/ sem ecke veit Tolu a þvi/ hversu opt eg hefe hiñ gooda Gud styggdañ með Lastmælum við Naungañ og odrum Ogudlegum Ord-

 um/

um / auk heldur med fänsku Regooma Tale. Eg kan ecke annars en tala mier sama i Hug koma þegar eg þetta heyre / sem þeir ed tilheyrdu Fordum Daga / er J Esus sagde: Ad hægra være Ulfalldanum ad ganga i giegnum Nalar Auga / en rijkum Manne inn i Himnarijke / er þeir svorudu: Hver kan þa hoolpen verda? Matth. 19. Og nema han hefde sialfur lagt til þa Blessudu Riettar-Bood / ad þad sem Omøgu egt er fyrer Mønnunum / þad være møgulegt fyrer Gude / þa sie eg ecke ad nockur syndugra Manna kynne um eitt Augnablek med roolegre Samviisku ad vera / þvi hver kan ad lofa med David / ad han vilie vardveita sijna Vegu / þad han syndge ecke med Tungu sinne / Ps. 39. Og hvort þad hefe hans goodur Asetningur vered / þa hygg eg þar langt fra vera / ad han hefe þad enda kunnad. Nu hvort ad vor Reikningskapur / bæde af Ordum og Verkum / verde med Guds Sonar Bloode wtslettur og yfirdreigen / þeirra

 sem

sem a hans Nafn trwa / og ecke gaunga epter Holldenu / helldur i Andanum / Rom. 8. Samt skulu Men vita / ad þetta ecke Syndlaust er / fyrst þar af a i Doomenum Reikningskap ad standa / og ad Men skulu hier fyrer soo sem a hverre aðare vitanlegre Avirdingu i Guds Auglite Forlaats bidia. Munnur og Tunga er oss af Gude giefen til ad tala þaug Erende / er Lijfenu og Lykamanum vidkoma / til ad vegsama vorn Gud og Skapara / til ad akalla hans heilaga Nafn / til ad kreka odrum hans Veguⁿ til ad tala Maale Eckiunnar og hinns Fødurlausa / og forsvara hinn Vndertryckta og Naudstadda. En Gud naade / hvad opt ad hier ber wt af: Hvad mørg Niegoomleg Skiemtan / Kalls / Skrokseme / Stoorgrde og ovarþer Eidar gannga þar wt af vorū Munne / er þetta hin messta Idia vors Munns og Tungu / sashvel þeirra sem vilia vanda Raad sitt / og ecke tala Flærd nie Lygar Mannunganum til Skadrædis: Vm þessa

 Nyte

Niuk hefur hiñ Vijse sait talad / aþ
siñar Bookar 19. Cap. er hañ seiger:
Þar er til sæ / er hrásar med siñe Tun-
gu / eñ ecke af Niaria / þoi hver er sæ
ecke syndge med Tungu siñe? Hvar aþ
vier merkia eigum / Born miñ / ad ecke
eru sroddeñ Ord Rædur an Syndar /
þoi þoolt þær svo aþ all-morgum halldo-
nar sieu / sapn vel þoott þeirra Livotleike
være eingeñ añar / sem þo ecke er / þa
koma þær samt i Stad þeirra Niuka / sem
Gude ættu til Lops og Dijrdar ad vera /
og Naunganum til Gagnsmuna / værñ-
ande svo hiñ þeim Skatte / er hañ hef-
ur sier skiled aþ Muñe og Tungu / eñ
þeñañ Gagne sijnu: Eñ Gud giæfe ad
þad være hier med bwed / z ad hiñ effitada
Spilling Syndareñar ecke dreyþde sier
vijdar wt med Ogudlegum og bañvænum
Muñ-Sopnude. Bægt er allt Skad-
ræde Tunguñar upp ad reikna / þ mætte
mæda eina Jarn-Tungu / þo hun tala
kyñe / og þrepta margañ Muñ. Mier
synest þo ad Jacob Postule hafe i fæu

Ordum

Ordum miked ibie bunded i Cap. 3. þeg=
ar hañ seiger: Sioled eirn litet Eld/
hversu miket Skoog kañ hañ upp ad
brenña. Tungañ er eirneñ Eldur/ Ver-
olld full Ranglætis / Svo er Tungañ
a medal vorra Lima / og bleckar allañ
Lijkamañ / og uppkveiker alla vora Um-
geingne / nær hün af Helvijte upptend-
rud er/ þuiad allar Náttürur Dyrana /
Fuglana og Skridkvikendana og Sioo-
Skrymslana verda tamdar og eru tamd-
ar af Manñlegre Nátturu / Eñ Tung-
una getur eingeñ Maña tamed / hid
Ofpaka illt / Full Daudlegs Eyturs.
Hañ Veg talar nü þesse Guds Madur
üm Tunguna og hennar Brwkun: Eñ
hvar byrer er hun Elldenum lijk? Þvi
ad soo sem eitt lijtell Neyste / þegar hañ
fellur i hid Eldþima / kviknar hañ
smám=samañ / þar til hañ verdur ad
miklu Bale / og brenner allt i kryngum
sig / hvadsem fyrer verdur / soo slepper
Tungañ einu Orde / Orded fæder af sier
Grunsemena / Grunsemeñ lioostrar upp

Rikienu/

Riktenu/Rikted kveiker Almaña Room/ Almaña Roomur Ohroodur og tilt Mañ=ord optlega um̃ gooda Meñ / og þa er þess einga Søk hafa/er þeir vid=dreiþder eru/ Þvi er hun Verolld full Ranglæt=is? Þviad i heñar Vanbrwkun er ecke eitt illt / helldur þusundfolld Vondska= Hver hæder og spottar/nema Tungañ? Hvar af kiemur Rygur og Bakmælge/ nema af Tunguñe? Hvadañ wtflioo=ta Gudlastaner / nema af Tunguñe? Med hverju liwga Meñ Lijtum og Skømmum uppa Naungañ / utañ med Tunguñe? Hvar bwa skam̃arlegar Ord=rædur og fyblelegt Nial / nema i Tung=uñe? Af þessum aietast oftur Foostur epter þeirra eigeñ Mynd / og þeim øllu argare/ Svo sem er Agg/ Reide/ Þrætt=aner / Fiandskapur/ Mord/ Meñdrap / Stegd/ Bardtta og øll sw Olucka / sem upp kañ ad hugsast Moña a medal. Hvar fyrer upptendrast hun af Helvij=te? Þviad Diofulleñ er Mañdraparen fra Upphafe/og hañ stood ecke i Sañ=

leikañ/ og Sæleikureñ er ecke i honū/ þegar hañ talar Lygena / talar hañ af sier sialfū/ þvi hñ er Lygare og Lygennar Fader/ Joh. 8. Eñ þeir ed sier hana temia/ þeir eru af Fodurnum Fianda/ og giora Gyrnder hans Fodur/ Joh. 8. Hvor er hun full daudlegs Eiturs? Þviad soo sem Eitred/ nær þad er inndruckid/ smÿga ur þad fliootlega inn i Ædar / Bein og Sinar / þar til þad fællgar Mañenum/ svo er og Lygeñ eitt Atu-Mein Mañe-legrar Velferdar og goods Nafns / og þa hun eitt Siñ a Lopt komeñ er/ z. Meñ taka til ad henda hana Muña a mille / þa linne hun ecke fyrr/ eñ hun hefur fyrer giort goodu Mañorde. Þra/ er hun leggst a/ þar fyrer seiger David i Ps. 5. Og Paulus i hañs Orda Stad/ Rom. 3. Ad Nøgormo Eitur sie under þeirra Vor-um/ Og i Ps. 10. Ad þeirra Muñur sie fullur af Bolvan og Hreckvijse. Vll Verolldeñ er full med svoddañ Dæme. Naar kom Mephiboset i Ofocka hia David / nema Flærdskapur Ziba hañs

Þienara? 2. Sam. 16. Hver forick Lijf-
ed af Nabot / nema Jessabels bañvæn
Tunga? 1. Reg. 21. Hver fyrer-kom A-
mos Spámañe hia Jeroboam Konunge /
nema Amaziæ Fortølur? Amos. 7.
Hver uppæste Borgarmugenn i Phi-
lippis a moote Paulo og Syla / nema
ein skiæd Tunga? Act. 16. Hver drap
Kieñemeñena i Nobe / nema Doegs flæ-
kædur Muñur? Hvar med hañ steypte
einne hastarlegre Olucku yfer sig Her-
ra / svo ad Gud vard hönũ ækaflega reid-
ur / og reif Israels Rijke af hans Hen-
de / eñ gaf þ hans Þienara. Siæd hier
hvad stoorkostlegre Ogiæfu ad ein Mañ
skiæd Tunga kañ af Stad ad koma / svo
ad iafnvel Kongar & Fyrstar eru ecke O-
hulter þ heñe: Hvar þ David / s̄ var eirn
megtug Herra / bidr Gud a þeñañ hatt /
Ps. 119. DRotteñ vardveit þu Sæálu
mijna fra rangsnwnũ Vørum og falsk-
re Tungu. Og Salomon hiñ vitraste a
medal Konungaña i Austur-Alfuñe / hñ
helldur Lygena svo skadsamlega / ad hñ
seiger:

seiger/ Ad eirn Hofdinge / sem giarnast heyrer Lyge/ hafe alla Pienara O:dygg-da. Og kan eingen stærre Olucka einum Magtar-Manne til ad falla : Og þesse Malsgrein Salomonis/ er hveriu Orde sañare, þvi aller vilia lifa epter þvi sem eirn Stoor-Herra er lyndur til. Nu þo hñs Pienarar vilie samsikia honu og þocknast i ollum odrum hañs Gyrndu og Tilhneigingum/ i Lausiæte/ i Ohoope i Mat og Dryck/ i Agyrne/i Ofridseme/i Ofbelldé / i Lægiærde og Leikaraskap / Pa er þad Heilagleike hia þvi / ad fylla hañs Eyru med Lygar / þvi hver sem þeim samsiker / hañ værdur ad byggia alla sijna Giorninga uppa lausann Grundvoll / og sitt Hws a Sande/ hvert ed bradlega hrapa mun / so snart sem Vindureñ blæs / þad er / nær hañ ein-hveriu Andstreyme mæter / hvar ynter Salomon eñ aptur seiger : Ad sa sem treyster uppa Lygena/ hañ ale Vindeñ/ og hañ hlaupe epter fliwgande Fualtii. Sa Lygeñe giarnañ itwer / giorer bæde

 Von-

Bonda og Gooda Ostwa. Hiner Rang-
snwnu hugsa epter hvad eirn Nabdinge
Ottast / og snwa honum epter þvi sem
sialfer vilia þeir med lognuin Fraasog-
um. Nockrer vilia afhvo syn eigen
Saurende med Lastmælum og illu Um-
tale um adra. Sumer koma Vinum
sijnum a Framfære med Roogie og Bak-
mælge um þeirra Iafningia. Nock-
rer samsetia Skrok-Sogur og svo sem
anad Afventyr edur Leik-Spil a moote
Ovinum sijnum/og Ofal svoddan Veide-
Brellur hafa vonder Men til ad faan-
ga med einfolld Hiortu. En hiner/sem
þa eru prwdare/ þegar þeir sia/ad Ep-
tun eru svo vel a þvi hafa Nofde/ og
ad þeir eckert Forsvar hafa i sijnu
Meinleyse / leggia þeir af Gott ad gio-
ra / og temiast a þad / sem þeir sia ad
gillda mune til þeirra Tijmanlegrar Vel
ferdar. Þetta seige eg ecke þar fyrer/
ad Men ei verde Naudsynlega ad heyra
Bæd. Satt og Loged þ Manana Illsku
Saker. Nu seige eg / ad þad byriar
vel

vel ad taksaka ædur þar er epter giört / svo sem Postulens Rædleggur/seigiande: Vere hver Madur bliootur til ad heyra/ en seinn til ad tala / og til Reide tregur / Jac. 1. Eg hello med hinum Vysa/ Cap. 10. Eccl. Þar han seiger: Ad be- tre sie eirn Þioobur/helldur en sa/ er lyg- ur jduglega / en bæder munu þeir Olucku una erfa. Þvi hvad eru Fiemuner hia goodu Mannorde? Hvert Salomon kall- ar Gulle betra/Prov. 22. Marger hafa falled fyrer Sverds Eggium/ en þo ecke svo marger / sem dotted hafa um Tun- gu sijna / seiger Sprach Eccl. 28. Þar af man sia / ad Lygen og Bakmælgen er ecke einasta Skadvæn þeim / sem fyr- er henne verda / helldur slær hun sin eigu en Man um Hælsenn. Eitt Riett- trwad Guds Barn þarf ecke svo od Ott ast skiæda Tungu / þad hefur Athvarf i goodre Samvitsku / sem og optlega hia Guds Børnum/sijnum Lykum: Og bere af þvi / þa hefur þad Athvarf hia DRottne / sem er þess Forsvar / er O-

tietteſt lÿdut/ og ranſakar Hiertun og Nÿrun. Og hvad meira er / ad ſa ſem Oriett lÿdur aþ falſkre Tungu þyrer Sakleyſe / hañ heþur ægiætt Fyrerheit aþ honum / i hvers Muñe alldrei eru Svik fundeñ/ þar hañ ſeiger/ Matth. 5. Sæler erud þier nær Meñernir hallmæla ydur og tala i giegn ydur alla Vondſku/ fyrer mÿns Naþns Saker/ þo liwgande / Fagned þier og vered glader / þvi ydart Verdkaup er nooglegt a Himnum. Eñ eg kalla ad ſa lÿde Hallmæle þyrer Chriſti Skulld/ſm Veroliceñ ælaſar fyrer þa Hlute / ſem Chriſtur boded heþur. Mæ eg þvi hier uñ ſeigia/ ad A'auſtur falſkrar Tungu og Odællrar/ſie ſvo ſem Pantur þeſſ Fyrerheitis / er DRotteñ loþad heþur þeim / er af henne meiga margañ Oiøþnud þola Guds vegna/edur Søkum Fromkvæmdar þeirra Hluta/ er hañ ſkipad hefur i ſÿnu Orde / og kiemur bad hier fram / Ad þeim ſem Gud elſka / ſamverke aller Hluter til Goods/ Rom. 8. Vite þvi ſæ / er añad hvert aþ

Laus-

Lausmælge / edur Noatvyſſe / edur og aꝼ Dyund og Fiandſkap leggur i Vana ſinn ad hallmæla ødrum / Jaꝼnvel þeim ſem Guds Viner eru / og haꝼa kañ ſkie vel giørt til hins ſama / edur ad miſſa Koſte hønum eckert tilgiørt / (hvers mørg eru Dæme) ad hañ hiñ ſame / ſeige eg / til byr ſiaalꝼum ſier þañ Ohroodur/ſem hñ ødrum ætlar: Þvi fyrſt ſteyper hañ yꝼer ſig Guds Reide / og i ſtadañ ablar hañ ſier Ohocka / jaꝼnvel hia þeim / ſem giarnañ heyrt gieta / ad ødrum ſie hallmællt. Gamallt Ordtæke Veralldarenar ſeiger: Eg elſka Svikeñ / eñ ecke Svikarañ / og ſvo er þvi vared hier: Margur er ſa ſem gietur heyrt ſitt Loꝼ / eñ aðara Laſt aꝼ einum Flærdar Munne: Eñ eꝼ hñ er Vitur / þa forſmaaer hñ þañ ſama / og jaꝼnvel hatar / þvi hañ vænter ſier hins ſama aꝼ hønum eꝼ til vill / ſtrax ſem hañ er wt aꝼ Dyrunum geingeñ: Fyrer þvi er eckert betra i ſlyku / eñ ad hlyda Rade St. Peturs / er hañ ſeiger / 1. Pet. 3. Sa ſem vill elſka Lyfed og ſiaa

gooda Daga/ þñ temte Tungu ſijna fra Bondu / og Varer ſijnar ad ei tale þær Svik. Og þott Meñ kunne ad eiga ſokullt vid einhvern / þa getur þeſſ / er ſame Poſtule ſeiger eñ aptur / 1. Pet. 3. Gialldeð ecke Jllu Jllt / eður Laſt fyrer Laſtmæle/ helldur bleſſed i Stadeñ þeſſ/ vitande ad þier eiud til þeſſ kallader/ ſvo ad þier Bleſſunena erfed. Eñ allra helſt lætum oſſ þad Nugfaſt vera / ſem Frelſareñ ſeiger nærre med ſomu Ordũ / Matth. 5. Eñ eg ſeige ydur/ elſked Ovine ydar /bleſſed þa/er ydur bolva/giored þeim gott/er ydur hata/ og bidied fyrer þeim/ſem mootþægia ydur og ofſækia/ ſvo ad þier verded Born Fodur ydar/ ſẽ a Himnũ er. Eckert er Omañlegra/ eckert ſioſvirdelegra / eñ ad hefna ſijn med Lygꝫ og Laſtmælũ/og þ giora ei giarnañ utañ þeir / ſem ecke megna ad ſkepta Skape ſijnu a añañ Hatt. Þvi er verdt ad hrooſa/er Memnon Herhofdinge Darii Perſa Konungs ſagde Fordum vid eitn Ordꝫ Hmk i Lide ſijnu/ er hañ Laſtmællte

-mællte Alexandro hinū Stoora / Fiandmañe Darii/ pa laust̄ hañ peñañ Þegn med Staungeñe / og ſagde : Eg el þig til þeſſ ad þu berieſt vid Alexandrum/ eñ ecke ad þu laſter hañ/ ſvo ſem giære hañ þeſſ til/ ad hañ munde ecke hafa mikeñ Þroolt til ad beriaſt med Hondunum / er ſvo være Openmynñtur. Eirn Lyge-Muñ ur er tvy-eggiudu Sverde lyktur/ þvi hñ ſkadar a bædar Sydur/bæde uppdiktar hñ hid Vonda og nidrar þvi enu Gooda. Og þoll ad morgum / ſem vill Chriſteñ heita / þyke lyted ſpuñed i þeñañ Glæp / og þad ſvo miøg lyted/ ad ſa þykeſt Goodu bættur/ ſem verſt gietur uñ ſiñ Naunga talad a Stundum/þa mættu Meñ þo lyta til þeſſ/ad St. Paull/ 1. Cor. 5. legg ur þeſſa Dygd ad Jøfnu vid hina verſtu Klæke / og ſeiger : Ad ef nockur/ ſem Brooder (þad er Chriſteñ) kallaſt ſie þeſſ Hattar / ſkule Meñ ei hafa Umgeingne med honum/og ecke ſamneyta. Nædelegt er til þeſſ ad vita/ ad Chriſtner Meñ ſkule þañ ſama Muñ / med

Hvertum þeir medtaka Christi blessada Hollð og Blood / sem forked var peirra Synda vegna med Lygum og Flærade / ad þeir vilia þaſi sama Muñ (seige eg) lia Andskotanum til ad skiemia hina froo-mu og saklausu Guds Lime med. Eingu er Lygareñ lijkare helldur eñ Flugunum/ hvertum Dioflarner verda og samlijkt-er i Skriftteñe / þær hafa sitt Foostur af asiatra Fuikenda Saurendum / og svo er hiſt Bakmaluge / ad haſi hefur svo ad seigia Næring sijna / og elur Lijgena a asiara Mañá Ovirdingum / hvertar haſi seiger þusundsiñum stærre/eñ þær eru / giorande svo þessa Mijflugu ad einum Vijfallda. Eg vil ei tala margt uñ þa / sem hafa Inde af ad rægia samaſi gooda Vine og Naunga: Eingeñ er skadsamlegre Drepsoott til i Heimenum eñ sooddaſi Tunga. Hver er þvilijk Dygd / sem Kiærleikurenn Christenna Mañá a milli/ hñ er Grundvollur Frid-arens/ haſi samteinger Mañaña Hiort-tu / og giorer eitt of morgum / haſi læt-

ut eirn hera asiars Byrde/ hn giorer riett trwyd Guds Born ad eins Lijkama Lim-um under JEsu Christo/ sem er Sapn-adarens Nøpud/ hañ ebler Mysturseme-ena/ auglijser Trwna/ styrker Vonena/ og er po mestur ap þessum seiger St. Paall / 1. Cor. 13. Eñ eckert er hønum svo bañvænt Eitur / svo sem Roogur og Bakmælge. Vilie nockur hapa Diøpulen apmaaladañ / þa virde hñ eirn Roogs-Mañ fyrer sier / og er þad hañs fullkomed Eglate / svo ei kañ eitt Egg odru lijkara ad vera: Þvi svo sem hañ stendur framme fyrer Gude og ærakar Ut valda Dag og Noott/ Apoc. 12. Þad er hañs stærsta Mein ad Madureñ er i Guds Vinattu/ og þad angrar hañ ad Christner Meñ uñast sijn a mille: Svo er og hiñ ecke til Frids ep Meñ elskast Jñbyrdis: Hañ kveiker giarnañ Natur a mille Brædra/hvar Gud hepur And-styggd a/ og hañ spiller og ruglar almenne legre Fridseme / svo hañ kuñe ad piska i þvi Ohreina / og siaañ vier hier ap hvad

 skade

skadsamlegur ad þesse Løstur er. Take
þo eingenn svo Ord mijn/ ad eg þad Roog
kalle/ þegar einhver/ sa ed Ortelt lijdur /
kvartar yyrer sijnu Yyervallde / Edur
þeim hann eiga ad forsvara / umm þad
hann þykest Vanhalldenn vera / þvi
Walldstiettenn er hinum Bondu til Hegn
ingar sett/ Rom. 13. Og skyllde Ortelt
urenn ecke yyrer henne kiærdur verda /
Hvernenn mætte hun þa giøra sitt Em
bætte? Eg vil enn þa framar tala/ ad
þoott eirn / sem Oskunda lijdur af vondum
Monnum/ giøre miked af þessu/ þa hygg
eg ad hønum eige i slijku nockud ad vor
kienost/ þvi hann kann skie meinar Søkum
Fækiænsku sinnar / ad sitt Mæleyne sie
betra / enn þad reynast kann. Eg verd
hier umm ad tala / þvi eg veit og reynt
heye / ad þad er Almenit vor a medal /
ad Menn setia illt Nayn uppa svoddann
Aklaganer/ og kalla þad Roogs-Mæl /
ef nockur kvartar umm þad hann Ortelt
lijdur/ svo ad skie mætte/ ad þeir sem Hug
litler eru / enn þo Heldvirder vera vilia /

ad þeir skirrest vid ad tala um̄ þaꝛ Vanꝛ
sa / er þeir þyrer verda / og þole helldur
Orietteꝛ / ecke fyrer Guds Saker (hvad
ed være hiꝛ ægiætaste Nlutur a Christꝛ
nū Maꝛe/ þegar þad skiedur fyrer Guds
Saker) helldur þess vegna ad þeir Ottast
framar Meꝛiena/ hia hverium þeir ecke
Riettienum na / helldur eꝛ Gud / sem
hinum Vesæla mun þo æn alls Eþa
giora riett um̄ siđer/ þott hꝛ drage þad
undaꝛ um̄ Nrꝛd. Fiærre sie þvi ad eg
um̄ svoddaꝛ Nlute hier tale / helldur um̄
þa/ er bera Roog Maꝛa i mille/ um̄ þa
Nlute er þeim eckert vidkoma / Jaþnvel
ølldungis upplogna / og spilla þaꝛenn
Kiærleikum a mille þeirra / sem aꝛars
mundu ad øllu sæiter vera / hverium eg
sagt heþe / og seige eꝛ nu / ad eckert er
sæbeiꝛfara Þijslarþære Andskotans.
Eg vil ei fæ mier til Orda um̄ þa / sem
ad vꝛ svijlande gioraſt Liwgvitne/ ſijnum
Nægunga til Falls og Nrøſunar. Nvad
ſeiger Salomon þar um̄? Prov. 6. Sex
Nlute hatar DRotteꝛ / og a þeim ſiꝛ

undaꝛ

unda hefur hann Andstygd / sem er eitt Fals=Vottur; Er þad og ell Von/ þvi ad Gud er sialfur Sannleikurenn / Kann hønum þvi eckert svo gagnstædt ad vera/ svo sem eirn Skrøk=Vottur. Gud er sialfur i Doomunum / þvi er ecke þat vid ad dyliast / ad sa sem her Lingvitne framm fyrer Doomarann/ sem situr i Guds Stad/ hann lygur ad Gude. Eirn Fals Vottur er þeim Mun verre ødrum Lyg°urum/ad hn̄ skadar a svo marga Vegu: Hann hæder Gud/ hvers hæleita Nafn/ ad hann tekur Lygene til Vitnis/ svo sem villde hann giora Gud ad sijnum Stall=Broodur i Skommene: Hann svykur Doo°marann / hverium hann Doitande kiemur til Rangdæmis: Hann feller hinn Sak=lausa / hvers Blood ad er yfer Svikar°ans Hofde. Vel talar Salomon umm þetta / Prov. 19. Eirn Fals=Vottur hæder Doomenn / og Munnur Oguðlegra gleyper Ranglæted: Sannlega hæder hn̄ Doomenn/ þvi hann lætur Riettenn/ sem er hinn allra beste Hlutur af Gude giefenn / til

ill ad vidhallda Mañaña Sambwd og Selskap i Heimenum / verda ad Kieite arleyse / og hañ pirrer Christeñ Log og Setninga synum Asetninge: Hañ svelgaer Rangliæted/ þvi sa bytur Hoþuded aß Skomeñe/ z hepur wiskwfad allre Blygdan/ sem feller Saklausañ/ þar hañ a ad reisa hañ/ er reiser Ranglætañ/ sem hñ fella ætte. Og er þad ecke nøog B. M. ad Meñ vareſt ad liwga nockru fyrer Doome uppa eirn Saklausañ / helldur er sa eins argur/ og øllu verre/ sem þeiger um Sañleikañ / nær hañ er tilkvaddur hañ ad bera / þvi hañ gioerer sig sekañ i beirre Synd/ er hañ dylur/ og hyggst ad blinda Augu DRottens / sem eru i Doomenum. Ja eg seige eñ þa / hñ er verre eñ hiñ/ sem opeñberlega lygur / þvi øll Svik eru verre eñ Opbellde/ og þess argare/ sem þoug eru svikſamlegre. Gud veit/ t ad eg ecke veit hvad sodddañ Meñ þeinkia: : Eg kañ ecke añad sia / eñ Dioßulsens Eingill mune hafa bared Sigg i þeirra Samvitſkur / og markad

þær

þær med Nelvþtis Brefie-Merke/um̃ hve
ek mier virdest ad Paulus tale/1. Tim. 4.
Soo sußoirdeleg/ svo Ogudleg/ svo and-
styggeleg er nu Tungufiar Vanbrw-
un / sem nu heþe eg sagt / og ollu fram-
ar eñ eg kañ fra ad seigia. Fyrer þess-
ar Oodader / er synduger Meñ leika sier
ad/ er nu Guds Sonar blessadur Muñ-
ur / i hverium allorei fundeñ eru nockur
Svik/ aþ Daudlegum Þorsta koalen/ og
þo ætla þeir sier med þessu Athæþe / nær
þeir Gudlasta/Liwga/ Sverja/ Bakta-
la/Rægia eirn Broodur vid añañ/ Soneñ
vid Fodureñ/og Þienarañ vid siñ Lænar
Drotteñ / og halda a þessu allt fram̃ i
Daudañ / þar til þeir gieta ecke leingur
loged / Þo ætla þeir sier/ seige eg/ med
þessu Athæþe iñ ad ganga til Lyfsins-
O vei/O vei/Nærsta mieg heþur And-
skoteñ uppþyllt slykra Mañs Hiortu /
ad þeir meina ad Himnarijke mune svo
litils verdt/ fyrer hvert Konungur Dyrd-
arenar heþur Lijþ sitt lated / og wistad-
ed hinar bitru Helvþtis Þijsler / edur ad
JEsu

JEsu Forþienusta mune gagna þeim / er þañeñ breyta alla Æpe syna / og ad hinn strange og Riettlate Gud mune kasta þessarre ógurmælu Perlu fyrer þaug Svijn/er hana þañeñ Footū troda. Hver Spru hepur ad heyra / hañ heyre þad / og læted ydur þad til Hiarta ganga/Legged aþ Svik og Prettvyse/Roog/Lyge og Bakmælge / Vitande þad / ad hver sem læst þioona Gude og temur ecke Tungu syna / hañ viller sitt Hiarta og hañs Gudrækne er Hiegoome/Jac. I. Eñ allra helst sieu hier um̄ amiñter Forelldrar/ og adrer/sem Vngdoomenum stioorna eiga / ad þeir ecke einasta hape eingañ illañ Mußsoþnud fyrer Börnunum/ edur lyde/nær þaug slykt giora / helldur venie þeirra Vngmeñis Alldur til Þacklætis og Loþgiordar vid hiñ liþanda Gud/eñ straþþe ryggsamlega skam̄ arlegar Ord-Radur og piblolegt Hial / ad þess-hattar Klæker næe eingre Root i Barnañs Hiarta / þvi þ vill eirn gamall um̄ Hend haþa/ er hañ ungur nam/

þar

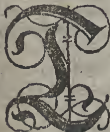
þar til hñ maa ſkie/ kiemur i þañ Kvala Stad / hvar hañ ecke fær eirn Vatns-Dropa til ad kiæla med Tungu ſijna. Og þo hvad meſt/a Vngdoomenũ Vara ad taka vyrer hiñe ſkadſomu Lijge / hvert ed myrder Saalernar / ſeiger hiñ Vijſe / og þad þeſſ helldur / ſem Mañlegre Nattúru er hættara hier vid / þvi allt Nollo er Lijgegiarnt / ſeiger Poſtulañ : ſijdañ Fader Lijgeñar / hiñ bölvade Noggormur / ſpiooo Syndeñe iñ i Heimeñ / med hiñe fyrſtu Lijge / ſijdañ hefur alldrei uñ heillt grooed fyrer oſſ Adams Nidium/ þvi ætte Börnunũ eingeñ Lijge ad þolaſt/jafnvel þott hun ſmaa og ſakalaus vera þyke / Þvi ef nockur venur ſig a/ ad liwga opt ad Gamne ſier / þa er hætt vid/ ad honũ fare ſvo fram i Kunſt eñe / ad honum þyke ecke miked fyrer ad liwga Lijf og Æru af ſijnum Naunga/ og ad hñ liwge ſvo lenge ad ödrum / ad hñ liwge uñ ſijder ad ſiaalfũ ſier/og trwe þad ſatt ſie/ er hñ þo vita mætte Lijge vera. Hvad er ad vera yfergiefeñ i fraaleitt

leitt Stfie/ eþ ecke et þetta? Rom. 1. O Herra JEsu Christe / þu sem ecke uppaukst þÿnum Munne/ helldur eñ Saudur til Slatrunar leiddur / þa þu Mootmælest þolder/og þeir toludu i giegn þier alla Bondsku/ Birdst þu med þessare þine Forþienustu ad bæta Mælge vord/ og vorn Oþarþañ Mañsoþnud : Legg þu þitt Loþ i vorn Muñ / og lat þÿna Dÿrd og Vegsemd vera Epterlæte vorra Vara. O vor Gud/ þu ert vor Gud/ lat vora Sælu arla þyrsta epter þier/og vort Lÿþ gyrnast þig a þurrlendenu/ þar vier þreitter erum fyrer utañ Vatn/ Ps. 63. Og i hine sÿdustu Daudans Neyd/ þa vor Tunga gietur ecke talad leingur / Þa virdst þu ad lata þiñ Heilaga Anda tala i Hiortum vorum / og bera vorum Anda Vitne um̃ / ad vier sieum Guds Born / og Arþar Himnarÿkis / Þar aller Utvalder seigia þier eilÿþa Dÿrd og Loþ um̃ allar Allder Allda. Þad bænheyre Miskunsamur og goodur

Gud/

Gud / fyrer Sonarens Forþienustu / og veite oss þar til Nad H. Anda / Amen.

PREDJKUN
Wt af hinu
Siøtta Orde Drottens JEsu Christi a Krossenum.
Pad er Fullkomnad.

Vent er þad sem hinn Almattuge Gud og Fader DRottens vors JEsu Christi hafde umbodet sijnum Eingieinu Syne ad framkvama / þegar hann sende hann i þennan Heim / Synduga Menn Saluhoolpna ad giora / 1. Tim. 1. Sem var / ad kienna Monnunum Veg Saluhialparennar / og ad forlijka þa vid sialfan Gud med hisie dijrmatu Foorn / fyrer hveria hann er einustie ikigeingenn i þad allra Helgasta / ad wtvegga dre eilijf-

ke Endurlausn/ Hebr. 9. Nid fyrra wer
ielte hañ / allt fra þoi hañ inngieck hid
Kieñemañlega Embætte / þegar hañ
var skijrdur aß Johañe i Añe Jordan/og
svo ad seigia Prestvigadur og smurdur med
Heilogum Anda / Matth. 3. Þar uñi
talar hann svo sialfur / epter hina
laungu og allra-Hiartnæmustu Predik-
un fyrer sijnum Læresveinum/svo sem til
eins Skilnadar under siñ Dauda / er
skrifud stendur hia Johañem / Cap. 17.
Eg heþe/ seiger hañ vid Fodureñ/ full-
komnad pad Verk / er þu gieckst mier ad
giora / og heþe opeñberad þitt Naþn
Moñunum. Nid sijdara heþur hñ fram
kvæmt i ollu þoi / er hañ a ollum sijnum
Hiervistar-Dogum saklaus þolde fyrer
vorra Synda Saker/ þar hañ var i Fat-
tækt og Orbyrgd alen/þar hñ var Reiß
um vaþeñ / þar hañ var i Asnaßalleñ
nidurlagdur / þar hañ var aß Herode ops
sooktur / þar hañ vard Lands-Flootta /
þar hañ hungrade og þyrste / þar hañ
þreyttest og siþlade/ þar hañ var umskor

eñ / sa ed þo umſkier Israels Hiarta og hañs Sæds Hiarta / Devt. 30. Þar hñ var bunden og hrakeñ / sem Dioþuleñ bunded heþur med Myrkrana Nleckium/ 2. Pet. 2. Þar hñ var hæddur og spottadur / J hveriū ad bwa aller Fiærſioodr er Vitſkuñar / Col. 2. Þar honum var hrækt i Andlit/ sem jaþnvel med Hrækia ſiñū læknade hina Dauþu / Mallauſu og Blindu / Marc. 7. Hañ var falſklega æklagadur / sem er hiñ einaſte Arnadar-Madur millum Guds og Mañа / 1. Tim. 2. Og hñ var ſeldur fyrer 30. Silþur-Peninga / hvers einaſte Bloodz Drope er þuſundſiñum dÿrmætare eñ all ar hañs Skiepnur. Med allre þessare Armædu / er DRotteñ vor þolde a hiñe Mædusamu Hraknings Reiſu siña Lijfsdaga/ fra Aſna-Stalleñū til Gælgans/ heþur hañ Fullkomnad þad allra furdulegaſta Dasemdar-Verk / sem nockurn Tijma heþur ſkied / edur heyrſt a Himne og Jordu/ sem var ad forlijka Mañeñ vid Gud/og Myskunsemena vid Rettlæted:

læted. Enn allra hellst hefur hann þad Fullkomnad/ og eitt Fullkomenn Enda a bunded / þegar hann fórnfærde sialfum sier Gude til eins Sætleiks Ilms/ Eph. 5. a Krossens Altare/ Hvar fyrer/ þeg ar hann visse þad var allt afstaded / sem hid eilyfa Riettlæte/ af hinnu trwa Guds Þioon / Esa. 53. witheimte / sem hin eilyfa Speke hafde ætlat / ad hann lyda skyllde / sem hinn eilyfe Kiærleike sialf viljugur þola villde / þegar hann hafde fyrer utann allann aban Nita og Þwnga Dagsens vered Hwdstrykfur / Þyrnum Coronadur/ a Krossenn uppheingdur/ med al Spilloirkia reiknadur/ og med Galle og Edike dryckiadr epter Ritningunni/ z ecke ett epter var/ nema þ ad fela Anda sinn i Fodursens Hendur/ z deyia/ þa sagde hñ : Þad er fullkomnad. Þesse er hin einasta Foorn/ sm Gude lykade fyrer Synderenar. Þad stendur skrifad umm Noa/ Gen. 8. ad hann hafe byggt Drott ne eitt Altare / þa hann var frelsadur af Vatns-Floodenu / og offrad þar a

allskonar hreinū Dyrum / og Gud lukt-
ade eirn Hogildar Ilm/ svo sem þar verd-
ur ad Ordū komest / og hn̄ sagde i sinu
Hiarta: Eg vil ei framar bølva Jørd-
ūne fyrer Mañsens saker / og ecke fyr-
fara ollu þvi er Lijfs Anda hefur a
Jørduñe. Hafe nu hiñ Myskunsame
Gud svo blijdkast vid þessa Foorn / er
Noe giørde honum til Hlijdnes og Þack-
lætis i Von epterkomande Giæda / Hvad
mikłu framar mun hns Reide þa hvijl-
ast / og Stadar nema vid þetta dyrmæta
Offur sijns Eingietens Sonar/ er hon-
um giørdest hlijdeñ allt til Daudans / og
ei framar upptendrast yfer þeim / sem
a hañs Nafn trwa? Hver kañ þessare
Foornfæringu kreptugre edur fullkomn-
are ad vera? hvar ed Kieñemadureñ er
Gud og Madur/eirn Prestur epter Skick-
an Melchisedec / Ps: 110. an Fodur a
Jørduñe / an Moodur i Himnenum/ an
Uppruna / Ebr. 7. þvi hañ er getiñ
adur eñ Morgun-Starnañ var/ Hañs
Utgaungur er fra Eilijfd / Mich: 5.

Hver vill wtskyra hans Gietnad? Esa. 53. Foornen er hid saklausa Guds Lamb sem ad i burtu ber Veralldarennar Synd-er / Joh. 1. J hvertum ad Faderenn all-eina stina Velpocknan hefur : Hann er eins og Saudur til Slatrunar leidd-ur / Og hann þagde svo sem Lamb fyrer þeim þad klipper/og upplaukt ecke sinum Munne/ Esa. 53. Svo ad Foornar Blood ed/ er Guds eiged Blood/med hveriu hann hefur Endurleyst Christnena/ Act. 20. hvert ed hreinsar oss z þvær af ollum vorū Syndum/ 1. Joh. 1. Elldurenn med hver-ium Foornenn upptendrast og fullkomnast/ er hin brennande Kiærleike Eingietens Sonar Guds/ med hvertum hann elskade oss þegar vier vorum hans Oviner/ Rom. 5. hver honum ordenn er svo sterkur/ sem Daudenn / hvern mikil Votn kunna ecke wt ad slockva/ Cant. 8. og Vatns-Flood enn mikku sidur ad kefia / enn Baals Presta Vatns-Austur þann Elld / er af Himnum ofann piell yfer Foorn Eliæ Spamanns fordum Daga / 1. Reg. 18.

Þesse Kiærleike er eirn Himneskur Elsk-
unar Elldur / þvi Gud / sem i Himnen-
um býr / Hañ er eirn Elldur / Heb. 12.
Hañ er og Kiærleikureñ / 1. Joh. 4. Hañ
bioo og i Christo / og Christur er sialfs-
ur saññur Gud og þad eilijfa Lijf / 1. Joh.
5. Þar fyrer er vort Endurlausnar
Verk svo FULLkomed: Og þott ad
Guds Eingeteñ Sonur meine eckert
aflad med þessu Orde / eñ þess Fullkom-
nan / þa heyrer svo margt þar til / ad
mier sijnest eitt Gudhrædt Hiarta kyñe
med mikillre Vnadsemd ad yþervega hv-
ad miked þetta Ord i sier iñebindur. Vil-
ium vier þvi med færsiu Ordum Hugleid-
da i þetta Siñ / Hvad vor Endurlausn-
are bodar oss hier ad vera FULLkomnad/
Med þeim Lærdoomum/ er þar ad lwta.
Gud hialpe oss þar til med sijnum Hei-
laga Anda / J Nafne JEsu / Amen.

Jæsed/ vier forum upp til
Jerusalem / sagde Endur-
lausnareñ til sijña Læresvei-
na/ hia Luc. i 18. Cap. Og
þar

þar mun fullkomnast allt þad skrifad er
af Spamønnunum um̃ Mañsins Son /
og hañ mun ofurseliast Heidingium / og
mun spottadur / svyvirdtur og hræktur
verda / og þeir munu hwydstrykia hañ og
af Døgum rꝗda. Ecke meinar vor
Endurlausnare ad þad mune allt þar
framkvæmast/ sem um̃ hañ er spꝗd/ þui
margt af þui var ꝗdur uppfyllt a hañs
Hiervistar-Døgum. Ein Mey hafde
Frioofsem ordid/ Esa. 7. Sa Hertog,
eñ sem stioorna skyllde hañs Foolke Is-
rael / var allareidu wtgeingeñ af Beth-
lehem a Gydinga Lande / Mich. 5.
Jacobs Stiarna var uppruñeñ / Num.
24. Ande DRottens var yfer hñ kom-
eñ/ hañ hafde smurt hañ til ad predika
Evangelium/ Fatækum hafde hañ sendt
hañ/ Esa. 61. Blinder feingu Syn/
Dauper heyrdu / hiñ Halltε dansade svo
sem Hiortur / og þar uppleystust Tung-
ur margra : Hver Furdu-Verk hñ sialf-
ur uppa sig þyder / Matth. 11. þegar
hañ svarade Johañis Læresveinum/ sem

til hans voru sender. Hann hafde og alla Kridu soo sem hoogvær Koningur inrid-ed til Doottureñar Zion / sitiande a eirn-re Aufnu / og a Folanum hennar Syne / Zach. 9. Þetta var allt saman upp-fyllt / og þurfte ei framar upp ad fyll-ast: Þar fyrer stendur hier i Textanum eitt Ord / er merker ad binda Enda a eirn Hlut / og jafnvel hid sijdarsta af honū ad fullgiora: Þad hefur vor bless-ade Endurlausnare giort i sinne beisku Kvøl / er hañ polde vor vegna epter hina sijdurstu Reisu sijna til Jerusalem / þar hid Saklausa Guds Lamb / sem Foorn-fært er i fraa Upphafe Veralldar / i Skugga Fyrermyndanaña / var sialfur slatradur a Kroßsens Altare / hvar epter hin sanna Kietilætesins Sool fagurt skein / epter Formyrkvan Daudans / yfer alla þa / sem Nwngra og Þyrsta epter Riettlætenu / og hefur med sijnum Upp-runa Skuggañ i burt-drifed / og Mynd-er hins gamla Testamentesins afmaad / sem ei kuñu Samviskurnar ad hreinsa /

Nebr-

Neh. 9. Og þegar hañ var uppheinge dur / hefur hañ alla Nlute til sijn dreig ed / Joh. 12. Tialldeð i Musterenu er i sundur-rifnað/ og það Allra Helgasta/ i hvert ecke mætte ifigganga / nema hiñ Ypparste Kieñemadur einusinne a Are/er almeñelegt orded/svo að Figururnar uñu sneruft i Sannleika / Spaadoomarner i Fullkomnan / Kyrkiu-Logmaled i Evangelium / sem er Christi Logmaal / og hinar morgu Foornfæringar i eina Foorn JEsu Christi Guds Eingitens Sonar/ sem er Forlikun fyrer vorar/ og ecke einasta fyrer vorar / helldur fyrer allar Verallðareñar Synder. Vm þessa Allra Helgustu Dasemð hafa Fordum Daga spaað/ David Konungur i Ps. 22. Zacharias Spaamadur i hañs Bookar 12. Cap. Eñ allra greinelegaft Esojas i hañs Spaadooma 53. Cap. Sia þu/ Minn Pioon mun forsiaallega breyta / og hañ mun uppheffiast og miøg hatt upphafeñ verda / svo það marger munu hneyxlast a þier/ af þvi að hañs Yfer- litur

litur er vidurskyggelegre helldur eñ aðra Maña / og hañs Asynd helldur eñ Mañaña Barna / eñ hañ mun a þeñañ Hatt mðreiþa marga Heidingia / sm̃ þad eitneñ Konungarner munu skunm Muñe samañ halda i moote honum / Pvi ad þeim sem eckert er þar aþ kuñgiort / þeir somu munu sia þad med Fagnade / og þeir sm̃ þat haþa ecke neitt wt aþ heyrt / þeir munu merkia þad. Þetta er i JEsu allra Helgustu Kvol og Pijnu olldungis Fullkomnad / þvi i hañs Dauda erum vier skyrder / fyrer hañs Dauda er Heilsusamleg Guds Raad auglioos orden ollum Mañum / Og þa vier medtokum þad Heilaga Holld og Blood / sem a Krossenum doo vor vegna / þa kuñgiorum vier Dauda DRottens / Og fyrer siñ Dauda / er hñ Daudañs Daude og Helvijtis Olyþian orden / Os. 1. Þat fyrer Heþur vor HErra med fullum og ollum Riette og Myndugleika sagt a Krossenũ:

Þad er fullkomnad. Þvi jaþnvel þoott hañ heþde ecke eñ þa siñ Anda

fra sier læted/ er hañ þesse blessudu Ord talade / þa hafde þo Daudenn alla teiou feinged ſvo Yfero Hond yfer Lijpenu / ad hañ kuñe epter Natturlegum Hætte ecke framar ad lifa/ Og hñ talade þesse Ord med þeim epterfylgiande á medañ hañ var ad deyia / Staddur á mille Tijmans og Eylijfdarennar. Sierhuer aller Christner Menn / huert nockurt af øllum Guds Ordum kann ad bregdast / og hvorſu satt þad er / sem Paulus til Hebræos seiger / Cap. 12. Ad þad sie Omøgulegt ad Gud kunne ad liwga. Ia/ Himen og Jord munu forganga/ eñ hañs Ord forganga alldrei/ þaug munu forganga/ eñ hañ vara/ Himnarner munu firnast sem añad Fat/ og ſvo sem Klæde mun hañ þeim umvmhuerfa/ og þeir munu umbreytast/ eñ hñ er eirn og hiñ same / og hañs Ar þrotna ecke / Hebr. 1. Aller Spámenn hafa til Christum spád/ og allt hvad þeir spád hafa/ þad er á Christo og i hønum Fullkomnad. Eñ hñ hefur eirneñ spád/

hvad epter hans Daga skie munde hier a Jordune. Kom þad nockud fram vid hans elskulega Lærisveina epter hans Upnnaþør/ ad hann hefde þad ecke ædur sagt? Hann sagde þeim fyrer/ ad þeir munde sæta og græta/ enn Heimurenn mun de fagna/ ad þeir munde aklaga þa/ og wr eitnre Borg i adra ofsækia / Nwdstrykia þa i sijnum Samkundu Nwsum og Lijfe svipta / Matth. 10. Og hver sem ad þa Lijflete/ hann munde meina sig ad giora Gude þægt Verk/Joh.16. Þetta er allt samann a þim Fullkomnad / og ecke einungis a þeim/ helldur a øllum hans heiløgu Pijslarvottum/ sem Vitnisburdenn JEsu Christi hafa med sijnu saklausa Bloode underskrifad. Hann fyrer-sagde Jerusalems Eydelegging / hversu ad Ner-Menn mundu hana umm-kringia og hana nidur ad Velle briota/ og ecke lata eirn Stein yfer Steine i hesse standa / Luc. 19. svo ad Gydingum munde þeirra Hws i Eyde læted verda / Matth. 23. Allt þetta er Full-komnad

komnad og framkomed. Vor Frelsare hefur oss og epterlæted eirn merkelegañ Spaadoom / Matth. 25. Cap. um̃ hiñ Sijdasta Dag / hversu pad Mañsins Sonur mune koma i siñe Dijrd / og aller heilager Einglar med hønum / og hañ mune sitia a Sæte siñar Dijrdar/og allar pioo der mune samañsafnast fyrer hønum / og hversu hañ mune seigia til peirra a hægre Hønd : Komed blessader Børn myns Fødur/og eignest pad Rijke/ sem ydur er til-bwed fra Upphafe Veralldar. Eñ til hiña a vinstre : Fared fra mier bølvader i eilijfañ Elld / sem fyrer-bweñ er Dioflenum og øllum hañs Aeum. Vier sem nu vitum ad allt þetta er framkomed a Christo / sem fyrer er sagt um̃ hañs fyrre Tilkomu af Moise og Spamøñunum / pvi skylldū vier ecke iewa pvi / er hañ sialfur seiger um̃ hiona sijdare Tilkomu siña ? Pvi fimed / Hier er meire eñ Moises. Nu fyrst vier høfum þessara Mafña Vitne medteked/ Hvad miklu helldur skylldum vier Guds

Vitnisg.

Vitnisburd medtaka ? 1. Joh. 5. Vier aløsum aller Gydingum / ad þeir þeckia ecke sin Vitiunar Tijma/og ad þeir hafe Konung Dyrdarennar Krossþestan : En sinnum til ad vier ei uppþyllum þeirra Mælingu / hvertia vier løstum. Þeir søgdu : Hefdum vier lifad a Døgum Fedra vorra/ villdum vier ecke hafa þeirra Stallbrædur vered i Tijplæte Spamanñ-anna. Svo veit eg ad margur er enn nu sem þeinker : Hefda eg lifad a Christi Døg-um/ og vered eirn af hans Lærestveinum/ heyrt hans Kienningar / og sied hans Krapta-Verk/munda eg ecke hafa giort mig sekann i Bloode hins Riettlæta. En sia til ad þig hende ei verra enn Gyd ingana : Þeir Krossþestu hann Einusinne/ Sia til ad þu Krossþester hann ecke ad nyu / nie halldet Sattmalans Blood almennelegt / med hveriu þu ert Endur-keyptur / Heb. 10. J þvi ad forsmaa Guds Langlundar-Gied epter þijnu for-hertu Hiarta / og safner þier svo Reide a Deige Reidennar / og Guds Riettlætis Dooms/

Doomis. Rom. 2. Þu hefur einga Afsøkun hvort ei hafer þu Christum sied i Holldenu/ þvi han er þier fyrer Augum afmaladur i Ordenu / Gal. 3. Og ei gagnar þier meira sw Afbøtun fyrer Guds Doome / helldur efn Bræðrum hins Ryka / hvort ei være Lazarus til þeirra sendur. Seig þar fyrer ecki i Hiarta þynu/ hver mun uppfara i Himenenn? Þvi það er ad toga Christu ofan/ Edur hver mun niðurstigga i Undirdiwpen? Þad er ad leida Christ aptur fra Daudum. En hvad seiger han? Nærre þier er Orded / i Munne þynum og Hiarta þynu: Það er Ord Trwarennar er vier predikum / seiger St. Pall / Rom. 10. Þvi svo sem það Gydingar hofdu Moisen og Spamennena / af hverium Christi Tilkoma var og fyrer-sögd / svo hefur og þu sialfan Christum / hans Ord og hans Postula / af hverium hin sijdare er bodud med øllu liosare Ordum/ helldur en nockurn Tyma hin fyrre i gamla Testamentenu : Þvi skule Men seigia

nockud Gydingum til Vmbootar/ pa vo=
eu Figurur og Spadoomar hins gamla
Testamentis svo Ohoosar / ad aud=
velldlega skie kunne / ad þeir / sem epter
Holldlegum Skilninge rañsokudu Ritn=
ingarnar/ ætla mundu / ad Messias ÿrde
nockurskonar Verallðlegur Herra: Eñ
fyrer oss hefur Christur berlega talad/og
mællt einga Ordskvidu / þar hañ seiger
hia Matth. Cap. 24. Mañsens Son=
ur mun koma i Skyum Himens med
Magt og miklu Vellde. Og St. Pall
segur under med honū/ i Tess. 4. DRott
eñ mun med Hroope og Hofuds Eingils
sins Roddu og Guds Lwdre af Himnum
ofañ koma. Og aptur talar hū svo þar
um / Rom. 2. Ad DRottenn mune pa
dæma um̄ heimuglég Mañaña Efne /
epter siñu Evangelio fyrer JEsum
Christum. Þetta vita Meñ allt ei sÿdo=
ur eñ Gydingar vissu fyrer hañs Til=
komu i Holldeð. Hvi ðrygia Meñ þo allar
Dæmder ? Lixgo/Stela/Ræna/Sverja
falsklega/Forakta Gud og hñs H.Ord/
Ap=

Aprækia hafis Bodord / eru Afilauser / Ospuudsitwker / Drambsamer / Forelld-runum Ohlydduger/ Forakta Yfferbodna/ Foottroda Undergiefna/ og fremia allar þær Skañier/ fyrer hvertar/ad Gud heft ur afbroted þa Natturlegu Krifiena / Rom. 11. Og yfergiefed Neldingiona i framleitt Sifie/ Rom. 1. Svo ad eingeñ Heftur su Sogwirding a medal þeirra æfd vered/ ad ecke sie hun vidlyk frameñ nu i Christelegre Kyrkiu / ad undannteknne openberre Afguda-Dyrkan / og sinsida Menn.sier þo marga Gude, auk hins sañia / og hooraft Daglega fraam hiaa honum / epter þvi sem hver er Skape fareñ / og þeir sem eckert añad hafa / giora sialfa sig ad Gudum / og leggia meire Virdingu a siñ vesæla Kropp og særmoda Sal / er honum illa stioornar / helldur eñ a hiñ lifanda Gud/sem hoorn speggiu kañ ad kasta i eilifañ Elld / ef hañ vill gaanga i Doom vid Syndarañ/ fro ad fraam skneñ komeñ Spadoomur Petri i margra Verkum/ hvad sem Niar

lad hefur ad geyma/ þar hañ seiger : Ad a siduſtu Dögū mune uppkoma Spottarar / þeir ed ſeige : Hvar er Fyrerheit hñs Tilkomu? Þvi ſidañ Fedurner ſofnudu / þa hefur þad ſoo til geinged i fra Upphafe Skopunar/ 2. Pet. 3. Ja ef oſſ þyker laangt ad biida epter þeim Teikñum / ſem ſkie eiga fyrer hinn Sidarſta Dag/ þa meigum vier þo vel vita/ad þad mune alla reidu taka til fram̃ ad koma / ſem HErrañ Chriſtur bender oſſ til/ Luc. 18. Er hñ ſeiger : Þegar Mañſins Son ur kiemur / meined þier hañ mune finna Trw a Jordu? Nu ef ad Chriſti Spaadoomar/ Ef hñs heilögu Kieñingar/ Ef Stroffun og Hootaner/ þær ed ſkie i hñs Nafne/ Ef hañs Þolenmæde og Laanglundar Gud kuña ecke ad leida Mañeſkiuna til Yoranareñar / þa mættū vier af ſialfu Gudleyſenu i Heimenum læra ad ſnwaſt til Guds/og af Vantrwñe ſem drottna tekur i Verolldeñe / ad trwa a hiñ lifanda Gud / ſem Himen og Jörd hefur ſkapad. Nu ſeigiunſt vier þo aller vænta

vænta hiñs Sijdasta Dags / Svo seig-
ed mier þa i Guds Nafne / Seiged
mier / J hvoriu Trauste lifa Menn svo
Athugalaust ? Mun hañ nockud senda
Bod undañ sier? Nei / eingeñ oñur / eñ
þaug / sem Endurlausnareñ uñglelur /
Matth. 24. Og svo Daudañ / hver ed
Daglega vid oss talar i Epterdæmuñi /
og mætte vera svo sem eitt þeigiande
Predikare i vorum Eyrum / sem eñ þa
lifum / þvi svo sem Þienareñ er / svo er
og Hwsboondeñ / ad hañ kiemur eins og
Þioofur a Nooltu / 2. Pet. 3. Og þad
mun frañkoma / sem Endurlausnareñ
seiger :. Ad svo sem þad var a Dogum
Noe / svo mune og verda Tilkoma Mañ-
sins Sonar / þvi svo sem þeir voru fyrer
Flooded / ad þeir ætu og drucku / Gyptust
og sig gypta lietu allt til þess Dags / er
Noe gieck iñ i Orkena / og þeir vissu ecke
af fyrr eñ Flooded kom og took þa / Svo
mun og verda Tilkoma Mañsens Son-
ar / Matth. 24. Mun nockur vita af
þessu Deige nær hñ koma skal ? Eing-

añ veigeñ / Hvad Einglar a Himnum vita þad ecke/ Og Mañsens Sonur/ sem hiñ same er Guds Sonur/ hañ visse þad ecke a ſijnum Hiervistar Dogum epter Mañdoomenum/ Marc. 13. Hañ nockur ad hyltast fyrer hañs Auglite / edur hañs Reide/sem a Stoolnum situr ? Munu nockud Fiølleñ hrynia yper þa ? edur Halsarner hylia þa þeim til Vndañskota ? Langt er fra þui. Hrynia munu þaug ad sœnu / og þeir uñ Kollsteypast/eñ þo med þui Moote/ad Hopud Skiepnurnar munu ap Hita brœdna/ eñ Jordeñ og øll þaug Verk sin a heñe eru/ munu uppbrend verda. Og þeir sem haſa bunded Hiarta sitt vid Heim þeñañ / þeir munu fyrerfaraſt med øllu þui/ sem i honum er. Er nockurt Vndañfære fra þessum Doome og Deige DRotteñs? Eckert / þui hvørtia sem hid stranga og hrædeliga Dooms Apelle yfergeingur / þeim mun kastad verda i þad Dyke/ sem rykur ap Elde og Brieñesteine / þeirra Reikur mun uppstiga uñ Allder Alda/

og

og þeirra Ormur mun ecke deyia/og þrra Elldur mun ecke wtslockna / Apoc. 19. og Esa. 66. Eñ hver hlŷder votre Rædu ? Og hvertum verdur Armleggur DRottens predikadur / seiger Esaias 53. Hvad skal eg til þess ætla ad þeir muñe offast Dag DRottens/hvern þeir hôggia lángt i burtu vera/ sem ecke hrædast sin Dauda-Dag/er jafnañ fyrer Dyrunum stendur / og þeir ecke vita/ nema uppreiste med hvørre Sôolu / sem ad sköñ yfer þeirra Ranglæte og illar Athafner / og Mest lifa so so sem ætti þeir alldrei ad deyia/jafnvel þo þeir varla aftad giore eñ ad forþiena Daudañ / so sem Verdlaun Syndareñar / Rom. 6. Hver Eyru hefur ad heyra/hañ heyre þad. Vaked og bidied so ad þier fallied ecke i Freistne / Matth. 26. Vaked/ þvi þier vited ecke a hverium Tijma Hwss-Herrañ kiemur / Marc. 13. Og þetta mun allt vissulega fullkomnast. Af Fullkomnan Spadoomaña rijs Full komnan vorrar Endurlausnar og Upp-

 bygging

byggingu Christelegrar Kyrkiu. Nia Luc. 14. Cap. Frammsette vor blessade Endurlausnare eina Eptterliking a þeñañ Matt: Hver er sa af ydur / nær hañ vill byggia eirn Turn / ad hañ ecke setie sig nidur ꝍdur / og reikne Kostnadeñ / hverñ hñ hafe þad til / hvar med hañ kuñe ad fullkomnast / ad þegar hañ hefur Grund vølleñ lagt / og duger ecke til ad fullkomna þad / ecke giøre aller Gys ad hønum / þeir ed þ sia / og seige: Þesse Madur took til ad byggia og gat ecke fullkomnad? Ad sonnu talade DRotteñ þesse Ord til Mañfiøldans / er hønum eptterfylgde fra Hwse Phariseans / hvar hñ hafde læknad hiñ Vatnsiwka / i þeirre Veru / ad hver sa sem hønum villde til Handa ganga / mætte vita / hvad þeir ættu ad hafa til ad bera / sem villdu hñs Læresveinar vera / Sem er þad Hiartalag / ad hata Fødur og Moodur / Konu og Børn / Brædur og Systur / og jafnvel Sælu sijna hia hønū / svo sem skrifad stendur seiger i sama Capitula. Eñ nu

man

ma eg po um̃ Siß heimfæra pad uppa
ſialfaſt hafi. O hvad vel hefur vor
Herra reiknad allt þ er purfte til Bygg
ingar ſiñar Christelegrar Kyrkiu? Nañ
visse allt pad er, ÿpter hñ ætte ad koma/
Nañ var ſier medvitande ſiña Guddooms
Krapta / hverier alleina kuñu pær biiru
Neloftis Piſſler vt ad ſtanda. Hvad
ma ſoo dyrmætt vera / ſem Guds Ibvd
i Mañenum? Hvad kuñe ſoo kroptugt
ad þikaſt til Forlykunar / ſoo ſem Guds
eiged Blood? Hver kuñe pvilykut Be-
falingur fyrer Syndena ad upphugſaſt/
ſoo ſiñ Daude Eingielens Guds Sonar?
Hver er ſvo ægiæt og fullkomeñ Foorn/
ſoo ſem hid Saklauſa Guds Lamb/ ſem
ad i burtu ber Heimſens Synder? Þeſſu
hrooſar St. Petur Poſtule DRotteñs /
þar er hañ ſeiger : Þier erud ecke med
Forgeingelegum Hlutum Gulle nie Silfre
endurleyſter/ helldur med dyrmætu Bloo-
de þeſſ ſaklauſa og Fleckiauſa Lambſins
Christi / 1. Pet. 1. Allt petta hefur
Guds Sonur lagt til Byggingar ſiñar

Christne / svo ad hañ hefur med ollum Riette sagt vid sitt Himneska Fodur: Eg hefe vegsamad þig a Jordune/ Eg hefe Fullkomnad þad Verk er þu fiekst mier ad giora / Joh. 17. JEsus er sa Dyr-mæte Steirnefi/ hvorium Vppbyggiendur hafa i burtu kastad: Eñ þa hañ wt-snaradur var / giordest hañ ad Hornè Stirningar / hvar yfer hin mikla Bygg-ing hañs Kyrkiu hier a Jordune er stad-fest og Grundvolllud / um hvern i Raun og Sañleika þad seigiast mæ / er hañ sagde Fordum vid St. Petur/ ad Heloge-tañs Port megna ecke i giegn honum / Matth. 16. Þad er merkelegt/ sem skrif-ad stendur i Genesis Bookar Cap. 2. um Skøpun Konuñar / ad Gud hafe læted Svefnhofgva falla a Mañeñ/ og hañ hafe giort Konuna af þvi Rife / er hañ took af hañs Sijdu. Og sijnest sco sem ad Mañsens Endur-Skøpun sie ecke þessu Olijk / Þvi þegar JEsus sofnade a Krossens Gœlga/ og hin myrk-va Daudans Nott lagde þaug blessudu

Augun

Augun samafi / hver ad eru Pusundsin-um skiærare eñ Sooleñ / þa var hañs Sijda med Sverde opnud / hvadañ wt kañ Blood og Vatn. Vm þetta hepur eitn af Skælldum vorum merkelega kveded / med hveriu og hiner gomlu Lærere Fedur Kyrkiuñar vilia ad teiknud sieu þaug tvo Sacramenta Skijrnareñar og Altaresins / hver ad eru hin sterkustu Mættar-Trie i Guds Kyrkiu hier a Iordufie. Pad er og vijst / ad i sine Skijrn uppbyriade sa Himneske Verk-Meistare þetta Forvirke / þa sapnade hañ sier Læresveinum / hverta hañ uppfrædde i Himneskre Speke / og sende þa sijdañ wt ödrum ad kieña. Og i sine Heilogu Skijrn hepur hañ oll Votn helgad / svo þaug verda kyñu heilsusamleg Laug til ad apþvo Syndernar / og Samvitskurnar ad hreinsa ap Daudlegum Verkum. Eñ i sine Allra Helgustu Kvol og Pijnu / hefur Hann PAD FVLLKOMNAD / svo þar er ecke t framar ad giora. Pvi seiger Pistelsa.

Skrifa

Skrifarenn til Hebr. Cap. 10. Ad hann hafe med einne Foornfæringu eilijflega Fullkomnad þa sem Helager giørast skylldu. Og hann kallar Hann i 12. Cap. Uppbyriara og Fullkomnara Trwarennar. Minn HErra JEsu / hvad kunne þar nu framar ad giørast vid þinn Vijngard / sem ad þu ecke giørt hefur ? Esa. 5. Þu hefur gyrdt i kringum hann med þinne Vernd og Varatekt / Þu hefur hreinsad hann af Steinunum / þad er Stoorgrijte vorra Synda og Hneixlana / umm hveriar margur Rasad hefur : Þu hefur Plantad einn Kostulegann Vijnvid þar inne / sem ert sialfur þu / enn Greinearnar eru þeir sem a þitt Nafn trwa. Hver sem þar er a / hann mun bera mikenn Aavøxt / Joh. 15. Þu hefur uppbyggt einn Turn þar inne / sem er hid heilaga Predikunar Embætte / J hvereium / soo sem adrer HofudeStoolþar / ad eru þijn haaleitu Sacramenta. Þu hefur giørt eina VijnPressu þar i / sem er þijn bitra Kvol og Pijna : Hana hefur þu sialfur

sialfur trodeð / og litað þin Kirtel i Vij-
ne / og þin Mottul i Vijnberia Bloode /
Gen. 49. Þadan eru Læknerner wtrun-
er um allan þin Vijngard / a hverium
þu endurnærer og vidurkveiker alla þa /
sem eru angrader og sundurknosader.
Þu blessada Guds Lamb / þu hefur allt
Fullkomnad med þinne Kvøl og Pijnu.
Allt er Fullkomnad / þviad Guds Lög-
mal er uppfyllt / hvert eingenn annar kune
ad fullkomna. Allt er Fullkomnad / þvi
ad Leyndardoomur Hiolldtekiunar er Full
komnadur. Allt er Fullkomnad / þvi þu
hefur allar vorar Synder bored uppa
Triied / og kastad þeim þadan i Hafsins
Diwp / svo þeirra skule ecke ad Eilijfu
minst verda. Allt er Fullkomnad / þvi
Guds stranga Riettlæte er Fullnægt.
Allt er Fullkomnad / þviad Madurenn / sin
af Natturunne er Reidennar Barn og O-
fullkomenn / han er fører Krwna a JE-
sum Christum Fullkomenn ordenn. Allt
er Fullkomnad / þvi Maktanna Magt er
yfer þier Fullkomnud / Þeir sæntu þig

þijnum

þynum Klædum / Þeir uppheingdu þig a Krossenn / Þeir Cyþletu þig Konung Dyrdarennar. Strakskapur Syndarenn ar er med ollu Fullkomnadur / þegar Gudlauser Menn sþyrþast ecke ad leggia Hendur a hinn liggianda Gud / þar fyrer sagde Postulenn Fordum Daga/ Act. 13. Þa þeir hoþdu fullkomnad allt þad sem umm hann er skrifad/ tooku þeir hann ofann af Trienu og lögdu hann nidur i Grof-ena. Allt er Fullkomnad/þviad Himna-rijke er upplokid og aller Hluter eru til Reidu/Luc. 14. Allt er Fullkomnad/þvi Vilie þess Himneska Fodur er Fullkom-nadur. Minn HErra JEsu/Þu komst af Himnum ofann / ecke til ad giora þinn Vilia / helldur hans Vilia sem þig sende/ Joh. 6. Og ad Fullkomna hans Verk / Joh. 4. Enn hver er þa Guds Goodur og Nadugur Vilie? Nema sa/ ad aller Menn verde Saluhoolpner / og komest til Sannleikssens Vidurkienningar. Þetta er i JEsu bitrustu Kvol og Pijnu alldungis Fullkomnad a ollū þeim / sem

trwa

kwa a Nafn Eingietens Sonar. Guds-Hvert kan nu framveiges ad vænta sier Guds Nadar og Myskunsemet? Þar hiñ Ypparste Biskup og Hirder vorra Sala/ hefur med þeim blessudu Bolum / a hveriar Nadeñ er wthellt / opeñberlega ypperlgast voru Frelse: a Krossens Galga. Kañ nockud Syndeñ nu svo miøg ad yfergnæfa / ad Nadeñ i JEsu Christo ecke miklu framar yfergnæfe? Skyllda eg lata mier þad til Hugar koma / ad Gud mune hefna þeirra Glæpaña a mier aumum Syndara/ fyrer hveria hañs Eingieteñ Sonur hefur fullu golldet? O miñ Gud/ þegar mitt Hiarta brænnar i mier wt af Miñingu Illgiorda miña / og þær taka til ad verda mier ofur þwngar / þa hugsa eg til þess Samtals/ er Abraham Fader Trwadra atte vid Guds Son / er hñ sa hñs Dag / laungu ædur eñ hañ fæddest af hañs Sæde / Gen. 18. v. 15. Þad sie fiarlægt þier (sagde hañ) ad þu gioret þvilijkt/ ad þu deyder hiñ Riettlata med hinum

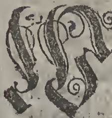
hinum Rannglæta / þad ſie piærre þier / ſkyllde ecke allrar Verralldareñar Doo-mare giøra hvad Riett er ? Nu ſkrifar S. Paull/Rom. 8. v. 3. Vegna Vanmættar Logmalſins/ aþ þvi þad veiktest fyrer Hollded / hefur Gud ſendande ſiñ Son i Lijkingu Syndugs Hollds og / fyrer Syndena / fordæmt Syndena i Hollde nu : Eg meina i Christi Hollde / hver ed bar vorar Synder / Eſa. 53. Og wiſtood i þvi Syndareñar Fordæmingu / ſvo þad er ſtraffad a Syndlauſu Hollde / er aþ Syndugu var tilunned. Þad vottar Paulus / er hn ſeiger : Ad Christur hafe leyſt oſſ aþ Logmalſens Bolvan / orded Bolvan fyrer oſſ / og eñ apt-ur / 2. Cor. 5. Ad þañ ſem ecke viſſe af Synd / þañ hafe Gud giort ad Synd fyrer oſſ / ſvo vier yrdum Guds Riettlæte i honum. Fyrſt hañ hefur nu fordæmt Syndena i Hollde Sonarens / þa mun hañ ei heimta Giolld fyrer hana aþ mijnu Hollde / og fyrſt Christur er fyrer mijna Skulld ſvo ſem hiñ Rannslæte

lœte straffadur/ Pa em eg Riettlœtur
ordeñ og Ostraffanlegur. Gud hefur
fordœmt mitt Ranglœte a honum / þvi
mun hañ ei fordœma hañs Riettlœte a
mier. Fiærre sie þad honum / sem alla
Veröldena med Riettvijse dœmer / ad
hañ heimte tvisvar Giolld fyrer hiñ sa-
ma Hlut. Eg giörde Gude hiñ stærsta
Oriett / ef eg meinte þad Syndeñ ynde
nockurn Tijma svo stoor i Jllskuñe / ad
Gud sie ecke Fullkomnare i Giæskuñe /
Þegar hañs Nadar leitad er med Yd-
raneñe. Eg veit ad Syndeñ reiknast
epter þvi/ sem sa er stoor til / er hun er
giörd a moote/ sem er hiñ Allsvalldande
Gud: Eñ þad huggar mig/ad hañ hiñ
same er Forlijkun fyrer mijnar Synder:
Eg veit þær skilia a mille Guds og mijn/
Eñ JEsus i siñe Kvöl og Pijnu hefur
mig svo fast vid Gud bunded / ad eingeñ
fær mig slited af hañs Hende / og eg em
þess fullvtruggur/ ad hñ mune ecke spir-
na þeim Vesæling burt af siñe Myskv-
unar Footskör / er þar liggur i Trauste
P hañs

Hans Pyslar / sem svo miked hepur usi-
ed til / ad Madurenn kyske ad verda eirn
Ande med Gude/ ad hann gap sinn Anda i
Daudans fyrer sinn Ovin. Ja HErra
JEsu / Eg þeinke þar umm / ad þetta
var eitt Almattis Ord/ er þu hier talad-
er/midt i Daudanum/munt þu ecke kunna
ad vera nu svo kroptugur i mijnni Breisk-
leika/ þegar eg berst vid Daudann/ i hin-
um sijdustu Andarslitrum? HErra/ lat
þu þa þetta blessada Ord lipa i Hiarta
mijnu / svo ad Stærd þinnar Forþienustu
sie ætijd pyrer Augum mier/ midt i And-
latenu / ad eg med þess meira Trauste
meige pela minn Anda i þijnar Hendur.
Hiælpa þu mier þa/Skeided ad fullkom-
na/svo eg Riettlætesins Coronu wr Hijl-
um bere/ og aplogdu þot/ sem Halpverk
ed er fyrer þier / Fullkomnadur verde/ og
insitekenn i eilijpa Dijrd og Fognud a Lon
de lipande Manna: Þad bænhepre Mijsk-
unsamur og Nadarrijkur Gud/ fyrer sinn
Eingietenn Son JEsum Christum / og
giepe þar til Nad H. Anda / Amen.
Pre-

PREDIKUN
Vt af hinu
Siøunda Orde Drottens Jesu
Christi a Krossenum.

Fader i þijnar Hendur bel eg min̄ Anda.

OCK hefur hin̄ H. Paulus vtmaalad Dum̄rædlelega Hlydne vors blessada Endurlausnara vid sin̄ Himneska Fødur/ þar ed han̄ seiger: Ad han̄ hafe giørst Fødurnum hlyden̄ allt til Daudans/ ja allt til Krossens Dauda / Phil. 2. Hvi þoott hun a øllum hans Hiervistar Døgum auglioos være i øllū hans Ordū og Giørdum/ þa er þo eckert hennar liooſara Merke / helldur en̄ þau blessudu Ord er hn̄ talade a siñe Dauda Stundu/ med hverjū hn̄ fool sin̄ Anda i Fødursens Hendur. Hver kan̄ skære

Audmykt ad vera eñ þesse ? Gud var ſiꝺn um Eingietnū Syne reidur fyrer uppa- lagdar Synder/ hñ wꝼhellte ſiñe Bræde yſer ſiñ trwa Þioon / ſem hñ hapde wt- valed / i hverium hñs Sala Velþockn- an heþur / Eſa. 42. Sveided var alla Reidu dolled a hiñ gooda Hyrder/ z þañ Mañ er hañ elſkade / hañ var ſaklaus Lꝺſlꝏteñ / hañ betalade hvad hañ ecke rænte. Hañ polde alla Logmꝏlſens Bøl van/ ſem Logmꝏlenu alleina Fullnægiu giørde / og þoott hañ bære hier nu alla Heimſins Sekt fyrer utann allañ ſiñ Tilverknad/ þa beþalade hñ þo ſiñ Ando i Fødurſins Hendur/ hañ hapde ꝏdur beded ad hiñ beiſke Kaleikur Pꝺnuñar mætte fra ſier takaſt / og vard ecke Bæn- heyrdur. Hañ kvartade aumkunarlega uñ / hangande a Kroſſens Galga / ad hñ være ap Gude forlꝏteñ/ eñ ei ad ſꝺd- ur audmꝺker hñ ſig under vollduga Guds Hand i ſꝺnu Andlꝏte. Vm þetta Hroop DRottens JEſu Chriſti a Kroſſenum talar ſvo Piſtels-Skriþareñ til Hebr.
5. Ad

5. Ad hañ hafe a sijnum Hollds-Dogū opprad Bænū og audmiwkū Fyrerbeidslū til hñs sem kuñe ad frelsa hñ fra Daud anū med miklu Hroope og Taraffellum/ & sie ad Bænunñ heyrdū/ frelsadur epter Welbocknan. Pad er merkelegt a vorū Herra/ ad hñ lietst med miklu Kalle/ ept er þvi sem Gudspiallamenner skrifa. Synduger Meñ þa þeir eru ad-komner Dauda/ þa dregur svo af Burdū þeirra ad Tungañ talar ei leingur / eñ þvi var ei þañeñ vared fyrer DRottne JEsu / Hañ lietst med miklu Hroope/ hvar i hñ audsijnde siñ Almættis Krapt/ og ad hñ ecke alleina Madur være/ helldur og sañur Gud/ hver ad Fodurnum og H. Anda er samejapn / og samrar Veru med bædum þeim / þo samt audmyker hñ sig fyrer sijnū Himneska Fodur epter Mañ-doomenum / og hañ befalar honum sijna Sælu / sem ollum syndugum Sælum er af Gude gieseñ til Rietlætis / Helgunar og Endurlausnar/ 1. Cor. 1. O miñ HErra JEsu/ hvad satt er þad sem þu

 talad

kalad hefur hia Joh. 10. Cap. Eing-
enn tekur mijna Sälu fra mier / helldur
legg eg hana sialfur af / Jeg hefe
Valld til ad leggia hana af og hana
aptur ad taka. Hier hefur Jesus be-
vijsad sinn Guddoomlega Kiærleika / er hann
hefur til syndugra Manna / þvi einginn
hefur stærre Elsku helldur enn svo / ad hann
giefe sitt Lijf wt fyrer annann / Joh. 15.
Enn JEsus hefur wtgiefed sitt Lijf fyr-
er sijna Saude / Joh. 10. Jaa fyrer O-
vine sijna. St. Paull seiger / Ad varla
finnest sa / sem deyie fyrer Riettlatann /
Rom. 5. Og reynum vier þad satt ad
vera / ecke einungis i Dæmunum / helldur
finnum vier þad i vorum Samvitskum / enn
JEsus doo fyrer Ranglata / fyrer Reid-
innar Børn / fyrer sijna Ovine / fyrer þa
sem hann Nwdstrykktu / Hæddu og Krossfestu.
Þetta kiennir oss syndugum Monnum / hvers-
su dijrmætur ad sie Dauđe vors HErra:
Hans Lijf var hid allra dijrmætasta / þvi
þad var Guds Lijf og Mannsens i einne-
re Persoonu: Lijf hins Allra Megtug-
asta

asta Konungs: Lijþ hins Allra Vijsasta Læreþodur: Lijþ hins Allra Saklausasta og Retilatasta Mans: Lijþ hins Besta z Almattuga Lækners/og þ var i Daud aſi wtgieþed fyrer hns Ovine/ sem adur er sagt/ Fyrer Opacklata / fyrer Illo virkiana/og hañ lagde pad fra sier/ til þess ad hañ þessa Ovine/Opacklata og Illrædis-Men / leysie wr eilijfu Helvijtis Bale/ sem þeir forſkulldad hoþdu/og ecke einasta til ad Endurkaupa þa fra Helvijtis Pijslum / helldur til ad giora þa sier ad Brædrum / ad Samorþum og Erþingiū Eilijfrar Himnarijkis Glede. Mun nockurt þvilijkt Stein-Hiarta til vera / sem ei ſkylde elſka DRottens JEsum, fra hm̄ yþer olla Hlute/ þar hñ heþur oſſ svo heitt elſkad? Hū lietst m z hære Raustu/hvar aþ audsied er/ ad hñ haþde Krapt og Almætte til ad behallda Salu sine leingur/heþde hm̄ pad pocknast/jaþn vel þo hñ epter nätturlegū Natte ei kynne leingur ad lifa. Hañ miste ei Raustena midt i Andlatenu / helldur hroopade a

Daudañ/ ſſi ei porde ad ganga til moots
vid Lyfed/ þvi Daudeñ viſſe ad þeirra
Vidſkipie mundu ſier ad Bana verda/ og
hñs Broddur munde ſydañ midur byta/
ef hañ honū beitte i giegn þeim Norn-
Stiernenum i Zion / uppa hvern ad bygd
er Lyf og Heilſugiøf Chriſtelia Manña.
Mun nockud Leoned oſkra i Skoogenū/
nema þad Brad hafe / ſeiger Amos 3.
Cap. Og mm þad maklega um vorn End
urlauſnara ſeigia: Hañ hroopar hier
ſoo ſem eirn Sigurvegare / Pad Leoned
af Kyne Juda oſkrar yfer Daudanum /
Dioflenum og Helvijte / under eins og
hañ preiſ Herfanged wt af Herleiding
uñe/og giørdeſt Daudañs Daude og Hel
vijtis Olyfian. Drottenñ mun wtganga
ſoo ſem ein Hetia / ſeiger Eſaias/ Soo
ſem eirn Striids-Kappe mun hañ upp-
vekia Vandlæted / hañ mun hroopa og
kalla og oblugur verda yfer ſynū Ovin-
um / Eſa. 42. Hafe þar nockurn Ty-
ma Reind a giørſt / þa er þad i J.Eſu
Chriſti Dauda-Strijde ſkied / þvi þar
hefur

hefur Gud fyrst tilteked ad leggia alla hans Ovine til Skarar Foota honum / 1. Cor. 15. Enn reist honum til fulls eitn Tignar-Stool / sem vara mun fra Eylyfftum til Eylyfftar / Heb. 1. Af vors Endurlausnara allra helgustu Lyfternis Nafnum er Christnum Manne audsært / ad hann er Guds Sonur/ og ad Honum er epter Mannddomenum allt Walld gefed bæde a Himne og Jordu / enn ecke er pad skiøst augliooft orded i hans Dauda / par hann ecke einasta hroopade svo sem eitn Sigurvegare/ helldur byrgde hann pad fagra Heimsens Lioos/klauf Biørgenn i sundur/ hriste Jordena/ sundurreif Fortiallð Musterefsens/ Enn svo ad hann audsynde hvar til hann deyenn være / pa snere hann Ozudlegum Heidingium og synum Ofsoknurum til Yfdranar og Apturhvarfs med pessu Kolle og Teiknum. Framar er pad athugavert B. G. elskuleg/ ad er purpte Christur sinnar Saaluhialpar vegna ad fela sinn Anda i Fodursens Hendur/ pvi hann var hreinn og heilagur/ og

brææskilen Syndurunum / svo sem Pistels Skrifaren til Hebræos seiger / Cap. 7. Han þurfte ei fyrer sine Sælu Vmbyggiu ad bera / sin̄ er allra Mana Sælu hiælpare. Han þurfte ei Disþulen ad ottast / sem siælfur var Disþulsens Otte og Sigrare / helldur villde han auglysa hier þ ollu̅ Heime / ad hn̄ være Guds Eingeten̄ Sonur / og þo sañur Madur. Þad han kallar Gud sin̄ Fodur / auglyser hn̄s Faderne. Þad hn̄ doo / þ vottar hn̄s Mañ doom. Hn̄ var fordæmdur af þvi andlega Rade i Jerusalem / og æklagadur fyrer Pilato / þad han hefde giort sig siælfan̄ ad Guds Syne / En̄ hier sijner han ad Gud sie hn̄s Fader. Med Daudanu̅ audsijnde han / ad hn̄ Mañsens Sonur være / En̄ med þvi ad han̄ lietst med myklu Hroope / auglijste han sig Guds Son ad vera / svo ad jafnvel einn Heidinge jatade þad / og medkiende þad satt ad vera / fyrer þa somu Orsok. En̄ allra hellst hefur vor blessade Endurlausnare kient oss med þessum Ordum / hvernen̄ vier

eigum

eigum ad bwa oss til vors Dauda/ og þvi
hefur hañ heitt kallad og Openberlegã
hroopad / ad aller umlæger skyllδu þad
heyra meiga þeim til Eptirdæmis / sem
vid hinn grima Dotn Daudañ þreytã
eiga. Vier viliū og an leingre Innganga
wt af þessu blessada Orde vors HErra/
taka oss Orsøk til ad Ihuga / hvad oss
eige ad uppvekia til ad læra/ Ad deyja
Christelega/og hugsa Daglega uñ vorn
Dauda. Hvar til oss hialpe hiñ lifande
Gud med Naad sijns Heilaga Anda fyr
er JEsu Christi Forþienustu Skulld /
A M E N.

Ier lesum i Pijningar Hist-
oriu vors HErra/ ad þegar
hañ Lieist med þessu Kalle /
þa hafe Hofuds-Madur-
enn sem þar stood Jafngiegnt honum /
og þad Foolked sem hia honum var /
orded miog Ottasleiged / Bared sier a
Briooſt/ prijsad Gud og sagt: Sañlega
hefur þesse Riettlatur Madur vered og
Guds Sonur. Hogr af audsied er/ hvers

ſu kreyslug ad hafe vered þeſſe Ord vors
HErra til ad um̃hverfa þeim i ſin̄ ſkom̃u
adur fremdu alla Ohæfu i giegn hon-
um. En̄ ef þau mattu ſoo mykeð i
þeſſara Maſta Niortum / ſkyllðum vier
ecke lata oſſ þaug til Hiarta ganga /
ſem ecke ſtiðut hofum Konung Dſirdat-
eſſar Kroſſfeſtaſt med vorum Syndum /
helldur en̄ þeſſer / ſoo ad vorar Sæler
uppvekiaſt mattu til ad hugſa um̃ vora
Burtfør af Heime þeſſum. Kien̄ þu
oſſ ad telia vora Daga/ad vier Forſiaal-
er verdũ/ ſeiger Guds Madur Moiſes i
ſine Bæn/ ſem ſkrifud ſtendur i Pſ. 90.
Hvad kollum vier meire Framſione en̄
ad ſia fyrer yfer hangande Ogiæfu /
og haga ſvo Efnum vorum / ad Meſt
fae vidgiort / ad hun ſem minſt ſkade
þegar hun ad Hondum kiemur. Nu er
eckert ſoo hrædelegt ſoo ſem Daudeñ/
hvern hin̄ vyſe Ariſtoteles kallar hinn
ſkielfelegaſta Mootgang: Og Satan
ſiũ þetta Skrymſle hefur i forſiu af ſier
gieled/og men̄ þar fyrer beſt þeckia hans

Natturu/ hñ talar þar svo um̃ af Jobs
Bokar 1. Cap. Hwd f. Hwd/og allt hvad
Madurenn a/ma hñ giefa vid Salu sine.
Nu þurfum vier ecke ad dyliast vid / hvert
hñ mune oss ad Hondũ bera edur ei / þvi
þad ma hver um̃ sig seigia/sẽ Job sag-
de i sinar Bookar 30. Cap. Jeg veit ad
þu muner afhenda mig Daudanũ/ hvar
ad Hybyle eru tilleinkud allre lifande
Skiepnu. Ja/hver er sa Madur/ sem
lifer og ecke mun Daudann sia? seiger
David/ Ps. 88. Seig mier nu Christenn
Madur/þu sem veitst ad þu endelega att
ad deyia / enn veitst ecke a hverium hellst
Tyma þad skie mune. Er nockur Fram̃
syne meire enn sw/ad bwast hier vid i Ty-
ma? Eg meina eingenn/þvi þott ad Sal
enn reyne Megn sitt og Atgiorfe i þvi /
ad safna Gotze og Peningum/J þvi/ad
komast til Heidurs og Metorda/ J þvi/ad
hafa allt hvad eins Hiarta lyster / þa
skal þo allt þetta skilia vid oss i Daud-
anũ. þesser Hluter verda oss samfara/
sumũ leingur/ enn sumũ skiemur/ enn þo ein

gum

gum leingur eñ til Graþarehar / Sÿdañ skulum vier þad odrum epter lata / Eñ hañ sem deyr skal þess Giolld edur Not hafa/ sem hañ heþur liþad til / og bwest vid Daudanum a siñe Vegþerdar Reisu/ fra Vøgguñe til Graþarehar / sÿdañ uñ allar Allder Allda: Eñ med hveriu Moote kuña Meñ betur vid Daudanum ad bwast/ eñ ad beþala Gude sijna Sæ-lu (sem hana gieþed heþur) ad Dæme vors Lausnara / og þad ecke Einusiñe / helldur jduglega ? JEsus visse nær hñ deyia skyllde/ svo sem allt þad er yþer hñ atte ad koma/eñ þad veitst þu ecke synd-eigur Madur/helldur er þad svo sim Lære-Faderen seiger: Gud heþur læted Daud-ans Dag Ovissañ vera / svo ad vier a øllum Lÿfdøgum vorum skylldum bwast vid Daudanum. Po eckert añad være/sim oss kyñe ad hvetia til. ad bwa oss under vorn Dauda/helldur eñ Daudañs Ovisse Tÿme/ þa være þad æred noog. Pad er Diktur Heidena Skallda/ ad Tantalus Konungur haþe þa Pÿst epter Daud-

dañ/ad yfer Hofde honum hænge Biarg nockurt a einum Har-Præde/ hvert hañ veit ecke nær eñ dettur / og er svo alldrei æn Kofida fyrer þvi/ ad þad mune/þegar miñst varer / falla i Hofud honum. Ecke þarf ad sækia þeñañ Otta i Vnd erdiwpeñ / hvar ed Heidner Meñ ætludu ad Framlidnū Sælum munde Vist ætl-ud. Daudeñ er eirn Kleslur / sem ad i þessū Heime jafnañ hænger yfer Hof-de voru/ a hinum veika Har-Præde Lijf-sens / um hvert ad St. Jacob svo talar Cap. 4. Ad þ sie nockurs-konar Gufa/ hver ed siest uñ Stundarsaker og hverf-ur skiodañ. Þegar þesse veike Prædur nu slitnar / þa fellur Daudeñ yfer oss i þvi sama Bile/þar erum vier aller/er skomu ædur lifdum / eins og alldrei ættum vier ad deyia. Og bcott ad Gud giefe all-morgum Toomstund til ad beriast vid Daudañ / þa hofum vier þess þo noog Dæme/ad hñ hefur ecke margar Svipt ingar vid suma Meñ. Eñ þvi skyllde eg ecke vænta mier hins sama / er eg svo

opt-

optlega sie ad þa Hender/ sem ecke hopa syndgad meira en eg/ og eg er med sømu Kiørum og sama Skilmala i Heimen̄ borenn/ eins og þeir. Og fyrst ad þessu er svo vared / þa sie eg ecke hvernveg dandlegur Madur kune nockurn Tyma ad vera Ohultur um̄ syna Velferd/ ne-ma hann temie sier ad bera jduglega Sal syna i Skaparans Hendur/og bwa sig under þad Daglega/ sem hn̄ ma vænta sier a hverium Deige / Ia hverium Tyma / og hveriu Augna-Blike/sem er sa Hossa-Bargur Daudenn / þviad med svoddan Moote verdur Daudenn sigradur/ þa hn̄ kiemur/ef Menn eru faþnan̄ bwner vid honū/adur enn hn̄ kiemur. Menn skulu ei hngsa epter þvi / med hveriu moote hn̄ mune adkoma / þvi þad er oss ecke un̄t ad vita/helldur vera vísser um̄/hvert vier munum fara / hvad af oss verda mune / ef hann ad Skyndingu kiemur. Vel talar Endurlausnarenn hier um̄ hia Matth. Cap. 24. þar ed hann seiger i Baked/ þviad þier vited ecke a hverium Tyma

Tyma ydar Herra mune koma / og vited
pad/ Ef ad Hwssboondeñ visse a hvetre
Stundu ad Þioofureñ kiæme / munde
hañ vaka og ecke lata sitt Hws i giegnū
grafa. HEtta Gud/ hvet er Dyrgripur
kostulegre eñ Salleñ ? sw ed Gud sialfu
ur hefur blased i Maññsens Naser/ hun
sem ad er Guds Mynd i Mañenū / hun
sem med JEsu Guds Sonar dyrmætu
Bloode/ er fra Helvite endurkeypt / hun
sem ordeñ er Guddoomsins Nattúru hlut-
takande / þat Christi Sal er samteingd
i einnre Persoonu vid Guddoomeñ / og
þeir sem ad Christum elska / eru ordner
einn Ande med honum. Hvert er þvi-
lijkt liggiande Fie/ sem þesse Gierseme ?
Skylldum vier ecke hafa vakande Auga
a þvi Hwse / hvar hun er inne geymd /
svo ad Dagur DRottens / hver ed ko-
ma mun svo sem Þioofur um Noott /
hitti oss ecke varbwna / og ad Diof-
ulleñ / sem ad er Þioofur og Mordinge
Salnaña / grafeſt ecke epter þessum
kostulega Dyr-Grip / þegar oss mist-

 vaker/

varer/ med Daudans Brodde. Einginn Nlutur er svo viss/ svo sem Dauden/ Eingenn svo Ovist/ sem Dauda Stunden. Ef nockur ætte sier einshvers Skada Von/ af Vains Floode/ af Elde/ af Ofride/ af Storm-Vidre edur odru sloddann voveiflegu/ munde hann ecke hafa Athuga a sier/ og hvad vid pad bersta hann kynne/ ad pad sem mitist grandade honum edur hans Fiarhlutum/ nær slikt ad hondum bære? Nu er einginn Efe a pvi/ ad eckert af pessu er svo vist/ sem Dauden/ og po eckert svo voveiflegt/ pvi skylldu Menn pa ecke hwa sig betur i moote honum/ en hveriu adru/ sem oss kynne ad Hendingu til ad palla? Pess er og ad giæta/ ad allt annad/ er Mannleg Tilfelle kunna fra oss ad taka/ pad kann aptur ad bætast. Ef nockurs Nyes brestur/ pad verdur bygt upp aptur/ ef hann hefur ei Fe til ad giera pad svo vænt/ sem pad var/ pa samt/ svo hann giete par inne bwed: bere og af pvi/ pa er pad svo stutt Stund/ ad vier erum

kommer

kominer uppa Jardnesk Nybyle/ þui vid
Høpum hier ecke stadfastan Samastad.
Verde einhuer stoleñ Fiarhlutum sijnum
edur tape peim a añan Hatt / þa hepur
hañ þo eckert añad mist / eñ þad/ huem
Molur og Rid kuña ad granda/og Þioſꝫ
ureñ piꝫck eptergrafest/ Matth. 6. Er
og varla nockud tijdara eñ þad / ad slijkt
bætest einum aptur a einhuern Hatt/ og
huernveg sem þui er vared/ þa a hañ þo
alltijd þañ Kost / soo leinge hañ lifer ſ-
jaꝫnvel þoott hañ Saungu-Madur vere-
de / ad safna sier Fiesiood a Himnum /
huern eingeñ man fra honum taka. Einn
kañ ad fara a mis Virdingar sinar/ sem
alltijd er / eñ margur hepur feinged ha-
na aptur med meire Virdingu / hellður
eñ svarar þeirre Ovirdingu/ er hñ hafde
af Missernum/ eñ þoott aꝫ þui bere/ þa
seiger David.: Ad Madureñ mune ei
leinge i Heidrenum blijꝫa/ lijkiast mun
hañ Fortendum þeim ed deiia/ Psalm.
48. Og þui mun eg lata mier soo mieg
fallast um þañ Hlut / er soo Skamvitt-

ur er / og eg visse alltyd stood i Manaña Valide. Eingeñ er poilykur Neidur/ sem ad heita Guds Barn: Þess kañ eingeñ ad varna mier/ og eingeñ aþ mier ad taka. Heilbryggdena missa Meñ og opklega / eñ hana heþur Lœknareñ morgum bætt / og nockrer haþa sialþer kraþa Heilsuna aptur feinged: eñ eþ þad skiedur ecke / þa haþa Vanheilende Lyf- kamans orded morgum ad Sælar Ba- sa. Svo er nu Boot vid ollu þessu a einhvern Hatt: Eñ nær Meñ Lyþed missa/ þa er audvitad/ ad vier eigum ecke til þess Apturkvæmt / fyrr eñ i Vpprisuñe/ og er þad liooſara eñ svo/ ad þurþe ad þui Vitne ad leida/og munu þa sum- er upprysa til eylyþs Lyfs / eñ hiner til eylyþrar Glotunar/ og vid slyku er eing- eñ Boot / nema sw / ad liþa svo i Hei- me þessum / ad vier jaþnañ sieum visser uñ/ ad hvert helldur vier liþum eda dey- jum/ þa sieñ vier DRottens / Rom. 14. Hvar til Guds Sonur heþur giefed hiñ bestu Rad/ er hñ seiger: Joh. 11. Hver

sem

sem trwer a mig/ pad skal skie/ ad poott
hañ deyie/ pa skal hañ samt lifa. Eñ
i pessu veldur St. Pals Rmdu ad fylg-
ia/ par hañ seiger: Reined hvert ad pier
erud i Trwñe / 2. Cor. 13. Poi pad er
an Efa vyst/ ad pad ecke allt er Trw /
er Meñ Trw kalla. Ad søñu er pad
Gudleg Safiende/ sem Frelsareñ seiger:
Ad hver sem trwer a Soneñ / hañ hafe
eylyft Lyf / Joh. 3. Eñ sa ed illa lif-
er og sampyckest Syndunum / svo hañ
lꝍte eínahveria af peim drottna i sijnū
daudlegum Lykama / og hlydder heñe i
heñar Gyrndum/ pad er laungt fra poi/
ad hañ trwe a Soneñ/ jafnvel poott hñ
vite allt pad/ er trwa og seigia a um hñ/
Pvi seiger St. Jacob: Syn mier Trw
pijna af Verkunum / Jac. 2. Pad ber
fyrst til pess/ ad poott hañ vidurkieñe med
Muñenum/ ad JEsus sie Gud og Guds
Sonur/ pa neitar hñ po poi i Verkunū/
pvi ef hañ er Gud/ pa er hañ sa Gud /
er ecke lykar Ogudlegt Athæfe. Nañ er
ad søñu Gud / sa ed giarnañ medtekur

Syndarañ / eñ ecke ſa ed leyfe honum pramveiges ad ſyndga/ pad ſaña eg med Oxine Hoorkönuñar / hverre pa Bruſt- ur Myſkunoreñar hafde Syndena til- giefed/ baud hañ ad hun ei ſkylde pram er Syndga/ Joh: 8. Hañ er ad ſoſtu Gud/ ſa ed med mykellre Poleſimæde og Wmburdarlynde liþour Syndarañ/ ei ſyſ vegna / ad hañ hafe þocknan a Synd- erie / helldur til peſſ / ad hañ med Ryk- doome ſiñar Giæſku leide hiñ Ogudlega til Yðranar. Hañ er od ſoſtu eirn Poleñmoodur Gud / ſem ecke vill ſtrax wthella ſiñe Bræde yfer pañ/ ſem hleype- ur med Þroofnum til ad ſtela og leggur Lag ſitt vid Hoordoms Meñ / edur ſitur og talar i giegn ſijnum Broodur / Syne Moodur ſiñar / Pſalm. 49. joafnvel poott hañ ſiae þetta og pelge. Eñ ſeige ed mier: A Syndareñ þar fyrer ad mela- na / ad hañ ſie lijkur ſier ? edur atla til ad hañ ſie ainægdur par med / ef Meñ þolja Trwarjatningana og vidurkieña hañ alleina med Orde / eñ einganveigeñ med

med Verke? Fiærte fer þvi. Þvïad þeg ar hañ seiger/ad sa hafe eylifft Lijf/ er trwer a Soneñ/ þa seiger hañ strax epter: Ad sa sem ei hlyde Synenum / hañ mune ei sia Lijfed / helldur mune Guds Reide blijfa yfer hönum / Joh. 3. Vilium vier ecke / ad Heilagur Ande tilbÿr og verkar Trwna i Hiortū Guds Barna/ sem eru hañs Musterer? 1. Cor. 6. Eñ hverneñ a hañ ad hafa sijna Verkan i þvi Hiarta / sem er fullt af Endeme hinna versstu Synda? Seiged mier þa / hverneñ meigum vier kalla/ ad hañ Riettetrwadur sie / edur þeynkie nockurn Tijma til sijns Dauda / sem æfer sig i Syndeñe og liær heñe sijna Limu til Jbwdar? Enn urleusinneñ seiger/ad sa sifi trwer a Soneñ / fordæmest eige / Joh. 3. Eñ nu heyre eg þad sijnt / ad sa trwer ecke / sem liggur i Syndunum Yörunarlaust. Hvad meinar þu þa Christeñ Madur? Mun sa ei þurfa Daudañ ad Ottast / hverium Doomureñ strax a epter fylger / er ecke vill afleggia ad syndga

fyrer eñ Daudeñ steþner hønum þyrer Guds Doom. Er þad møgulegt ad sa trwe a Soneñ/ sem ecke elskar hañ? Langt þra/ þvi svo seiger Paulus: Bolvadur vere sa / sem ecke elskar DRottenn vorn JEsum Christum/ 1. Cor. 16. Eñ nu er eingeñ Bolvan yþer þeim / sem JEsū med Trwe umfadma / þvi þeir alleina reiknast i Tolu þeirra / sem eru i JEsu Christo / a hvertum Pall seiger eckert sie Fordæmanlegt/ Rom. 8. Eñ sa / sem vitsvitande Daglega stygger siñ Endurlausnara med mootþroanlegum Syndum / og velker sier i þeim a moote Samvitskuñe / mun hañ nockud JEsum elska? Sa sem JEsus ecke sialþur elskar/ hñ kañ ecke a hñs Nafn adtrwa/ þvi eckert er hñs Elsku Merke meira tyl vor/ eñ þad/ ad hñ heþur sendt oss Heilagañ Anda / sa ed plantar i oss Trwna / svo vier gietum hañ elskad / og tilreiknad oss hañs Forþienustu og allar Afgiafer. Þar fyrer seiger sa Lærer sveinn/ sem JEsus elskade/ aþ þvi elskum

vier hñ/ ad hñ elſkade oſſ fyrre/ 1. Joh. 4. Eñ hvertum heþur hañ heited ſiñe Elſkuz. þeim ſem hañ elſka og vardvei-ta hañs Ord./ Joh. 14. þad eru hañs Bodord/ aþ hvertum tvo eru hin ſierleg-uſtu/ ſem er ad elſkaſt Jñbyrdis/ hvar i Kiærleikureñ er iñeþaleñ/ hvern St. Pall kallar Logmalſens Uppþylling/ Rom. 13. Nill aſiad er/ ad taka ſiñ Kroſſ uppa ſig og fylgia Chriſto epter/ Luc. 14. J hvertum heilæg þoleñmæde er oſſ bodeñ/ hver ecke er ſſdſt i þvi foolgeñ:/ ad temia ſitt Holld og Blood/ og leyþa þeim ecke ſijnar Gyrnder ad rækia: þvi þegar St. Pall heþur upptaled/ Gal. 5. hver ad ſieu Holldſens/ og hver And-ans Verk/ þa endar hañ Tal ſitt med þeſſum ødrmælu Ordum: Eñ þeir ſem Chriſto tilheyra/ Kroſſþeſta ſitt Holld med þeſſ Gyrndū og Tilhneigingū. Sa ſem nu vill med fullu Trauſte kela ſiñ Anda i Fødurſins Hendur/ hañ temie ſier þeſſar Hugreñingar/ og adrar þvi-lijkar/ og ecke einaſta hure þad/ helldur

fylle pad med Verkenu / er han hugsar i Hiartanu / epter þvi sem hn fyrer Rad Guds fær afkastad. Ad sonnu er pad visst/ ad a hverium Tijma / sem hinn Ogudlege snyr sier fra sijnu Ogudlegu Athæfe / þa vill hinn goode Gud vera honum nad ugur/ þvi hn vill ecke Syndarans Daud a / helldur ad han snwe sier og life / Ezech. 33. En þo er hinn fyrste Tijme sa beste / og stoor Hætte i Vndanfærsl enum. S. Petur bijdur Christnum Monnum / ad þeir befale hinum trwa Skopara Saaler sijnar med goodum Verkum / 1. Pet. 4. Af hveriu audsært er / ad han vill / ad Menn skule byria þvi lijka Tiute ævla Alldurs sijns / og ecke geyma pad til hins sijdarsta Andartaks / edur par til ad Menn gieta ecke leingur myked Gott edur Jllt giört. Veit eg ad Guide er eingenn Tijmanur Ommattugur / og hans Giæska vid syndugann Mann / er mykiu meire enn fra meige seigia / þo hrædest eg þa Yöran / er eirn ætlar sier ad giora a Seddtar-Sængenne / nema hn

hafe

hafe vaned sig mdur til ad ydrast Dag-lega/ þar þad er svoddan Vanda-Verk ad ydrast / og ad leita um istu Fylsne sijns Hiarta / ad þvi sem Madur hef-ur Gude a moote broted um allan sinn Alldur / ad heilbrygdum Monnum veiter ecke af ad giöra þad svo sem vera a/þvi mun þad torsooktara verda þeim / sem fullt hefur i Fange ad beriast vid Daud an og allar þær Plaster / er honum fylg-ia / nema han mdur hafe giort þetta Verk ad Handverke / og hafe Registur Synda sinna hrein-skrifad i Hiartanu / svo honum sie tamt ad lesa þad. Og hier ad auke dyliast marger vid / þeir ed sioker liggia/ ad Sootten mune leida þa heim / og bidia Gud helldur um ad væg-ia Lijkamans Plaagu / helldur en ad fyre-ergiefa sier Synderner / edur ad befala Skaparanum Saaler sijnar med goodum Verkum edur Asetninge til Lijfnadarens Betrunar/ ef þeir kynnu heiler ad verda ? Og þoott svo vera kynne / þa sien Men hvernen ad sumra þeirra Apturhvarfe

er vared/ sm̃ haßa vered komner i Dauda-
añ / eñ Guds Polenmæde heßur po reist
a Fætur aptur / ad þeir haßa sijdañ ein-
gu betur lißad / helldur myklu verr sum-
er hverier. Eg veit og ecke hvada Good
Verk Meñ skylldu fremia a Dauda-
Stundune / nema (kañ skie) Olmusu-
Giørder vid Fatæka edur Giaßer til
Fødurlandsens og Christelegrar Kyrkiu
Vppbyggingar. Eg kalla pad ad señu
vel giørt / og er lijkast hiñ Naaduge Gud
mißie þoilijkt / nær þad framkiemur aß
frywudu og saññ-ydrande Hiarta. Eñ giæt
po ad Christeñ Madur / hversu myked
pad mune mijnka þijna Goodvillo i Guds
Auglite/ ad þu heßur geymt þoilijkt þar
til þu giefur ecke sialfur leingur brwk-
ad. Er pad riett ad fara pa fyrst ad
gießa Gude / þegar vier eigum vid ad
skilia? Hvert sem er / pad er pa orded soo
ad seigia Erßingians / eñ ecke sialfs
þijns / er þu gießur/ soo ad einhvert kyñe
ad giora sier i Lund / ad pad ætte heima
hia þier/ er Jacob skrißar Cap. 5. Nu
vel

vel þier Ryker seiger hañ : Grated og ylþred i Eymdum ydar / er yþer ydur koma munu / ydar Audæþe eru fœnud / og ydar Fatnadur Møljeteñ / ydar Gull og Silþur er ridgad / og þeirra Rid er til Vitnis a moote ydur / og mun eta ydvart Holld svo sem Elldur/þier haþed Fiesioed, uñi saþnad til hiña sijdustu Dagaña. Einkis þarþnast sæ Guds vegna / er svo giorer / Eñ þo er seint betra eñ alldrei / eþ þad er aþ sañre Trw og Ydrañ giort / þvi þeirra Verk munu þo eptirfylgia þeim/seiger Andeñ i Openbering. ar Bookeñe 14. Eñ sæ sem vill beþala Sælu sijna Gude med goodum Verkum / hañ siaie til ad þaug sieu vel giord / þvi svo merker þetta Ord hiaa Petre/ Cap. 3. Ecke aþ Siælþhælne/ ecke aþ Niegoomlegre Rausn edur Metorda Gyrnd / helldur aþ Trwnne / aþ Myskunsemeñe / aþ Kiærleikanum til Næungans/ og allra hellst aþ Elskuñe til Guds/og til Loþs og Dýrdar honum/ giærande ad þvi / ad þad kañ margt ad.

Hykia Gull/Silbur og dyrmæter Steinar hia sialpum off / sem i Guds Auglite ecke er nema Hælm Strá/ og dugier til einkis nema ad brennast i Ellde / 1. Cor. 3. Og jafnvel poott ad eitt Guds Barn kunne ad hugga sig ad nockru leite vid pad gooda / sem Guds Ande med pvi verkad hefur hier i Nadenne / ecke svo sem nockra Forþienan edur Skulld hiaa Gude innlagda / helldur svo sem Avoxtu Truarennar / pvi Onytter Pioonar erum vier / jafnvel poott vier giordum allt pad vier eigum ad giora / Luc. 17. pa reide sig eingenn par uppa / edur bygge Sælu hialp sijna a svo lausum Grundvelle / helldur a Biarge Niaalpræðesens / sem er Christur/ og a hans Forþienustu/ pvi poott DRottenn hafe sagt/ad eirn Vatns Dryckur skyllde ecke Oloonadur vera / sa ed i Lærisveins Nafne er giefenn / Matth. 10. Poott hann seige enn aptur/ Luc. 16. ad vier skulum giora off Vine af hinum rangláta Mammona / svo ad pa off þrytur/ medtake peir off i eilijfar

Tialld-

Tiallt bæder/ pa skiedur pad fyrer Guds Fyrerheit og Forþienustu JEsu Christi/ eñ ei þyrer Verdskulldan vora. Eþ vier, þvi viliũ tielltelega þela Sæler vorar Gude a Hendur / pa þeinkium opt ar til þess / sem vier høþum illa giort / og lætum aþ þvi / helldur eñ þins / sem gott kyste ad vera i Fare voru/ eñ lætum þo alldrei af þvi / og þreystumst ecke gott ad giora. Vier þurfum ecke ad skriþa hiaa oss Goodgiørdet vorar/ þvi eþ nockrar weiga svo kallast / pa er ei Hætt vid þvi / ad þeim gleymt verde / Hañ skriþar pad i sina Reikning / er seigia vill a hinum epsta Deige. / Hvad þier giørdud einum aþ þessum minstu Vesælingum / pad giørdud þier mier/ Matth. 25. Atle pad pa eingeñ/ ad hañ fær med Olmusugiørdum einum / Gude þocknast / nema adrer hafis Cyþernis Nætter þeim sambiocde. Sa sem gieþur myklar Olmusur / eñ liþer par fyrer utañ ad Munudum skriium/ fremfande allt Illt / epter þvi sem hañ er Skape fareñ/ hañ

dregur

dregur sialfan sig a Talar. Þad var eirn Rijkur Madur fordum Daga / er liet bera epter sier Siood mykenn / full, ann af Gullde / og er hann mætte nocku rum / er hann hoollteſt eiga varhendt/lauſt hann þann ſama Kiſt-Heſt / og gallt ſtrax af Sioodnum ſvo myked / ſem hann kunne ad Lögum ſekur um ad dæmaſt. Atla Menn ecke ad pad mune ſvo til ganga fyrer pvi mykla Allsheriar Þijnge i Himnenum / ad Menn meige wtſiwga Hws Eckna og Foodurlauſra / meida Naunganu i Ordum og Verkum / ræna hinn Saklauſa/ſkioota undann hinu Hreckvijſa / Sokkia / Baktala og Oprægia ſinn Broodur / reiſa Twiſdrægne og Sundurþyckiu millum Manna / edur adhafaſt adra pvilijka Glæpe / enn afpvo allt ſijdann med nockrum Olmuſugiordum / og meina ad Gud ſie þa anægdur / iafnvel þoott eirn lijfe og læte / ſem honum lijkar. Ecke er ſlijkt ad bepala Guds Salu ſijna med goodum Verkum / þvi allt

allt ſvoddañ er a woore Kiærleikanum / man hvers ad jafnvel Trwenn er dauð og Magtarlaus / Jac. 2. Og hvad ſlykar Olmuſur gillde til Sæluhiaalpar / vottar St. Paall / 1. Cor. 13. Seig= iande : Þoott eg bitade Eigur mynar nidur fyrer Fatæka og hefde ecke Kiær= leikañ / þa gagnade mier þad eckert. Meira þarf til þeſſ ad vera viſſ um Velferd Sælar ſinar / eñ auſa wt nock= rum Fiemunum / þvi ef hiñ Riettlæte verdur naumlega hoolpeñ / hvar mun hiñ Oguðlege og Syndareñ þa birtaſt? ſeiger St. Petur i ſyns fyrra Piſtels. 4. Cap. Niſdne er þette eñ Offur / ſagde fordū Samuel vid Saul Kong / 1. Sam. 15. Þeſſ var og eñ Von / þvi ad i Foornunum offrudu þeir aſtarlegu Hollde / Oxtaña og Fuglaña / a hvertu Gud þo einga Þocknan hefur / eñ i Nijdneſe ſynu eigeñ / Pſalm. 48. Þad er / ad þeir ſem Gud elſkudu / komdu ſitt Holld fra vondum Verkum / Gude til Nijdnis / og er Gud eins Lyndur nu / og

hafi þa var. Olmusu Verkeñ kallast Gude giefeñ / hitt byriar ad giøra / eñ þaug ecke epter ad skilia. Fyrer þvi / sa sem vill Gude Foorner færa / hann giøre ecke einasta þetta / helldur offre honum Narmþrwngnum og sundurknosudum Anda / hvern hañ mun ecke fyrerlijta: Hañ offre þvi / sem honum alla eina vel-lijkar / sem er Forþienustu sijns Eingietens Sonar / hañ hlijde S. Pals Raade / þar ed hañ seiger: Rom. 12. Svo aminne eg ydur Brædur / fyrer Myskunsemder Guds / ad þier offred Gude Lijkame ydar / eina lifande Foorn / heilaga / Gude þacknæmelega / ydar Skilnings / fulla Þioonustu / og gioreft ei lijker Olld þessare / helldur umm-myndest fyrer Endurnijung ydvars Hiarta / ad þier reyned / hver ad sie goodur og þægelegur og algiørdur Guds Vilie. Þañ eñ betala Meñ riettelega Skaparanum Sooler sijnar: Svo giørde Christur ecke fyrer sijna Þorf / helldur oss til Eptirdæmis / sem ædur er sagt / Hañ gat ecke

afiad eñ Gude þocknast / þar hañ var aþ hañs Skaute wtgeingeñ / og hañs Eingieteñ Sonur / eirneñ epter Mañdoomenum / Hañs Matur og Dryckur var ad giøra hañs Vilia / sem hañ sende / Joh. 4. Matureñ smackar vel þeim / er hañ til syn tekur / og varla vere da Meñ nockrum Nluf fegnare / Svo var og Christo eingeñ Nlutur svo ilñdæll / sem ad giøra Vilia Foduisens / Pad sañadest i Grasgardenum / er hañ beidde ad sa Kaleikureñ mætte þra sier takast / og þo sagde hañ: Ecke miñ / helldur verde þiñ Vilie. Þetta giørde Christur / Eñ þu sem villt heita Christeñ Madur / sem þier sljkt Nugarþar / eþ þu villt Guds Barn heita. Christur var aþ Fodurnum gieteñ / þvi giørde hañ Fodursins Vilia. Johañes seiger og 1. Ep. Cap. 2. Sa sem giører Riettvisena / hañ er þæddur oþ honum. Christur elskade oss svo mioa / ad hañ gaþ sitt Lyf i Daudañ fyrer oss. Eñ hvad seiger Johañes aptur i sama

Pistle / Cap. 4. Elskumst Jnbyrdis/ Sæ sem elskar/ hañ er fæddur ap Gude. Christur elskade sin Fodur / ap þvi hañ var hans Sonur / giorum sama ep vier vilium Guds Born og hans Brædur heita/ og munum vier skÿdur syndga/ þvi Johañes seiger eñ nu / Cap. 5. Þesse er Elska Guds/ad vier vardveitum hans Bodord/ og hñs Bodord eru ecke þwng. Hvar fyrer eru þaug ecke þwng ? Þvi ad Elskañ til Guds / hun giorer þad liett / sem Hollde og Bloode er Obærelegt/ þvi hans Sæde er i þeim/sem hañ elskar / seiger hiñ same Guds Madur / 1. Ep. Cap. 2. Christur hefur Heimeñ sigrad af þvi hañ var Guds Sonur/ añars hepde þad Omøgulegt vered / svo giora og Guds Born / þvi hvad sem ap Gude er fædt/þad yfervinnur Heimeñ/ og þesse er Sigureñ/ er Heimeñ vinnur/Trw vor : seiger Johañes/1. Joh. 5. Med þessum Hætte skulu Meñ aphenda Gude Sæler sinar / eñ ecke ætla sier ad lipa ad Villo siñe/ allañ siñ Alldur/og giora

þad

Þad svo med einu Orde/ þegar komed er under hin Sijdurstu Andvorp/ þvi j-þno vel þoott eckert sie afiad Rad fyrer þa/ sem komner eru vid Daudans Nædu/ eñ þeita / og þad mune / kañ skie mørgum ad fullu gagnad haþa / sem med misoioþnum Nætte haþa aled Alldur siñ/ þa er eingeñ viss uñ / med hveriu Moote Gude þocknast hañ burt ad kalla / med Soerde/med Ellds-Boda/ med Vatnso Floode / med Brædasoott / edur hañ vill læta hañ aþ Ellde uppþorna/ þvi kalla eg ecke Rad / nema i Tijma sie teked/ og þad ræd eg øllum ad Hugleida/ sem vilia deyia Rieittlætra Mañа Dauda. Þad er merkelegt/ad vor blessade Endurlausn are hefur teked þessa siøna Andlæts. Bæn aþ hinum 30. Psalme Davids / þar hañ seiger : Þu munt wileida mig aþ Snørunñe/ sem þeir hafa lagt Neim-uglega þ̄ mig/ þvi þu ert miñ Verndare/ J þijnar Hendur þel eg miñ ANDA. Og hefur vor Frelsare

med þessu þeinged oss i Nendur hid skarp
asta Vopn a moote Daudanum / sem er
Gu's N. Ord / hvert ad er Sverd Ana
dans. Einngen er þvilijk Verta i hie
nu bera Dauda-Strijde / sem þesse / an
hverrar hin sterke Vijkingur er Ofig-
rande / og einginn hefur sa vel wr hans
Fanngtokum komest / sem þui hefur ecke
fyrer sig b.f.t. Enn þess er ad giæta/
syndugur Madur/ad þad skal atla sier vid
Sidu binda/þvi þu veitst ecke nær Nwss-
Nettan kiemur/hvert ad Kvollde Dags/
edur umm Midnætte / edur pa Hanen gal-
ar / eda snemma Morguns / Marc. 13.
Nier umm maa eg seigia eins og Aristote-
les hefur skrifad umm Testomentis-
Giorder / ad sa sem eckert Raad giorer
fyrer sijnum sijdarsta Vilia / fyrr enn a
deyianda Deize / hann sie lijkur þeim / er
velkest i Nafs Olgu / og ecke lærer ad
hondla med Skipe-Reidann/ fyrr enn þar
er komed. Svo hygg eg og þeim Raad-
þrott verda mune/ sem ecke kom til Hug-
ar/ ad taka uppa sig Guds Herskrwda /
fyrr

fyrr eñ Sjoolteñ hafde kastad honum í Bana-Sængena. Hvad villt þu giø-ra a hiñe kølldu Daudañs Tijd / hafer þu ecke þess af Guds Orde numed þier til Huggunar i Daudanum / þegar hañs Oblijda hefur feinged Yfer-Hønd yfer Sælu og Lijkama? Þegar Samviskañ tekur til ad klaga / þegar Miñing Jll-giørdaña ofbijdur Sælu þiñe / þegar Satan setier þier fyrer Sjooner Guds stranga Riettlæte / hvert ed hañ hefur allt þangad til duled fyrer þijnum Augum / þegar Helvijte tekur til ad sperra sitt Gin upp a moote þier / og bijdur sig til ad svelgia þijna vesølu Ønd / strax sem hun wijker af Lijkamanum? Seig mier / hvad villt þu giøra i þessu þrautum stadður / hafer þu eckert af hennm numed / sem Daudañ hefur i Sigur uppsvelgt? Þu villt kann skie ad þiñ Sælusorgare hugge þig / edur þijner Nawungar telie uñ fyrer þier: Eñ seig mier / A hañ þa hid fyrsta ad underwijsa þier Veg Sæluhimlparefñar/ þeg-

ar Eyrun heyra ecke leingur / Augun sia ecke leingur / og Tungan getur ei talad leingur? Mun þa vera Tyme til ad hafa Not af þeim Lærdoomum / þeim Aminningum/ þeim Huggunum/ er þu umm allan þinn Alldur forsmaad hefur / og trodeð under Footum þier / sem aðad Endemes? Verda kan ad sigkt verde ad Lide / enn ecke er þar uppa ad treysta / þvi þu veist ecke hvad mykel Vumsvif Daudens lætur þier epter / og ecke/nema Reidestar Dagur koma sie / a hvern þu hefur epter þijnu forhördnudu Hiarta safnad þier Reide og Guds Riettlatre Hegningu/ Rom. 2. þa kann skie þad verde nockud umm seirna / ad taka þad til Lœns af ödrum med hinum Fovijsu Jomfrwnum/ med hverium Brwdgumanum skal fagna / fyrer þann sem ecke er a hia sialfum sier. Lat þier þvi sagt vera Christenn Madur/ J Dag/ i Dag/a medann þu heyrer hans Rödd/ þa forherd ecke þitt Hiarta / helldur svo opt sem þu heyrer Guds H. Ord predikad

ad og um Hond hapt / þa fapna þar ap i Fiestood þyns Hiarta því/ er þier gagna kusie i Daudans Tyd/ þvi þad mun þiñe Saalu hollast vera / sem þu sialfur i þynu Hiarta geymt hepur. Lat alldrei þyn Augu svo aptur/ ad þu ecke befaler þitt Anda i Fødursens Millda Hond / þvi þu veitst ecke hvert þu muner þeim ad Morgne Dags optur uppliwka. Lat Soolena alldrei svo upprenna nie undergånga/ ad þu ecke yttreker þid sama. Og svo opt sem þier i Hug kiemur þinn Dauðe og Burtpor ap Heime þessum / þa bid Gud ap Hiarta hier um/ bid Idu-uglega/ bid heitt/ bid alvarlega. JEsus Hroopade þegar hañ fool sitt Anda i Fødursens Hendur / til ad syna þar med syna Alvøru i Bæneññe/ þu skallt og hroo pa med Trwareñar Muñe / meir eñ med Lykamans/ og vert viss þar um ad hafa Myskunar Eyra er næsta þinf til ad heyra þynar Andvarpaner. Lat Tilþisiñingu Helvijtis Bruna og Opur-Hita Kvalañna / sem þu med Syndeñe for-

þienad hefur / eñ Guds Sonur bored þiña vegna/Uppiendra i þier Nila Barnareñar og Elskuñar til Guds / þa kañ hañ ei añad eñ vera þier Nædugur og Myskunsamur / þvi ef þad satt er / svo sem þad er i allañ Mæla Obrygdanlegt/ sem hañ seiger fyrer Muñ Esaiæ 65. Ad ædur eñ þeir kalla/pa vilie hañ svara / og hañ vilie heyra a medañ vier erum ad tala / þa mun þad sjdst bregdast i Daudanum / þa veit vor Gud / ad oss mest æliggur / þa er eingeñ Tijme til ad draga leingur undañ Njælpena.

Fader i þijnar Hendur bel eg MIñ ANDA / sagde Endurlausnareñ: Med þessu Allra Sætasta Fødur-Nafne / hefur vor HErra JEsus sijnt oss iñ i Guds Myskunar Ydur / þviad / ef ad vier sem vonder erum / kuñum ad giefa Børnum vorum goodar Gæfur / hvad myklu framar mun hiñ Himneske Fader giefa þeim Heilagañ Anda / sem hañ þar um bidia ? Luc. 11. Er

nockur

nockur sa Fader / ad hañ giefe sijnu Barne Stein fyrer Braud / edur Hogg orm fyrer Fisk? O hvad myklu sidur mun Fader Myskunsemdaña vera þeim afundeñ / edur bregdast þeim / sem til hañs hroopa og andvarpa i hinne sijdustu Daudañs Angist? Er nockur su Mooder / Ef hun sier Afkvæme sijns Lijfs kerjast vid Ondena og kvelrast þwnglega / Ad hun ecke aumke sig þar yfer og hialpe þvi a alla Vegu / sem henne mogulegt er? Og þo ad hun gleyme þessu / þa vill hañ samt ecke oss gleyma / Esa. 49.

J þijnar Hendur fel eg miñ
ANDA / sagde vor HErra : Guds Hond þyder Adskilianlegt i heilagre Ritningu : Þad merker hañs Guddoomlega Forsioon/ Svo seiger Job : Cap. 12. J hañs Hende er oll lifande Saal og allra Manna Ande : Þad merker Guds sterka Almætte/þad vitnar Moises / 5 Mos. Cap. 4. Er hann kallar

hina

hina sterku Hond Guds og wirtellast Armlegg med myklum Undrunum. Pad hijder Vernd og Forsvar hins Almattuga Guds/ pess gietur Moises / Devt. 33. Seiglande : Aller Hellager eru i hans Hende. Pad merker Giæsku Guds og mykla Goodgirne / pad kiener oss David / Ps. 104. A pessan Matt: Pu giefur peim ad peir samanlaane / Pu uppliukur pine Hende og peir seddast af Giædum. Pad merker og Guds Trwfeste og Obrygdulaft Sanleika / Hvar af komenn er sa Ords Mattur Ritningarennar. Ad upplypta sine Hende/ soo sem DRottenn seiger : Exod. 6. Cap. Eg vil leida ydur til pess Landsens / yfer hvert eg hefe upplypt minne Hende/ ad eg giefe pad Abraham/ Isaac og Jacob. Seiged mier / hver vill nu draga hans Saude af sooddan eirnre Almattis Hende ? Kann nockur hans sterka Armlegg Ablvana ad giora ? Megna nockud Helvijtanna Port a moo=

ke honum ? Ja / Hvar kann Sælum vorum Ohætiara ad vera / enn i þeirre Hende / sem Himenn og Jørd skapade af eingu Efne / sem Diøfulenn bunded hefur med Myrkranna Hleckium / sem mæler Simþar-Hafed med sijnum Hnefa / Esa. 40. MJNN ANDA / seiger Endurlausnaren. Þad er þier ein eylijf Huggun/ Syndugur Madur / sem ordenn ert eirn Ande med Christo / Eirn Limur a hans Andlegum Lijkama/ Eirn Kvistur a þvi Blessada Vijn-Trie / Joh. 15. þvi Lijfsins Trie / hvørs Blod ad gagna til Heidingiana Lækningar / Apoc. 22. Þvi under eins og hañ fool siñ Anda i Fødursens Hendur / þa hefur hann og befalad honum allra þeirra Sæler / sem honum giefner eru / ad þeir være þar sem hann er / Joh. 14. Hier vid hefur Stephanus huggad sig/ þegar Griootnrkden lamde a honum midt i Daudanum / er hañ sagde: HErra JEsu/ med-

medtak þu minn Anda / þann sama Anda/sem JEsus hafde ådur befalad sijn um Himneska Fødur/ asamt med sijnum Anda/ þann hinn sama fool Guds Hyslar. Bottur i JEsu blessadar Hendur. Christur er Safnadarens Hofud / enn vier erum hans Limer / Eph. 1. Eg em þess full øruggur / ad JEsu Andlegur Lykame/er ecke i sundurskiptur/ pad Limerner meige a fare-stadar vera / enn þeirra Hofud er. Þvi skylda eg þad meina/ ad Gude ecke være umhugad um Manana Sæler / fyrer hverjar hans Eingieten Sonur hefur lided Kval og Krossens Dauda / þar eirn Titlingur fellur ecke a Jørd / an hanns Vilia? Minn Gud / þinn Eingieteñ Sonur hefur Daudann i Sigur uppsvelgt/ Esa. 25. fro ad eg yrde Erfinge eylijfs Lijfs. Munt þu lijda Helvijte ad gleypa Sæ lu mijna / þar eg vona a hann? Minn Skapare / þinn Sonur hefur Endurkeypt mig med sijnu dijrmæta Bloode /

Hver

Hver a ad lœka henum Andvirde sijns Lausnar-Gialds / Hans Bloodugast Sveita / Hans Bond og Fietur / Hans Hœdstroku og Þyrne-Krijningu / og alla hans Kvol og Krossens Dauda? Skylldа eg syndugur Ormur kapadur verda / sem i Daudanum ligg vid hans Myskunar Footskør / og bid um̃ Nadena / eñ aþ-bid Riettenᷓ?

O HErra JEsu Christe / hvers Sála ad vard hrygg allt i Daudann fyrer vorra Synda-Skulld / Vier bid-ium þig i dijpustu Audmykt vors Hiar-ta / Bid þu þiñ Himneska Fødur fyrer oss / ad þegar vorar orþindar Sáler mœna wt aþ þessu vesála Lijkamans Hreise / nær þad tekur ad sundurslijdna aþ Daudans Ophode / til þiña blessudu Augna / sem i Daudanum formyrkoud-ust / þa vilie hañ riettа oss sijna Myska-unar Hond og medtoka vorn Anda i ey-lijfa Dijrd og Fognud / hvar vier mætt-um

um hiße hæleitu Guddoomsins Þren-
ingu Oendanlegt Loß ſÿngia
um̃ allar Allder Allda. Þad
Bænheyre Gud i JEſu
Naßne/ Amen.

